

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

218

ஒடுக்கப்பட்ட
மக்களின் குரலாக
சகோதர மொழி எழுத்தாளர்
சீதா ரஞ்சனி

ஒளி:19
சுடர்:02

218

பரிதவி மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் நமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

○ கவிதைகள்	சோ. பத்மநாதன் (சோ.ப.)	10
	த.செல்வா	23
	ஆவூரான்	27
	எம். ஜெயராம சர்மா	30
	வதிரி. சி. ரவீந்திரன்	34
	அஸாத் எம். ஹனிபா	40
○ சிறுகதைகள்		
	வாணமதி	06
	நிஸாந்த கருனாரட்ண/மலரன்பன்	11
	வே.தில்லைநாதன் (குறுங்கதை)	22
	கெகிறாவ ஸஹானா	26
○ கட்டுரைகள்		
	திக்குவல்லை கமால்	11
	பேராசிரியர் செ. யோகராசா	09
	என். செல்வராஜா	16
	எஸ். ஜெயபதி	32
○ பத்தி எழுத்து		
	பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	37
○ இலக்கியப் பதில்கள்		35
○ சினிமா		
	பவனீதா லோகநாதன்	24
○ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்		
	கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	45
○ வாசகர் பேசுகிறார்		47

ஆசிரியர் பக்கம்

போதைப்பொருள் வியாபாரமும் மரண தண்டனையும்

எமது நாட்டில் போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரித்து வருவதை தினம்தினம் பத்திரிகைச் செய்திகளில் பார்க்கிறோம்.

போதைப்பொருள் பாவனையால் தனிமனித வாழ்விலும் சமூகத்திலும் பெரும் சீரழிவுகள் ஏற்படுகின்றன.

போதைப் பொருளுக்கு அடிமையானவன் தன்னிலை மறந்து உடல் உள்பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றான். அவன் தனது அறிவை இழக்கிறான். அவனது உடல் பலவீனப்படுகிறது. உள்ளம் கெட்டுவிடுகிறது. போதை தலைக்கேறியவன் உறுதி தளர்ந்து நிற்கமுடியாமல் ஆடிஅசைந்து விழுந்து விடுகிறான். அதன்பின் அவன் எதையும் உணர்வதில்லை. இளைஞர்கள் திடகாத்திரமாக, ஆரோக்கியமாக, ஆளுமையுள்ளவர்களாகத் திகழ்வதற்கு போதைப்பொருள் பாவனையும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய தீய நடத்தைகளும் தடையாக மாறிவிடுகின்றன. இளைஞர்களின் எதிர்காலக் கனவுகள் இலட்சியங்கள், நாசமாகின்றன. வாழ்வு சீரழிந்து விடுகின்றது. பலர் பல்வேறு நோய்களுக்கும் ஆளாகிவிடுகின்றனர்.

இவர்களால் குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. குடும்பத்துக்குள் ஒற்றுமை குறைந்து முரண்பாடுகள் தோன்றுகின்றன. வீண்செலவுகளால் வறுமை ஏற்படுகிறது. குடும்பத்தின் மானம், மரியாதை, கௌரவம் இழக்கப்படுகிறது.

இதுவரை காலத்தில் நடைமுறையிலுள்ள போதைப்பொருள் தடுப்பு ஏற்பாடுகள், விழிப்புணர்வுக் கருத்தாடல்கள், எவ்வித தாக்கத்தையும் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாக போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரித்துச்செல்வதைக் காணமுடிகிறது. இந்நிலையில் போதைப்பொருள் பாவனையைத் தடுப்பதற்கு ஒரேவழி போதைப்பொருள் நாட்டுக்குள் வராமல் தடுப்பதேயாகும்.

இந்த முறையையே பல்வேறு நாடுகளும் தற்போது பின்பற்றுகின்றன.

நமது நாட்டில் போதைப்பொருள் கடத்தல்காரருக்கு சட்டத்தின்படி சிறைத்தண்டனை அல்லது மரணத்தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்படுகின்றனர். ஆனால் மரணத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டோருக்கு அது நிறைவேற்றப் படுவதில்லை. அவர்கள் சிறையின் உள்ளே இருந்தபடியே மீண்டும் போதைப்பொருள் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவதாக அறிய முடிகிறது.

அண்மையில் மீட்கப்பட்ட 152 கோடி பெறுமதியான 133 கிலோகிராம் வெறோயின் போதைப்பொருள் வியாபாரத்துடன் தொடர்புடையவர் தற்போது மரணத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு சிறையில் இருப்பவர் என்பது தெரியவந்துள்ளது. மரணத்தண்டனை விதிக்கப்பட்ட சிறைக்கைதிகள் வெளியில் உள்ளவர்களுடன் கைத்தொலைபேசித் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி போதைப்பொருள் வியாபாரம்செய்வது தெரியவந்துள்ளது. சட்டத்தை நிலைநாட்டும் அதிகாரிகள் மத்தியில் காணப்படும் பலவீனத்தையே இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. சில அரசியல்வாதிகளின் தொடர்பும் இதன் பின்னணியில் இருப்பதாகவும் செய்திகள் கசிந்திருக்கின்றன. போதைப்பொருள் குற்றங்கள் தொடர்பில் தற்போது 10535 பேர் சிறைத்தண்டனை அனுபவித்து வருகின்றனர். ஆயுத்தண்டனை பெற்றவர்கள் கூட இன்று சிறைச்சாலைகளில் சொகுசு வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். போதைப்பொருள் சிறைச்சாலைகளில் தாராளமாகக் கிடைப்பதாகவும் அறியமுடிகிறது.

அரச தலைவர் என்ற ரீதியில் ஜனாதிபதி இந்த விடயத்தில் தற்போது கூடுதல் அக்கறை எடுத்துள்ளார். போதைப் பொருள் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் மீண்டும் மரணத்தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான யோசனையை முன்வைத்துள்ளார். அது அமைச்சரவையால் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இருப்பினும் தற்போது மரணத்தண்டனை நிறைவேற்றுவதற்கு எதிர்ப்புகள் தோன்றியுள்ளன. நாட்டில் பலதரப்பட்ட கோஷங்கள் தொடங்கியுள்ளன. எல்லாவற்றையும் அரசியலாக்கி தமக்கு சுயலாபம் தேடுவதே இன்று பல அரசியல்வாதிகளின் போக்காக உள்ளது.

போதைப்பொருள் வியாபாரத்தை உடனடியாகத் தடுப்பதற்கு சகலரும் கூட்டுப்பொறுப்புடன் இயங்குவதே இன்றைய தேவையாகும். அதுதான் சகலருக்கும் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக சீதா ரஞ்சனி

ஆம்; படைப்பாளியாக இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பாளராக, பெண்ணிலை வாதியாக, மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளராக பல பாத்திரங்களை வகிக்கும் இவர் அனுராதபுரப் பிரதேசத்தைத் தனது பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் மிகச் சிரமத்தோடு வளர்ந்தவர். ஒருமுறை இவரது தாய் சந்தைக்குச் சென்றிருந்தபோது, இவருக்கும் தங்கைக்குமாக இரு பொம்மைகள் வாங்கிவந்து கொடுத்திருக்கிறார். மிக ஆவலோடு அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட வேளையில் தம்பி தனக்கும் வேண்டுமென்று அடம்பிடித்திருக்கிறான். அவன் ஆண்பிள்ளை இதனைக் கேட்பானென்று அம்மா எதிர் பார்க்கவில்லை. பின்னர் சீதாவின் பொம்மையை வேண்டி அவனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அடுத்தவாரம் வாங்கித் தருவதாகச் சொன்னவாக்கு கடைசிவரை நிறைவேற்றப்படவில்லை. அந்தக் கவலை இன்னும் தன்மனதில் ஆழப்பதிந்திருப்பதாக சீதா 'ராவய'வுக்கு வழங்கியிருந்த நேர்காணல் ஒன்றில் தெரிவித்திருந்தார்.

எண்பதுகளில் இவரது கொழும்பு வருகை சாத்தியமாயிற்று. இவரது ஆர்வங்களைப் புரிந்து கொண்ட அரச சார்பற்ற நிறுவனமொன்று அதற்கான வாய்ப்பை வழங்கியிருந்தது.

திக்குவல்லை கமால்

வேலைமீது கொண்ட ஆர்வத்தால் கொழும்பு வாழ்க்கையில் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்க நேரிட்டது.

அக்காலகட்டத்தில் பல சஞ்சிகைகளோடு இவருக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவற்றில் இவரது பங்களிப்பு பல்வேறு விதமாக அமைந்தது. தரணி, சக்தி, சாமகாமி, மாதிய நிரீக்ஷண, எய், விவரண, சிரமிகா, போன்றன அத்தகைய சஞ்சிகைகள்.

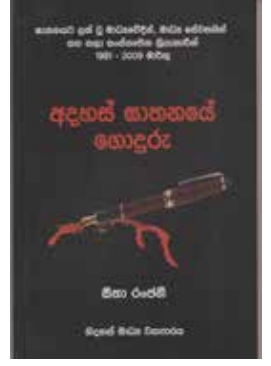
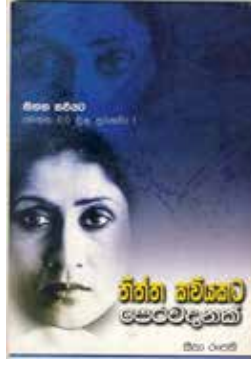
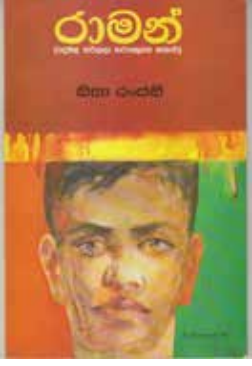
'கதாகரண கினிதழு' (பேசும் தீக்கொழுந்து 1993) இவரது முதலாவது கவிதைத்தொகுதி.

'தோங்காரய' (எதிரொலி) யுத்தகால கவிதைகளின் சிங்களமொழிபெயர்ப்பு நூல், கவன ஈர்ப்பைப்பெற்ற தொகுப்பாகும். சேரன், சிவரமணி, ஊர்வசி, ஆழியாள், ஓளவை, சோலைக்கிளி, ஜெயபாலன், சித்திரலேகா, சண்முகம் சிவலிங்கம் போன்றவர்களின் ஆக்கங்கள் அதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் தெரியாதபோதும் செய்யவேண்டிய பணியென்பதை உணர்ந்ததால் பலரது உதவிகளைப் பெற்று தான் அதைச் சாதித்ததாகத் தெரிவிக்கிறார்.

இதேபோன்று இன்னொரு முயற்சிதான் 'யக்கு' (பேய்கள்) என்ற சிறுகதைத்தொகுதி. இதுவும் யுத்தகாலச் சிறுகதைகள்தான். பத்துக்கு உட்பட்ட இச்சிறுகதைகள் அனைத்துமே 'திசை' பத்திரிகையிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன. வரதர், ராஜேஸ்வரி, ரஞ்சகாமார், சாந்தன், வடகோவை வரதராஜன் போன்றோரின் கதைகள் சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக்குள்ளாகியிருக்கின்றன.

இவரது குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு புத்தகம் 'ராமன்'. இனவன்முறை காரணமாக யாழ்ப்பாணம் செல்லும் ஒருவனின் கதை.

அங்கும் போர். எப்போது சமாதானம் கிடைக்குமென்ற ஏக்கம். இது கற்பனைப் பாத்திரம் அல்ல.. நிஜமான பாத்திரம். நேர்முக உரையாடல் கதைபோல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்கு அரசு கருமொழிகள் திணைக்களம் 'சமாதான இலக்கிய விருது' வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'மல்வர்லா' (பூமழை) உலக அளவில் பாதிப்புக்கு உள்ளான ஊடகவியலாளர்கள் பற்றிய நூல். பின்னர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

கல்முனைப் பிரதேசத்தில் சுனாமியால் விதவைகளாகிய தமிழ்-முஸ்லிம் பெண்களை நேர்கண்டு தொகுத்த நூல்.. 'சுனாமி வெந்தபுவேர்' (சுனாமி விதவைகள்)

இவ்வாறு பத்துக்கு மேற்பட்ட பலதரப்பட்ட நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். களச்செயற்பாட்டாளர்களுக்கு மத்தியில் அறிக்கை எழுதியதோடுமட்டும் நின்று விடாது அதிலிருந்து இலக்கியங்களையும் உருவாக்கிய தனிச்சிறப்பு சீதா ரஞ்சனிக்குண்டு.

முதலில் பத்திரிகைகளுக்கு கவிதைகளும் வானொலிக்குச் சிறுவர் பாடல்களும் எழுதிக்கொண்டிருந்த இவர், பின்னர் பத்திரிகை சஞ்சிகைகளோடு தொடர்புபட்ட ஊடகவியலாளராக கடந்த நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இயங்கி வருகிறார்.

சுதந்திர ஊடகவியலாளர் சங்கத்தில் தலைவர், செயலாளர், நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர் என்று தொடராகவே இயங்கி வந்துள்ளார். அதுமட்டுமன்றி அவ்வாறானதொரு அமைப்பில் தலைமைதாங்கி இயங்கிய ஒரே பெண்ணும் இவர்தான் என்பது

கவனிக்கத் தக்கது.

இவர் மேற்கொண்ட பயணம் ஒரு நேர்ப்பாதையல்ல. பல கிளைகளாக விரிந்தும் இணைந்தும் சென்றது. பன்முக ஆற்றல்கொண்ட இத்தகைய பெண்மணிகளைத் தேடிக்கொள்வது சிரமமாக இருந்ததால் இவர் எல்லாப் பக்கமும் ஓடியோடி உழைக்கவேண்டியிருந்தது.

எஸ்.ஜி.புஞ்சிவேலுவா, ஜோ. செனவிரத்தன, ஜாவிட் யூசுப், சுனில் விஜேசிரிவர்தன, நீர்வை பொன்னையன், டாக்டர் நஜிமுதீன், சாள்ஸ் அபேசேகர போன்ற துறைசார்ந்தோருடன் இணைந்து ஆற்றிய பணிகள் அனந்தம்.

“நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக நீங்கள் மேற்கொண்ட பணிகளில் திருப்தி யடைந்திருக்கிறீர்களா? என்றொரு கேள்வியைத் தொடுத்தபோது...

“ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகவும் சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளுக்காகவும் பெண்களுக்காகவும் என்பணிகள் தொடர்ந்தன. கடந்துவந்த பாதையில் ஒவ்வொரு கட்டங்களிலும் திருப்திப்பட்டாலும் ஒட்டுமொத்தமான இலக்கை எட்டமுடியவில்லை...

சாதாரண மக்கள் பெண்கள் தமது தேவைகளுக்காக குரல் எழுப்புகிறார்கள். தமிழ்மக்கள் யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டாலும் நாட்டிலும் அதற்கு வெளியே யும் உரிமைக்குரல் தொடுக்கின்றனர். திகனை, அம்பாறை என்று தொடரும் வன்செயல்களையிட்டு முஸ்லிம் புத்திஜீவிகளும் செயற்படுகிறார்கள்..

மேலாதிக்கத்துக்கெதிராக இப்படிக்குரல் எழுப்பும் அளவுக்கு அவர்களுக்குத் தைரியம் ஏற்பட்டுள்ளதென்றால், அதற்கு எம்மைப் போன்றவர்களின் ஓயாத உழைப்பும் ஒரு காரணமென்று நம்புகிறேன். அந்த வகையில் சொற்ப அளவிலாவது திருப்திப்படுகிறேன்” என்று தெரிவித்தார்.

தான் எழுத நினைத்த பல விடயங்களை எழுதிக் கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டதென்றும், தான் எழுதிய, எழுதி வெளிவந்த படைப்புகளைக்கூடத் தொகுத்து நூலாக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை என்றும் அது இனிமேல் சாத்தியமில்லை என்ற கவலை அவருக்குள்ளிருக்கிறது.

எண்பதுகளில் தெற்கில் இளைஞர் கிளர்ச்சி மீண்டும் தலை தூக்கியது அறிந்ததே. சிவப்பு அட்டையுள்ள புத்தகமொன்று வீட்டில் இருந்தாலே போதும் அங்குள்ள இளைஞர் யுவதிகளைத் தூக்கிவிடும் நிலை.. சீதா கொழும்பில் இருந்த காலகட்டம் அது. பயந்துபோன அவரது பெற்றோர் வீட்டிலிருந்த பத்திரிகை, சஞ்சிகை, புத்தகங்களை எல்லாம் எரித்துவிட்ட சோகத்தை அவரால் இன்னும் தான் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

சீதா ரஞ்சனி ஒரு சுதந்திர இலங்கையைக் கனவு கண்டார். அவர் கனவு கண்ட உலகு எத்தகையதென்பதை சின்னஞ் சிறார்களோடு கூட இசைப் பாடல்களாகப் பகிர்ந்துகொண்டுள்ளார். அவரது ‘தங்கம்மா’ என்ற தொகுதியிலிருந்து ‘நிலா’ என்ற கவிதையின் ஒரு பகுதியை இப்படித் தமிழ்ப்படுத்தினேன்.

**இதோ யாரும் எங்கள் வீட்டின்
மேலே அழகு நிலவு
அதோ அதோ மீனாவின
வீட்டின் மேலும் நிலவு
அதே நிலவு சாகிறாவின
வீட்டின் உயரப் பாரீர்**

சதா நாமும் நிலாப்பாட்டு பாழுவோம் வாரீர்

சீதா காணாத, ஏன் நாமும் காணாத அந்த சுந்தர இலங்கையை எமது சந்ததியாவது காண்டுமென்றுதான் இப்படிப் பாடினாரோ என்னமோ..

சீதா ரஞ்சனி பற்றிய இந்தப்பகிர்வு அவர் பற்றி மேலும் இரண்டு விடயங்களை குறிப்பிடாமல் நிறைவுபெறாது. ஒன்று தனது சமூக செயற்பாடுகளுக்கு குடும்ப வாழ்க்கை இடையூறாக அமையுமென்று கருதியதால் அவர் இன்றுவரை தனித்தே வாழ்ந்து வருகிறார்.. அடுத்தது -மீண்டெழு முடியாத நோயில் வீழ்ந்து அதனோடு போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

பதினென் சித்தர்களில் ஒருவரான சீவாக்கியர் நமர்சுவாய என்கிற சைவசமய ஐந்தெழுத்தைக் குறித்து பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

அஞ்சம் அஞ்சமே அனாதயான அஞ்சமே...

எனத் தொடங்கும் பாடலை ஓர் உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இவ்வாறாக அட்சரங்களைக் குறித்து இவ் லாமியப் புலவர்களும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். மட்டக்களப்பு மருதமுனையில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த சின்ன ஆலம் அப்பா (மீராலெவ்வை ஆலம்) அவர்களின் குானரை வென்றான் நூலிலே காணப்பெறும் பின்வரும் பாடலை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

**அஞ்செழுத்தை மெவ்யே அகத்தலே தார்த்தார்
துஞ்சவிய காலனைத் துதக்கவே நொந்தார்
வஞ்சமற்ற அஞ்சையும் மனத்தலே தார்ப்யரால்
தஞ்சமென்று றூருவந்து தன்னலே தார்க்குமே**

இங்கே அஞ்செழுத்து என்பது அல்லாவற்றவைக் (அலிப், லாம், லாம், அலிப், ஹே) குறிப்பதாகும். திருக்குர்ஆனின் பத்தொன்பதாவது அத்தியாயத்திலும் அட்சரங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

“எத்தனைமுறைதான் இந்த டொக்டர்மாரிடம் காட்டியாச்சு ஒரு பலனுமில்லை.இனி இவர்களை நம்புவதை விட்டுவிட்டு இந்தியா போகலாமென்று இருக்கிறேன்” என்றாள் மாதுமை.
 “ஏன் ?என்னாச்சு?” என்றான் ராபிட்.

ராபிட்டும், மாதுமையும் ஒன்றாக சுவிஸ் அரச பள்ளியில் ஆசிரியர்களாக சேவையாற்றுகின்றனர். நல்ல தோழமைக்குரியவன் ராபிட்.

தமிழர் கலாசாரத்தை நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தான்.அதனால் ஓர் இடைவெளியுடன் மாதுமையுடன் பழகுவான்.

மற்றவர்களுடைய கலாசார விதிமுறைகளை மதிக்கும் இவனை மாதுமைக்கு மிகவும் பிடிக்கும். எமது ஆண்களில் பலர் எப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் உரசவும்,சில்மிஷம் புரியவும் என்கிற சூழலில் வாழ்கின்றபோது தமிழ்ப்பெண்களை தொட்டுப்பேசுவதும், எல்லை மீறிப் பேசுவதும் அவர்களுக்குப் பிடிக்காத ஒன்றென அறிந்து உணர்ந்து பழகினான் ராபிட்.

“ராபிட் .....கடந்த இரண்டு வருடமாக வயிற்றில் வலியென்று அலைகிறேன்.ஆனால் எந்தவித பயனும் இல்லை. மாறி மாறி மருந்து மாத்திரை சாப்பிடுவது மட்டுமல்லாது இரண்டு தடவை ஆப்சேசன் வேறு நடந்து முடிந்து விட்டது. ஒரு பயனுமில்லை” என்று வலியோடும் சோர்வாகப் பதிலளித்தாள் மாதுமை.

அவளது வேதனையை முகத்தின் சுருக்கத்தில் உணர்ந்த ராபிட்...

“என்ன சொல்கிறார்கள் ? டொக்டர்ஸ்” என்றான்.

“ஏதோ வயிற்றில் அசிட் சுரப்பதாகவும், இதற்கு மருந்தைத் தாண்டி அதிகம் ஓய்வும், உணவுக்கட்டுப்பாடும், மனவமைதியும் தேவையாம். இந்த நாட்டில், அதிலும் இயந்திர வாழ்வியலில் இந்த மூன்றுமே ஒருங்கே கிடைத்தாலே சொர்க்கந்தான்” என்றாள் வேடிக்கையாக சிரித்துக்கொண்டே..மாதுமை.

“அதிலும் உங்களது நாட்டுப்பெண்களுக்கு கிடைப்பது என்றால் ..நிச்சயமாக நீங்க சொன்ன சொர்க்கந்தான்” என்றான் உதட்டைபிதுக்கிக் கொண்டே...ராபிட்.

சுர்ரென்று இருந்தது மாதுமைக்கு...

அதென்ன ராபிட் “உங்கள் நாட்டுப்பெண்”! என்றாள் தலையை நிமிர்த்தி மாதுமை.

“உண்மைதானே மாதுமை! உங்களுக்கு குடும்பம் முதல். அவர்களது தேவைகளை ஓடியோடி கவனிக்கும் நீங்கள் உங்களை கவனிப்பதில்லை. இதற்கு உங்கள் குடும்பம் மீது கொண்ட அக்கறை, அன்பு என்கிறீர்கள்...

எனக்கென்னவோ அறியாமையாகவே தெரிகிறது.”
 என்றான் ராபிட்.

பதிலேதும் சொல்ல முடியாது இருந்தவளை உற்று நோக்கியவன் ...

அவளுக்காகவும்.....

வாணமதி
 சுவிற்சலாந்து

ஞானம் சஞ்சகை
 நடத்திய சிமரர்
 செம்மியன் செல்வன்
 (ஆ. இராஜகோபால்)
 ஞாபகார்த்தச்
 ச்றுகதைப் போட்டி -
 2017 இல் சூறுதல்
 பரிசு பெற்ற ச்றுகதை.

“மாது, மனதுக்கு சரியெனப் பட்டால் உங்கள் நாட்டுக்கே செல்லுங்கள். மருந்து மாற்றமுடியாததை மனதில் ஆழமாக பதிவாகியிருக்கும் நம்பிக்கைக்கு அந்த சக்தி உண்டென எங்கோ படித்த ஞாபகம்...” என்றவன்...என்றுமே மகிழ்ச்சியாக இருக்க வாழ்த்துக்கள் என்றவாறு கைகுலுக்கி விடைபெற்றான் ராபிட்.

மிகவும் ஆறிய நிலையில் உள்ள கறுப்புக் காபியை உற்றுநோக்கிய மாதுமையின் மனசும் வேதனையில் கசந்தது.

எவ்வளவு நேரம் யன்னலின் வெளியே இலையின்றி உதிரந்த மரங்களை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தாள் என்றே தெரியவில்லை.

காப்பிஷொப் பெண் தவறவிட்ட கிளாஸ்சின் சத்தமே மாதுமையை சுயநினைவுக்கு அழைத்து வந்தது.

பில்...என்றவள்,

புன்னகை மாறாது தன்னருகில் நின்ற அழகையருவான யுவதியிடம் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு நன்றி சொல்லியவாறு விருட்டென நடந்தாள்.

முகத்தெதிரே மோதியே விந்தை காட்டிய குளிர்காற்றில் தன்னை சமாதானம் செய்து கொள்ள முயன்றாலும் ராபிட் பேசிய வார்த்தைகள் காற்றோடு கலந்து கரகரத்துக் கொண்டேயிருந்தன.

தன்னெதிரே எழுபது வயது கடந்தும் சைக்கிளில் புன்னகையுடன் செல்லும் பெண், குழந்தையை வண்டிலில் தள்ளிச் செல்லும் பெண், உடலை ஓட்டிய காற்சட்டையுடன் உடற் பயிற் சிக் காக ஓடிச் செல் லும் ஐம்பதைக்கடந்த பெண்... இப்படி பார்க்கும் மிடங்கெங்கும் பெண்கள் எல்லோருமே வயதைத் தொலைத்த மனிதர்களாகவே அடையாளப்படுத்தினர் தம்மை.

நமது நாட்டைப்போல மனைவி, அம்மா, நாற்பதைத்தாண்டியவள், ஐம்பதைக்கடந்தவள், அறுபதை அண்மிப்பவள், எழுபதை நெருங்குபவள், எமனை எதிர்பார்ப்பவள் என்ற எந்தவித உளவியல் சிதைவுகளுக்கும் அடங்காது ‘பெண்’ என்ற அழகான அடையாளக்குறிக்குள் மட்டுமே வாழும் இவர்கள் எத்தனை கொடுப்பனை செய்தவர்கள்.

நமது சமூகத்தில் பெண்ணை பல்வேறு விம்பங்களாக மாற்றி மாற்றி பெருமைப் படுத்துவதாகக் கூறினாலும் உண்மையில் உளவியல் ரீதியாக அவளது ஆளுமையை விருப்பின்றி ஓடுக்கிவைக்கின்றனர் என்பதே நிஜம்.

கோவத்தோடு மூச்சை இழுத்து வெளிவிட்டவள் மேலும் வேகமாக வீட்டைநோக்கி நடந்தாள்.

கதவைத்திறந்தவுடன் அம்மா...என்று ஓடிவந்த சின்னவள் அஞ்சலாவும், அம்மா...என்று அமைதியாக வந்து தோளில் தலைசாய்ந்த அர்ச்சனாவும்

“வேலை அதிகமா அம்மா?” என்றனர் ஒருங்கே...

வழமைபோலதான் என்றவள்...தாயன்புடன் இருவரின் தலையைத் தடவிக்கொடுத்துவிட்டு “அப்பா எங்கே?” என்றாள்.

“அப்பாக்கு நிறைய வேலையாம், பத்து நிமிடம் படுக்கப் போகிறேன் என்றார். அவர் அறையில்” என்றாள் மூத்தவள் அர்ச்சனா.

“அம்மா பசிக்குது... என்ன இரவு சாப்பாடு?” என்றாள் ஐந்து வயது நிரம்பிய அஞ்சலா.

“பொறுடா... அம்மா உடுப்பை மாற்றிவிட்டு வருகிறேன்” என்றாள் சோர்வுடன் மாதுமை.

“அஞ்சலா இங்க வாங்க .. அம்மா பாவம் .இப்பதானே வந்திருக்கிறாங்க” என்றாள் பன்னிரண்டு வயது முதிர்ச்சியுடன் அர்ச்சனா.

வேலையதிகமென சோர்வுடன் தூங்கும் கணவனைப்போல ஒரு ஐந்து நிமிடம் இடுப்பை கட்டிலில் சாய்க்க மாட்டோமா என்று எண்ணியவள்...சின்னவளின் ‘பசிக்குது’ என்ற வார்த்தையில் தாயாக மாறினாள்.

படபடவென குளிர்ந்த நீரில் முகத்தை அலசிவிட்டு சமையலறைக்கு நுழைந்தவளை பின்னே துரத்தி வந்தாள் அஞ்சலா.

“அம்மா ...இன்று பள்ளியில் நாங்கள் இலைகளைப் பொறுக்கி அழகான உருவங்களைச் செய்தோமே... நான் என்ன செய்தேன்? என்று சொல்லுங்க பார்க்கலாம்.”

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

ஈழத்து மலையக முன்னேற்றத்துக்கும் இலக்கியத்துக்கும் **கோ. ருடசையர்** பெரும் பங்கு வகித்துள்ளார். இவர் இலங்கையில் குடியேறியதுமுதல் **ஓன்பது** தமிழ் நூல்களையும் **இரண்டு** ஆங்கில நூல்களையும் எழுதியுள்ளதாக அறியமுடிகிறது. இவரது **நொழலாளர் கடமைகளும் உர்மைகளும்** என்கிற நூலிலே 50,000 பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பெற்றதாகப் பதிவுள்ளது (மூலம் - மலையக இலக்கிய கர்த்தாக்கள் - என் செல்வராஜா).

“ஓட்டகம்” .. என்றாள் கையில் வேலையுடன் மகளைப்பாராது மாதுமை.

“இல்லைமா...”

“அப்படியென்றால் என்னடா?”

“நீங்க சொல்லுங்க ..” என்றாள் மீண்டும் சின்னவள்.

பொறுமையைக் கடந்த மாதுமை அஞ்சலாநீ தானே செய்தாய். எனக்குத்தெரியாது.... சொல் என்றாள் குரலில் எரிச்சலுடன்.

தாயின் குரலின் மாற்றத்தை உணர்ந்தவள் அப்பா, அப்பா என்று அழைத்தவாறே ஆதவன் அறைக்குள் சென்றவள் மீது எரிந்து விழுந்தான் ஆதவன்.

“ஒரு பத்துநிமிடம் படுக்க முடிகிறதா? வீட்டுக்கு வந்தால் புத்தகத்தை எடுத்துப் படிப்பதுதானே... எப்போது பார்த்தாலும் அப்பா, அம்மா...” என்று கத்தியவன் விருட்டென குளியலறைக்குள் நுழைந்தான்.

சத்தம் கேட்டு தனது அறையிலிருந்து வெளி வந்த அர்ச்சனா தங்கையை சமாதானம் செய்தவாறு தனது அறைக்குள் அழைத்துச் சென்றாள்.

விருட்டென சமையலறைக்கு வந்த ஆதவன் உப்புமாவை கிளறிக்கொண்டிருந்த மாதுமையை நோக்கியவாறு

“சீ... என்ன வாழ்க்கை அமைதியாக பத்துநிமிடம் இருக்க வழியில்லை... வேலையிடத்திலும் ஆயிரம் வேலை வீட்டுக்கு வந்தால் ...” என்று தன்னிலையில் பேசியவன் மாதுமையின் கோபம் தெறிக்கும் விழியில் பேச்சை நிறுத்தினான்.

“நீங்க மட்டும் வேலைக்குப் போகவில்லை, நானும் போகிறேன். அதேவேளை பிள்ளைகளும் நம்மைப்போலவே பள்ளிக்குப் போகிறார்கள். காலையில் எட்டுமணிக்கு மொத்தக் குடும்பமும் புறப்படுகிறோம். மாலையில் யாவருமே ஆறு மணியைத் தாண்டியே வீட்டுக்குள் வருகிறோம்.

உங்களைப்போல எனக்கும் சோர்வு உண்டு. உடல் நிலை சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் அந்த சோர்வு சற்று அதிகமாகவே உண்டு. குழந்தைகளுக்கும் பள்ளியில் நடந்ததை பகிர்வதற்கு நாம் மட்டுமே இந்த வீட்டில் உள்ளோம். வளர்ந்தவர்களாகிய நாங்கள் தான் அதற்கேற்ப நம்மை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.”

“என்ன சொல்கிறாய் ?” என்று இழுத்தான் ஆதவன்...

“உடலும், மனசும், சோர்வும் யாவருக்கும் ஒன்றே.. கணவனாகிய நீங்கள் இதுவெல்லாம்

மனைவியின் வேலையென்று ஒதுங்குவது சரியல்ல. திருமணம் என்பது ‘பகிர்தல்’ சார்ந்த உறவு. பெற்றோர் என்பது ‘புரிதல்’ சார்ந்த உறவு.

இனியேனும் வேலைவிட்டு வந்தால் வீட்டு நிர்வாகத்திலும் பகிர்ந்து செயல்படுங்க. அப்போது குழந்தைகளைப் புரிந்த பெற்றோராகவும் வாழமுடியும்” என்றாள் மாதுமை.

பதிலேதும் சொல்லாத ஆதவன் பாத்திரங்களைக் கழுவுவதொடங்கினான். அறையிலிருந்து வெளியே வந்த அஞ்சலாவும், அர்ச்சனாவும் தந்தையை வியப்பாக பார்த்த போதும் மௌனமாக சாப்பாட்டுத் தட்டை மேசையில் எடுத்துவைத்தனர்.

குடும்பமாக இருந்தாலும் விருப்பு வெறுப்புகளை மனம் விட்டுப்பேசுவதும், ‘முடியாது’ என்பதை அழுத்தி உரைப்பதும் முக்கியமென உணர்ந்தேன்.

பெண் என்பவள் கணவனுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் மட்டுமானவள் அல்ல. தனக்கான விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் உரியவள் என்பதை அறிந்து கொண்டேன்.

மனதார ராபிட்டுக்கு நன்றி கூறியவள் ஆவி பறக்கும் உப்புமாவை தட்டுகளில் பரிமாறினாள்.

○○○

<p>நூல் : எங்கள் தோட்டம் (ஆய்வுக் கட்டுரைகள்) ஆசிரியர்: கந்தியனை தாமரை A யோகா பதிப்பு: மே 2018 விலை: ரூபா 250.00</p>	
---	--

இந்நூல் மலைநாட்டில் உள்ள 50 பெருந்தோட்டங்களின் வரலாற்றுத் தகவல்களை சுவாரஸ்யமாகத் தருகிறது. இதில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகளில் பெருந்தோட்டங்களில் காணப்படுகின்ற சமயநிலை, கோயில்களின் வரலாறு, கலை கலாசாரப் பண்புகள், சமூகப் பின்னணி போன்ற விடயங்கள் எளிமையாகவும் கச்சிதமாகவும் தரப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் பெரு முயற்சியுடன் பல இடங்களுக்கு நேரில் சென்று தகவல்களைச் சேகரித்துத் தந்துள்ளார். மலையக மக்களின் தனித்துவத்தை வெளிக்கொணரும் இந்த ஆய்வுக் கருவூலத்தைத் தந்த ஆசிரியரின் பணி பாராட்டுக்குரியது.

ஈழத்து இரசனை முறை விமர்சன வளர்ச்சியிலே திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியவர் கனகசெந்திராதன். இத்தகைய இரசனை முறை முன்னோடிகளில் முக்கியமானவர் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை. அவரது அம்மரபிலே பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் முதன்மைபெற்றன. மாறாக, அவரது மாணவரான கனக செந்திராதன் அவ்வழியிலே நவீன இலக்கியங்களை அணுக முற்பட்டார்.

முதன்முதலாக தனிப்பட்ட ஆளுமைகளை அத்தகு விமர்சன நோக்கில் அணுகி தனி நூல்களாக வெளிப்படுத்தியவரும் கனக செந்திராதனே. சோமசுந்தரப்புவலவர், அல்வாயூர் மு.செல்லையா, பண்டிதமணி பற்றிய நூல்கள் அத்தகையனவேயாகும்.

இளம் எழுத்தாளர்களையும் விமர்சகர்களையும் இனங்கண்டு கவனத்திற்குரிய விமர்சனத் தொடர்க்குறிப்புகளை முதன்முதலில் எழுதியவரும் அவரே.

மேற்கூறிய பங்களிப்புகளைவிட பரவலான அறியப்படாத இன்னொரு பங்களிப்புமுள்ளது. அது பற்றிச் சுருக்கமாக நினைவு கூர்கின்ற முயற்சியே இவ்வேளை இடம்பெறுகிறது.

நாவல், சிறுகதை முதலிய நவீன இலக்கியங்கள் ஆங்கிலச் செல்வாக்கின் அறுவடைகளே. விமர்சனமும் அவ்வழி வெளிப்பட்டதே. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து இன்று வரை மேலைத்தேய விமர்சன அளவுகோல்கள் கொண்டே தமிழ் விமர்சன முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

எனினும் ஆழ்ந்து நோக்கும்போது தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலும் விமர்சன முறைமை உருவாகிச் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. இது பற்றிய தேடல் அண்மைக்காலமாகவே இடம்பெற்று வருகின்றது. தி.சு.நடராஜன், தமிழவன் முதலான தமிழக விமர்சகர்கள் இத்தகு முயற்சியிலே இறங்கியுள்ளனர்.

எனினும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே இத்தகு முயற்சியில் - தமிழ் விமர்சனப் பாரம்பரியத்தேடலில் ஈடுபட்டு கணிசமான வெற்றிபெற்றவர் சுவாமி விபுலானந்தர். 'மதங்க சூளாமணி' அத்தகு முயற்சியின் வெளிப்பாடு என்பதனைப் பலரும் அறிவதில்லை. இவ்வழி இத்தகைய தமிழ் விமர்சனப் பாரம்பரிய வழிநின்று நவீன இலக்கியங்களை அணுக முற்பட்ட ஈழத்து முன்னோடியாக கனசெந்திராதன் காணப்படுகிறார் என்பது பலராலும் அறியப்படாததொன்று.

மேற்கூறிய மரபின் வெளிப்பாடாக கனகசெந்திராதன் இனங்கண்டவற்றுள் முக்கியமானது பற்றி 'வெண்சங்கு' தொகுதி முன்னுரையில் அவர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து புலப்படுகின்றது.

("பழைய யாழ்ப்பாணத்துக் கலாசாரம் இப்புதிய சிறுகதைகளுக்கு வலுவான பகைப்புலமாக அமைந்துள்ளது"). அது ஆறுமுகநாவலர் வழிவந்த தமிழ்மரபு சார்ந்தது. பண்டிதமணியினால் செழுமையாக்கப்பட்டது.

அவரது மாணவரான கனகசெந்திராதனால் நவீன இலக்கியத் திசைநோக்கி அம்மரபினைத் திருப்பியமையால் வலுவூட்டப்பட்டது. நவீன விமர்சனமுறை வ.வே.சு.ஐயரால் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டது என்பதனை மறுதலித்து "நமது இலக்கிய இரசனையும் அதன்மதிப்பீடும் நமது மண்ணிலேயும் தமிழ் நெஞ்சங்களிலேயும் வேரூன்றிய மரபிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன." என்று ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிட்டு (ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி பக்:123) அதனை இனங்காண முற்பட்டவர் கனகசெந்திராதன். "இலக்கிய விமர்சனம் என்பது வேறு. இரசனை என்பது வேறு" என்றதெளிவு கனக செந்திராதனிடம் காணப்பட்டது என்பதும் விதந்துரைக்கப்படவேண்டியதே.

பேராசிரியர்
செ. யோகராசா

மேற்கூறிய கருத்துக்களின் வெளிப் பாட்டிற்குச் சிறந்த சான்றுகளாக எஸ்.பொ.வின் 'வீ' சிறுகதைத் தொகுதிக்கு இவர் எழுதிய முன்னுரை அமைகிறது. அதனூடே பகுப்பாய்வு முறை விமர்சனம், ஒப்பியல் விமர்சனம் முதலியவற்றிலே கனகசெந்திநாதன் கவனஞ்செலுத்தியிருப்பதும் புலப்படுகிறது. மேலும் ஏ. ரி.பொன்னுத்துரையின் 'நாடகம்' நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையும், கனக செந்திநாதன் தான் எழுதிய (சோமசுந்தரப் புலவர் பற்றிய) 'திறவாத படலை' நூலின் அணுகுமுறையும் கனக செந்திநாதன் தமிழ்ப் பாரம்பரிய விமர்சன மரபுகளை இனங்கண்டதோடு செயற்பாட்டு விமர்சனமுறையிலும் அவற்றைப் பிரயோகித்த முன்னோடிகளுள் முக்கியமானவர் என்பதனை மேலும் உறுதி செய்கின்றன. இவ்வழி விரிவான தொடர் ஆய்விற்கான படலையைத்திறந்துள்ளன.

○○○

நூல் :
கோடுமைக்கனி
ஆசிரியர்:
உ. நிசார்
பதிப்பு:
2018
விலை:
ரூபா 400:-

ஏற்கனவே, கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர்கதைகள் என 24 நூல்களைத் தந்த உ.நிசார் எழுதிய முதலாவது நாவல் இது. இந்த நாவல் முஸ்லிம்களின் மார்க்க சம்பந்தப்பட்ட விடயமொன்றைக் கருவாகக் கொண்டிருக்கிறது. மார்க்க நம்பிக்கை மீறப் படும்போது ஏற்படுகின்ற விபரீதங்கள் நாவல் எங்கும் ஊடுபாவாக விரிகின்றது. இந்த விடயத்தைச் சொல்லவந்த ஆசிரியர் சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட உடுநுவரப் பிரதேசத்தின் வாழ்க்கைமுறைகளைத் தன் நாவலில் சித்திரித்திருக்கின்றார். உடுநுவரப்பிரதேசத்தில் வாழும் முஸ்லிம்களின் சிங்களத்தோடும் தமிழோடும் கலந்திருக்கும் மொழியின் செய்திகளும் இனங்களிடையே பரஸ்பர உறவாடல்களும் இந்த நாவலில் சிறப்பாகப் பதிவாகியிருக்கின்றன. இந்த நாவல் முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டை மிகத்தெளிவாக வெளிப் படத்துகிறது. உ.நிசாரின் வெற்றிப் படைப்புகளில் இந்த நாவலும் ஒன்றாகிறது. வாழ்த்துக்கள்.

பண்பாடு நட்பாடு

பன்னிரண்டு மாடிடியேறத் தேவையில்லை மின்சூக்கிஏற்றும், நிறக்கும், அவ்வீட்டினுள்ளே காற்றுச் சீரானகிறைகள் தலைமட்டில் சூத்திரங்கள் எல்லாம் தொடுதிரையினோடிணைந்த செல்பேசி, தூர சீருந்தியக்கும் தொலைக்காட்சி, என் என்னும் முன் எண்ரெனாய் ஆக வழிகின்ற ஏவலாள், பணமினைக்கு சீசைந்தசெயலாளர், காவலாளர், சமையற்(கு) ஒருத்தி, காரோட்ட சாரதி என்று சகலவசதிகளும் வாய்ந்தசுகுமாரன் வாழ்வில் தான் கடந்துவந்த பாதையினைப் பார்த்தும் பெருமூச்சு(சு)எறிகின்றான்.

ஆழக்கிணற்றில் அதிகாலை நீரிறைப்பு சோமன் நிலாவாணியில் நீர்கட்ட, பாட்டுடூத்து மாமன் துலாமிதிக்க அப்பன் தண்ணீரிறைக்க வாழைகுலையீனும், மரவள்ளி, பயறிட்ட கூழைக்குடித்தாலும் குறையில்லா வாழ்க்கை ஆது!

பொன்னாய் விளைகின்ற தோட்டம் தூரவிழந்து சொன்னால் விளங்காத துயரம் சுமந்தவராய் சோளகத்தில் 'அம்பிட்ட' தூரும்பாய்த் தமிழர்கள் வாழிடங்கள் கைவிட்டுவைப்பம் அளக்கின்றார்! பண்பாடுபுறியி் பலகாலம் ஆச்சுதடா! என்பாடும் உன்பாடும் சீப்படியாய்ப் போச்சுதடா!

-சோ.பத்மநாதன்

மொழி பெயர்ப்புச்
சிறுகதை

மலைப்பாட்புகள்

சிங்கள மொழியல் :
நீலாந்த கருணாரட்ண

தமிழாக்கம் :
மலரன்பன்

மலைப்பாம்பொன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ள செய்தி ரொய்ட்டர் ஆச்சியின் பேச்சு சாதாரியத்தினால் நகரமெங்கும் பரவிவிட்டிருந்தது.

அன்று விடுமுறை நாள்

மலைப்பாம்பை பார்க்கின்ற ஆவலில் கூட்டம் சாரை சாரையாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது. மலைப்பாம்பென்றால் என்னவென்று அறிந்திராத சின்னஞ்சிறுவர் முதல் இளைஞர், யுவதிகள், பெரியவர்கள் என வயது வித்தியாசமின்றி பெரியதொரு கூட்டம் சபா மண்டபத்துக்கு படையெடுத்து வருவது ரொய்ட்டர் ஆச்சியின் உண்மையை தெரிந்து கொள்ளவே.

படிப்பு வாசனையில்லாத ரொய்ட்டர் ஆச்சி, தான் கண்டவற்றை மட்டுமல்ல, காதில் விழுந்த ஏதாவது ஒரு செய்தியை கால், தலை வைத்து சோடித்து வெளிப்படுத்தும் திறமைக்கு நிகராக இன்னொருவர் இன்னும் பிறந்திருக்கவில்லை.

ரொய்ட்டர் என்ற பெயர் ஆச்சியோடு ஒட்டிக் கொண்டதும் அதனால்தான், ரொய்ட்டர் என்ற சொல்லை ஆச்சிக்கு முன்னால் யாரும் உச்சரிப்பதில்லை. அப்படிச் சொன்னவர்கள் இதுவரை கேட்டறியாத தூஷணத்தில் வாங்கிக்கட்டிக் கொண்டதை எவரும் லேசில் மறந்துவிட முடியாது.

ஒரு காலத்தில் தொற்று நோய்கள் வேகமாகப் பரவியதை தோற்கடித்து, தற்பொழுது ரொய்ட்டர் ஆச்சியின் செய்திகளின் வேகம் முன்னணியில்.

பேய்கள் மரமேறும் நடுநிசியில் கண்விழித்து எழுந்து அப்பம் சுடுகின்ற அவள், அதிகாலை விடிவதற்கு முன்னர் பட்டணத்துக்குப் போகும் சிலரில் ஆச்சியும் இருப்பாள். அப்பங்களை தேநீர் கடைகளுக்கு கெண்டுபோகும் நேரம் அது.

“நாகலந்த தோட்ட லயத்துப் பக்கம் இருபத்தஞ்சு அடிக்குமேல் நீட்டமுள்ள மலைப்பாம்பு, மான்குட்டிய பாதி முழுங்கியபடியே வந்திருக்கு. வேலாயுதமும், மணியனும் கொஞ்ச ஆளுகளும் சேந்து புடிச்சி பெரிய தேடாக்கயிறால் கட்டிக் கொண்டு வந்திருக்காங்க. நான் பெறந்த ஆயுசுக்கு இந்த மாதிரி ஒரு பாம்பு கண்டதில்லை. அம்மா..... நெனச்சா இப்பகூட மேலெல்லாம் புல்லரிக்குது.....”

கடை, கடையாக, சந்தி சந்தியாகக் கண்டவர் நிண்டவர்களிடமெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே போனஆச்சி, அப்படியே ஒரு எட்டு நடந்து கிராமசபைக்கு புதிதாக தெரிவாகியுள்ள பிரதிநிதி சாந்த கிறிகோறியஸ் அவர்களின் வீட்டுக்கே போய், செய்தியை சொன்ன பிறகுதான் நிம்மதியாக மூச்சு விடுகின்றாள்.

கிராமசபை பிரதிநிதி சாந்த கிறிகோறியஸ், கிராமசபைத் தலைவர் தேவிஸ்துக்கன்னா ராலுக்கு கூட்சுட தொலைபேசியில் அறிவிக்கின்றார்.

கிராமசபைத் தலைவர், சமாதான நீதவான் தனது பிணப்பெட்டிக் கடையில் நேற்றைய விற்பனையான பெட்டிகள், மற்றும் எம்பாம் கணக்கு வழக்குகளை பார்த்து பணத்தை எண்ணிக்கொண்டிருந்த நேரம்.

“சரி நான் பத்து மணிக்கு சபைக்கு வருவேன். நீங்க நமது சபையின் மற்ற அங்கத்தவர்களுக்கும் உடனடியாக தெரியப்படுத்துங்கள். மறந்திடாமல் எல்லா பத்திரிக்கை நிருபர்களுக்கும் செய்தி சொல்லுங்க. தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களின் செய்தியாளர்களை ஏற்றிக் கொண்டுவர, நமது சபையின் வாகனத்தை அனுப்புங்க, ஊடகங்கள் மூலமா நல்ல பிரச்சாரம் செய்யணும், மலைப்பாம்பு சம்பந்தமான கலந்துரையாடல் பத்தரை மணியளவில் நடைபெறும் என்றும், அறிவிப்பு செய்யவும்”

மைதான வாசலில் பதினைந்து அடி நீள ஐந்தடி அகலமான “கடஅவுட்” இல் பென்னம்பெரிய மலைப்பாம்பின் படத்தின் கீழே, உலகின் அதிசய மலைப்பாம்பு! காணத்தவறாதீர்கள்! வாழ்விலே ஒரேயொரு சந்தர்ப்பம்!!! என்றவரிகள் தமிழ் சிங்களம் இரு மொழிகளிலும் “கடஅவுட்” அருகே இரண்டு ஒலிபெருக்கிகள்.

எங்கெல்லாம் ஒலிபெருக்கி பொருத்தப்பட்டுள்ளதோ அங்கெல்லாம் அழையா விருந்தாளியாக விஜயம் செய்யும் அறி(ரி) விப்பாளர் அண்ணாமலை. வேலைக்கு சம்பளம் கிம்பளம் வாங்கும் பழக்கம் அவரிடமில்லை மூன்று வேளை சாப்பாடு, மற்றும் பணாதி வகைகள் மட்டுமே! குரலில் அப்துல்ஹமீட் என்ற எண்ணம். சொதப்பளுக்கிடையே(FM) மைக்கை இடுப்பில் செருகிக்கொண்டு, அவ்வப்போது மக்களை நோட்டமிடும் பார்வை. மைக்கை கண்டுபிடித்தவனின் மச்சினன் கூட இவ்வளவு உரிமையோடு மைக்கை இடுப்பில் செருகிக்கொண்டிருக்கமாட்டான்.

இன்னும் மருந்து கண்டுபிடிக்கப்படாமலிருக்கும், வேகமாகப் பரவிவரும் நோய்களில் ஒன்று “மைக்மேனியா”

கிராமசபைக்கு முன்னால், மலைப்பாம்பை பார்க்க வரும் கூட்டத்தை வரிசைக் கிரமமாக ஒழுங்கு பண்ண, சபையின் இரண்டு ஊழியர்களை ஏற்பாடு செய்கிறார். விடுமுறை நாளானதால் ஊழியர்களுக்கு மேலதிக கொடுப்பனவு தர உறுதியளிக்கவும் நேர்ந்தது. முச்சக்கர வண்டிகள் நிறுத்துவதற்கு மைதானத்தில் தனியாக இடம் ஒதுக்கப்பட்டது.

கூட்டத்தில் கடலைக்காரர்கள், வடைக்காரர்கள், போலபெலூன், ஐஸ்கிரிம் விற்பனையாளர்கள் மட்டுமன்றி, முடிச்சுமாறிகள், ஒன்றிரண்டு விபசாரிகள் இத்தியாதிகள், பாம்பைப் பார்க்கின்ற ஆவலில், வரிசையில் நெரிபட்டு, முண்டியடித்துக்கொண்டிருக்கிறது கூட்டம்.

பென்னம்பெரிய பெரல் ஒன்றில் சுருட்டிமடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது பாம்பு. மூடியை திறந்து காட்டுவதும் மூடுவதுமாக வேலாயுதம், பாம்பை மடக்கிப் பிடித்த வீரச்செயலை மயிர்க் கூச்செறியும் அபிநயத்துடன் சொல்வதும் தொடர்கின்றது.

ஒருமுறை சற்று அதிகமாக மூடி திறக்கப்பட்டதால், கலவரமடைந்த பாம்பு தலையைத் தூக்கி சீறத் தொடங்கியது. பயத்தில் சிதறியடித்துக்கொண்டு ஓடும்

கூட்டத்தில் பெண்களின் சாறிகள் இழுபட்டும், செருப்புகள் வீசப்பட்டும், குழந்தைகளின் அழகையும் ஒரே கலவரம்.

“மலைப்பாம்பு ஒரு சாதாரண பிராணி. எவரும் பயந்து ஓட வேண்டாம். பொது மக்களுக்கு சகல பாதுகாப்பும் வழங்கப்படும்.” ஒலிபெருக்கியில் மீண்டும் மீண்டும் அறிவிக்கப்படுகிறது. வேலாயுதமும், மணியனும் கூட்டத்தை ஒழுங்காக வரிசைப்படுத்துகின்றனர்.

பத்து மணியளவில் கிராமசபைத் தலைவர் புத்தம் புதிய “கெப்” வாகனத்தில் வந்து இறங்கினார். அவரைத் தொடர்ந்து சபைக்கு சொந்தமான மற்றுமொரு வாகனத்தில் பத்திரிகையாளர்கள், தொலைக்காட்சி நிருபர்கள் கமரா இத்தியாதிகளுடன்.

கிராமசபைத் தலைவர் மலைப்பாம்பு வைக்கப்பட்டிருந்த பெரல் அருகில் நிற்க, பிரதிநிதி கிறீகோரிஸ் சபைத்தலைவரின் கையில் நாலைந்து கிலோ எடையுள்ள மாட்டிறைச்சித் துண்டொன்றைக் கொடுக்கின்றார். தலைவர் இறைச்சியை பாம்பின் பக்கம் நீட்ட, பாம்போ அதனை ஏற்றெடுத்தும் பார்க்கவில்லை.

ஜீவ காருண்யத்தால் தலைவர் பாம்புக்கு இறைச்சி வழங்கும் காட்சி, தொலைக்காட்சி, மற்றும் பத்திரிகை நிருபர்களின் கெமராக்கள் பதிவு செய்கின்றன. பல்வேறு போஸ்களில் பாம்பும், தலைவரும்.

“நாகல கிராமசபைக்கு உட்பட்ட நாகலவத்த தோட்டத்தில் சபையின் ஊழியர் இருவரின் தைரியத்தினால் இந்த பென்னம்பெரிய பாம்புபிடிக்கப்பட்டது. இதுவரை பிடிக்கப்பட்ட பாம்புகளில் உலகிலேயே மிகப்பெரியது என நான் நம்புகிறேன். ஊழியர் இருவரும் பாம்பை பிடிக்க முற்பட்டபோது, மான்குட்டி ஒன்றினை பாதி விழுங்கிய நிலையில் இருந்திருக்கிறது. மான் குட்டியைக் காப்பாற்ற ஊழியர்கள் இருவரும் மிகவும் சிரமப்பட்டாலும், அதனை இழுத்து எடுக்கும்போது மான்குட்டி இறந்து விட்டிருக்கிறது. மேற்படி பாம்பினைப் பற்றிய மேலதிக ஆராய்ச்சிக்காக பேராதனை பல்கலைக்கழக வனவிலங்கு ஆராய்ச்சிப் பிரிவுக்கு அறிவிக்க உள்ளோம்”

ஒரு கிளாஸ் சோடாவை குடித்து ஏப்பமிட்ட தலைவர், சுற்றுமுற்றும் பார்த்தவாறு செய்தியாளர் சந்திப்பில் உரையைத் தொடர்கின்றார்.

“பார்வையாளர்களின் தொகை அதிகரிப்பதால், பொது மக்களின் நன்மை கருதி நகரத்திலுள்ள விளையாட்டுமையானத்திற்கு

பாம்பை எடுத்துச் செல்ல தீர்மானித்துள்ளோம். தூரம் தொலைவிலிருந்து வருகை தரும் மக்களின் நன்மை கருதி வாகனங்கள் நிறுத்திவைப்பதற்காக மையானத்தில் ஒருபகுதி ஒதுக்கப்படும். இந்த சேவைகள் எல்லா பொதுமக்களின் நன்மை கருதியே.

பேச்சை நிறுத்தி, செய்தியாளர்களின் முகங்களை மாறி, மாறிப் பார்த்து மீண்டும் பேச்சை தொடர்கின்றார்.

“பாம்பை பிடிக்கின்ற வீர தீர்ச்செயல் களைப் புரிந்த இருவருக்கும் எனது சொந்த செலவில் பொன்னாடை போர்த்தி, விருது வழங்கி கௌரவிக்க இருக்கின்றேன். அதற்கான ஏற்பாடுகளை சபைப் பிரதிநிதி சாந்த கிறீகோரிஸ் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கின்றேன். வந்திருந்தவர்களுக்கு சோட் ஈட்ஸ், மென்பானங்கள் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றன.

நாகலவத்த தோட்டத்தில் மிகப்பெரிய மலைப்பாம்பு பிடிபட்டது என்ற தலைப்பில், கொட்டையெழுத்தில் தலைப்பு செய்தி அடுத்த நாள் பத்திரிகைகளில் கூடவே தலைவரின் படமும், பாம்பினதும் படமும் பிரசுரமாயிருந்தது.

தொலைக்காட்சிகளில் தலைவரதும், பாம்பினதும் படங்கள் மாறிமாறி “குளோஸ் அப்பில்” ஊடகங்கள் கொடுத்த முக்கியத்துவம் கூட்டம் அதிகரித்தின்றது. தலைவரின்

நூல் :
ஆன்றோர் அருளிய
ஆயிரத்தொரு அருள் மொழிகள்
ஆசிரியர்:
இணுவையூர் கனையுணை
ஆ. இரகுபதியாலந்தான்
பதிப்பு:
கமலா முதிப்பகம்(2018)
விலை:
ரூபா 500/-

இந்நூலில் ஆயிரத்தொரு அருள்மொழிகள் அடங்கியுள்ளன. அவை தமிழ்நெடுங்கணக்கின் அகர வரிசைப்படி தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. உலகின் பல நாடுகளில் வாழ்ந்த பேரறிஞர்களின் நூல்களையும் அவர்கள்பற்றி நூல்களில் படித்துப் பெறப்பட்ட விடயங்களையும் ஆசிரியர் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். அவற்றோடு சில அறிஞர்கள், அருளாளர்களின் படங்களும் இந்நூலில் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றுள்ளன. பெரும்முயற்சியுடன் இந்தப் பயன்மிக்க நூலை ஆக்கித்தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

கைபேசிக்கு ஓய்வு ஒழிச்சலில்லாமல் செய்தி வந்த வண்ணம்.

பாம்பைப் பார்க்க வருபவர்களிடம் தலைக்கு இருபத்தி ஐந்து ரூபாய் வசூலிக்கும் பொறுப்பு வேலாயுதத்திற்கு. உதவிக்கு மணியன். காசு வசூலிப்பதற்கு இளைஞர்கள் சிலர் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றனர். பாம்பினத்துக்கு செய்கின்ற அகௌரவம் என்பது அவர்களது வாதம். இதுவரை கண்டிராத பிராணியைப் பார்க்கின்றோம் என்ற ஆவலில் பலர் பணவசூலை எதிர்க்கவில்லை. பணவசூலிப்பின் சூத்திரதாரி சபை பிரதிநிதி சாந்த கிறிகோரிஸ் என்றொரு வதந்தியும் கசிகிறது.

அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்த அவர், அதிசய பாம்பை மக்கள் கண்டு மகிழவேண்டும் என்ற தனது ஜீவகாருண்யம் மிக்க சமுதாயப் பற்றையாரும் கொச்சைப் படுத்த வேண்டாம் என கட்டாயமாக மறுப்பு தெரிவிக்கின்றார்.

மலைப்பாம்பு செய்தி ஊடகங்களில் பெரிதுபடுத்தப்பட்டமையால் அடிபட்ட நாகம் போல் சீறியெழுந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர், பாம்புகளில் இதுதான் மிகப்பெரியது என்பது தவறானதாகும். அது ஒரு அப்பட்டமான பொய். எனது அரசியல் அநுபவ வரலாற்றில் 1942 ஆம் ஆண்டு ஆர்ஜென்டினாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே மிகப் பெரிய பாம்பாகும். சபைத்தலைவர் தவறான வழியில் மக்களை வழிநடத்தி அரசியல் லாபம் தேட முற்பட்டுள்ளதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அச்செய்திக்கு எதிராக மாபெரும் எதிர்ப்பு கூட்டம் சபைக்குமுன்னால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் என பத்திரிகைகளில் அறிக்கை விட்டிருந்தார்.

மறுநாள் எதிர்க்கட்சி பிரதிநிதிகள் மற்றும் ஆதரவாளர்களும் பதாதைகளுடன் சபை வாசலில்.

“தலைவர் மலைப்பாம்பிலிருந்து சபையைக் காப்பாற்றுவோம்”

“மலைப்பாம்பு வாயன் எங்களுக்கு வேண்டாம்”

“அநாதை மலைப்பாம்பை உடனே காட்டில் கொண்டுபோய் விடு”

பல்வேறு விதமான கோஷங்கள்.

ஊடகங்கள் எதிர்க்கட்சியின் செயற்பாட்டுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன.

இந்த விடயத்தினை விவாதிப்பதற்கான நாளொன்றை விரைவில் ஒதுக்கும்படியான விண்ணப்பம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரினதும் அவரது சக அங்கத்தவர்களினதும் கையொப்

பங்களுடன் சபை செயலாளரிடம் கையளிக்கப் படுகின்றது.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் செயற்பாட்டைப் பற்றி தலைவரிடம் ஊடகங்கள் கேட்க.

“மக்களை மகிழ்ச்சியில் வைத்திருப்பதே எமது சேவையின் நோக்கம். அதற்காகத்தான் இந்தக் கண்காட்சி. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொன்னாலும் இதுவே இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெரிய மலைப்பாம்பு அரசியல் லாபத்திற்காகவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூச்சலிடுகின்றார்கள். பெருந்தொகையான மக்கள் பாம்பைப் பார்க்க வந்தவண்ணமே இருக்கின்றனர். மக்கள் எங்கள் பக்கம் சபையில் இதுபற்றி விவாதிப்பதற்கு நாள் ஒதுக்கப்படும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை தோற்கடிக்கும் சக்தி எனக்கும், எனது சக அங்கத்தவர்களுக்கும் இருக்கின்றது.”

விவாதத்தில் கலந்து ஒதுக்கப்பட்ட நாளில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தவர்களில் சிலர் கமுகமளிக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தவர்களில் சிலர் சபைத்தலைவர் கொடுத்த பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டே சபைக்கு வரவில்லை. என்ற செய்தி தலைவருக்கு நம்பிக்கையான ஒருவர் மூலம் கிட்டியது.

இது விடயத்தில் தனக்கு தோளோடு தோள் நின்று பக்கபலமாயிருந்த இரண்டு இளம் உறுப்பினரும் மறுபக்கம் சேர்ந்துவிட்டனர் என்பதுதான் மற்றுமொரு அதிர்ச்சியான செய்தி.

“மலைப்பாம்பை காட்சிப்படுத்துவதா? அல்லது கிராமத்து மக்களின் அடிப்படை வாழ்வாதார பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதா? எது ஒரு கிராமசபையின் கடமை? வன ஜீவராசிகளின் சட்டப்பிரமாணங்களுக்கு அமைய, இது ஒரு தண்டனைக்குரிய குற்றம். எதிர்க்கட்சி என்றவகையில் எமது கடுமையான எதிர்ப்பை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்”.

தலைமையிருக்கும் மீசைக்கும் குறுந்தாடிக்கும் வஞ்சகமில்லாமல் டை பூசியிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறுந்தாடியை தடவியபடி கண்களை கோபாவேசத்தோடு விழித்து உச்சஸ்தாயியில் கத்தினார்.

“இதனை பாம்பு கண்காட்சி என்ற வகையில் தாழ்த்திப் பேசுவது, ஒட்டுமொத்த பாம்பினத்தையே அவமதிக்கும் செயலாகும். ஆயிரம், ஆயிரம் ஆண்டுகளாக பாம்புக்கும் மனிதருக்குமிடையேயுள்ள உறவுகளை என் போன்ற புராதன நூல்களைக் கற்றோரே

அறிவர். மிகப்பெரிய மலைப்பாம்பு கௌரவ தலைவரின் காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்றவகையில், பிரதேச வாழ் மக்கள் பெருமைப்பட வேண்டிய விடயமாகும்”.

ஆளும் தரப்பின் உபதலைவர் தமது மேசையில் அடித்து பேசினார்.

“ஆளும் கட்சி பதவிக்கு வந்ததிலிருந்து மாபெரும் மலைப்பாம்பு மாண்குட்டிகளை வாயைத்திறந்து விழுங்குவது போல், மக்களின் வரிப்பணத்தை விழுங்குகிறது. தண்ணீர், கழிப்பிடங்கள், குப்பைசூழங்கள் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கின்ற நிலையில், மலைப்பாம்பைக் காட்சிப்படுத்தி மக்களின் கவனத்தை திசைதிருப்பும் சூழ்ச்சிகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம். பாம்பு கண்காட்சிக்கு பணம் வசூலிக்கப்படுவதாகவும் தெரியவந்துள்ளது. பணவசூலின் பின்னணியில் ஆளும்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் செயற்படுவதாகவும் நம்பிக்கையான வட்டாரங்களில் இருந்து செய்திகள் வந்துள்ளன.”.

சபை அங்கத்தவர் சாந்த கிறிகோறில் உடனே, “நான் எனது கடுமையான ஆட்சேபணையை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாம்பை பார்க்க வரும் மக்களின் வசதிகளையே நான் நேர்மையான முறையில் செய்து கொடுத்துள்ளேன். பணவசூலின் பின்னணியில் நான் இருப்பதாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எனது கீர்த்தி நாமத்துக்கு சேறுபூசும் வகையில் கதைகளைப் பரப்பி வருவதனை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.”.

சாந்த கிறிகோறில் எழும்பி நின்று எதிர்க்கட்சிக்காரரை முறைத்த வண்ணம் பேசுகிறார்.

விவாதத்தினை வாக்கெடுப்புக்கு விடுவதற்கு சட்ட ஒழுங்கு பிரமாணங்களுக்கமைய, அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதனால், இருதரப்பினரும் ஏகமனதாக வேறொரு தீர்மானத்திற்கு வந்தனர்.

உபதலைவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், மற்றுமொரு சுயேட்சை அங்கத்தவரைக் கொண்ட விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. விசாரணைக்கமிஷன் மிகவும் நுணுக்கமாக பக்கச்சார்பின்றி, அலசி ஆராய்ந்து தனது அறிக்கையை வெளியிட்டது.

அரசு வனவிலங்கு அதிகாரிகள் மூலமாக பாம்பை பாதுகாப்பாக நாட்டில் கொண்டுபோய் விடவேண்டும் என அறிக்கையில் பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருந்தது.

திங்கட்கிழமை பாம்பை காட்டுக்கு கொண்டு போவதென ஒத்துக் கொண்டிருந்த வனவிலங்கு பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் பகல் பன்னிரண்டு மணியாகியும் வந்து சேரவில்லை. தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டபோது, அன்றைய தினம் தங்கள் வாகனம் வேறொரு காரியத்துக்காக போய் திரும்பி வரவில்லை எனப் பதில் வந்தது.

சபைத்தலைவரும், எதிர்க்கட்சித்தலைவரும் பேசி, சபை வாகனத்தை அனுப்பி வைத்தனர்.

மாலையில் வனவிலங்கு பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் வந்து சேர, சபைத்தலைவர் எதிர்க்கட்சித்தலைவரோடு சபையின் மற்றுமொரு வாகனத்தில் ஊடகவியலாளர்கள் தொலைக்காட்சி நிருபர்கள் யாவரும் வந்து இறங்கினர்.

பெரலுக்கு அருகே சபைத்தலைவரும் எதிர்க்கட்சித்தலைவரும் படம் பிடிப்பதற்கு தோதாக அருகருகே நிற்கின்றனர்.

பெரலின் மூடி திறக்கப்பட குப்பென்ற தூர்நாற்றம் மூக்கைத் துளைக்கின்றது. இறந்து கிடந்த பாம்பின் பக்கத்தில் சபைத்தலைவர் போட்ட இறைச்சித்துண்டு அழுகி..... நாற்றமெடுத்தது.....

நூல் :
திரைப்பட விழாக்களின்
படங்களும் அவைநடாட்பாண
கவையான செய்திகளும்
ஆசிரியர்:
கே.எஸ். சிவகுமாரன்
பதிப்பு:
முகற்பதிப்பு 2017
விலை:
ரூபா 300/-

ஈழத்தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் சினிமாத்துறை சார்ந்த விமர்சனங்களை எழுதுவதில் நீண்டகால அனுபவம் உடையவர் கே.எஸ். சிவகுமாரன். இந்த நூலில், உலக சினிமா பற்றிய நுணுக்கங்கள், அதுபற்றிய ஆசிரியரது அனுபவங்கள், உலகத்திரைப்படச் செல்நெறி, உலகத்திரைப்பட விழாக்களில் விதந்து பேசப்பட்ட திரைப்படங்கள், அவை தொடர்பான திறனாய்வுகள் என்பன அடங்கியுள்ளன. சர்வதேச ரீதியில் திரைப்படக்கலையின் போக்கு எவ்வாறு உள்ளது என்பதை அறிய இந்த நூல் சிறந்த வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய சிறந்த நூலைத்தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

கவிஞர் பா.சத்தியசீலன்:

நாம் மறந்து விடக்கூடாத ஒரு குழந்தைக் கவிஞன்

காலம் கழியும் வேகத்தில் நாம் பலவற்றையும் இலகுவில் மறந்து கடந்து சென்று விடுகின்றோம். திடீரென்று ஒருநாள் ஒரு சிறு பொறி முன்னர் கவனிக்காது கடந்துசென்றுவிட்ட ஒரு தனி மனித உறவை மீண்டும் எம்மனதில் நினைவுத்தட்டின் மேற்பரப்புக்குக் கொண்டுவந்து விடுகின்றது.

என்னுள் முகிழ்ந்த கவிஞர் 'பாவலவன்' பா.சத்தியசீலனின் நினைவும் அவ்வாறானதே. அண்மையில் லண்டனில் 'புத்தகப்பிரியர்' ஒருவரின் வீட்டு புத்தக அலுவாரியைக் குடைந்துகொண்டிருந்தேன். அதில் இருந்த தடித்த தமிழ் நூலொன்றை எடுத்து விரித்தபோது அதனுள் சிக்கியிருந்த மிகப்பழைய கிறிஸ்துமஸ் வாழ்த்துக் கடிதமொன்று பொத்தென நிலத்தில் வீழ்ந்தது. வாழ்த்து மட்டையின் தடிப்பு அதனை விரிக்கத் தூண்டியது. அது ஒரு கையடக்கக் கவிதை நூல். அதன் தலைப்பு 'நத்தார் வாழ்த்து'. அந்தச் சிறிய பிரசுரம் பா.சத்தியசீலனின் சிறிய கவிதை நூல். முன்னாளில் 'மில்க்வை' கனகராசா அவர்கள் ஏராளமான இலவசப் பிரசுரங்களை அமரர் க.சி.கனரத்தினம் அவர்களின் துணையோடு மில்க்வை விளம்பரங்களாக வெளியிட்டு விநியோகித்ததை எம்மால் மறக்கமுடியாது. பாவலவன் சத்தியசீலனின் 'நத்தார் வாழ்த்து'க் கவிதையும் அப்படியாதொரு சிறு கவிதைநூல்தான். நத்தார் வாழ்த்துக் கவிதையை வாழ்த்து அட்டைபோன்று வடிவமைத்து சிறு பிரசுரமாக அந்நாட்களில் வெளியிட்டிருந்தார். அந்தச் சிறு பிரசுரமே இலக்கிய நண்பர் பா.சத்தியசீலன் பற்றிய மனப்பதிவுகளை இன்று இரமைக்க வைத்துள்ளது.

பா.சத்தியசீலன் தனது நத்தார் வாழ்த்து கவிதைப் பிரசுரத்துடன் 1970களின் இறுதிக்கட்டத்தில் ஒருநாள் என்னை வந்து புங்குடுதீவு சர்வோதய நூலகத்தில் சந்தித்தார். வெறும் அட்டைவழி வாழ்த்து மரபை உடைத்து இப்படியான தூய தமிழ் வாழ்த்து நூல்களை வாங்கி எமது சமூகம் பரிமாறிக்கொண்டால் என்ன என்ற பெரிய புரட்சிகரமான சிந்தனையுடன்தான் அவர் அன்று என்னை அணுகியிருந்தார்.

என்.செல்வராஜா,
நூலகவியலாளர், லண்டன்

அவரது கைகளில் அவர் எழுதிய மேலும் பல நூல்கள். அனைத்தும் சிறு பக்க எண்ணிக்கையுடன் கூடியவை. அதனைத் தொடர்ந்து பொங்கல் வாழ்த்தையும் இவ்வாறு வெளியிட அவர் முனைந்ததாக எனக்குள் ஒரு நினைவு.

பா.சத்தியசீலனின் பூர்வீகம் அல்லைப்பட்டி. யாழ்ப்பாணத் தீவுக்கூட்டத்தின் நுழைவாயில் கிராமம் அது. அவர் மணம்புரிந்தது நவாலியில் 'கலைவண்ணம்' என்பது அவரது நவாலி

இல்லத்தின் பெயர். மானிப்பாய், நவாலி தெற்கில் சின்னப்பா வீதியில் அவரது புகுந்த வீடு அமைந்திருந்ததாக நினைவு. நான் ஆணைக்கோட்டை- அயல் கிராமத்தைத் தாய்வழிப் பூர்வீகமாகக் கொண்டதாலும், யாழ்ப்பாணக்கல்லூரிக்கு அடிக்கடி நவாலி யூடாகப் பயணிப்பதாலும் 70களின் இறுதிப் பகுதியில் சத்தியசீலன் எனக்குப் பரிச்சயமான ஒரு இலக்கியவாதியாக மாறிவிட்டார்.

அல்லைப்பிட்டியில் பாவிலுப்பிள்ளை-விக்ரோரியா தம்பதியினரின் மகனாகப் பிறந்தவர் சத்தியசீலன் (15.6.1938-30.6.2001). கொழும்புத் துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரான சத்தியசீலன், பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை (B.A Hons) மேற்கொண்டவர். கவிஞர், பண்டிதர் பட்டங்களைப் பெற்ற இவருக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் வழங்கிய 'பாவலவன்' என்ற சிறப்புப்பட்டமே அவரது புனைபெயருமாயிற்று. 21.8.1970 இல் நவாலியூர் நல்லையா-தங்கம்மா தம்பதியினரின் மகளான கலாதேவியை திருமணம் செய்திருந்த பா.சத்தியசீலனுக்கு அமீழ் தினி, மேரிமகிழ்மலர், அன்ரன் அருள்வண்ணன், அமிர்தவர்ஷினி என நான்கு பிள்ளைகள் உள்ளனர். தொழில்ரீதியாக ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய போதிலும் பா.சத்தியசீலன் ஒரு குழந்தைக் கவிஞராகவே எம் மனதில் இடம்கொண்டுள்ளார்.

புதிய கருத்துக்களை குழந்தைகளிடையே விதைப்பதையும், பதிப்புத் துறையில் புதுப்பக்கங்களையும் புரட்டிப்பார்ப்பதிலும் அலாதியான ஆர்வம் மிக்கவரான சத்தியசீலன் எனக்கு சமகாலத்தில் இயங்கிய பிற குழந்தைக் கவிஞர்களிடமிருந்து வித்தியாசமான ஒருவராகத் தோற்றினார். அவரது பாரியகுறைபாடு அவரது பெரும்பாலான நூல்கள் பக்க எண்ணிக்கையில் சிறியவையாக 8 இலிருந்து 32 பக்கங்களுக்குள் அடங்கிவிடக்கூடியவையாக இருந்தமையாகும்.

இலங்கையில் ஒருசராசரி நூலகம் 25 பக்கங்களுக்குட்பட்ட நூல்களை (Pamphlets) சிறுபிரசுரங்களாகக் கருதி நூலகத் தட்டுகளில் வைக்கவிரும்புவதில்லை என்ற இரகசியத்தை அவரிடம் பல தடவைகளில் எடுத்துரைத்தாலும் ஒரு ஆசிரிய வெளியீட்டாளனாக அவர் இயங்கியமையால் பொருளாதார ரீதியில் பெரிய நூல்களை வெளியிடுவதில் அச்சம் கொண்டவராகத் தயங்கிவந்தார். சிறிய உள்ளூர்ப் பதிப்பகங்களில் சிறிய முதலீட்டுடன்

அவற்றை அச்சிட்டுப் பெற்றுக்கொண்டார். அதனாலோ என்னவோ இன்று அவரைப்பற்றிய செய்திகளைப் பெற இணையங்களைத் துழாவிப்பொழுது அவரது வரலாற்றைக் கூறும்வகையில் ஒரு கட்டுரைகூட இன்றளவில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கவில்லை.

என்னவொரு திறயான கவிஞர் அவர். சிறுவர்களுக்கான சுவாரஸ்யமான விநுவிநுப்பான கவிதை இலக்கியங்களை ஆக்குவதில் சிறந்து விளங்கிய அவர், மேலைத்தேய பாணியில் விடுகதைப் பாக்களையும் மிகுந்த ஓசை நயமும் நடிப்புணர்ச்சியும் கூடிய வகையில் சந்தப் பொலிவுடன் சரளமாக ஆக்கித்தந்தவர். இலங்கையின் கவியரங்குகளில் சொற்சிலம்ப மாடுவதில் மகா சமத்தரான இவரது மேடைப் பாக்கள் வழியாக சபையினரின் கைதட்டுதலை அடிக்கடி பெறும் வண்ணப் பாக்கவிஞர் இவர். வானொலி, பத்திரிகை, பாவரங்குகள் என்பவற்றின் மூலம் ஈழத்து இலக்கியப் பிரியர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்த இக்கவிஞரின் கைவண்ணத்தில் முகிழ்ந்து வானொலியில் ஒலிபரப்பாகிய பா நாடகங்களான இளங்கோத் துறவி, வள்ளுவம் ஆகிய இரண்டுடன், பாரதி விழாப் பாவரங்கில் பாடப்பட்ட கண்கள் உறங்க ஒரு காரணம் உண்டோ என்ற நெடுங்கவிதையும், மாதவி மகளின் காதல், இராவணன், விழி திற்பு ஆகிய நெடுங்கவிதைகளும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு 'பா' என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணம் ஈச்சமோட்டை வீதியிலிருந்து ஆசிரியர் த.பிரான்சிஸ் அவர்கள் மார்ச்சு 1968 இல் 116 பக்கங்களில் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். (ஆர்வமுள்ளவர்கள் நூலகம் இணையத்தில் இந்நூலைத் தரவிறக்கி வாசிக்கலாம். பதிவிலக்கம் 31146).

ஆசிரியர் த.பிரான்சிஸ் அவர்கள் 1968களில் 'அஞ்சற் புத்தக சேவை' என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வெளியீட்டு விநியோகத் திட்டத்தை பரீட்சார்த்தமாக நடத்தியவர். மாணவர்களுக்கான விஞ்ஞான, கணித நூல்களை யாழ். வஸ்தியான் அச்சகத்தினூடாகத்தயாரித்து தபால்மூலம் விநியோகித்து வந்த ஆசிரியர் த.பிரான்சிஸ் அவர்களது திட்டத்தின் படிமுறை வளர்ச்சியின் அடுத்த கட்டமாக பாடநூல்கள் அல்லாத பிற நூல்களையும் அச்சிட்டு விநியோகிக்கும் முயற்சி அமைந்திருந்தது. அவ்வகையில் முதலாவது கவிதை நூலாக பா.சத்தியசீலனின் 'பா' என்ற நூல் அமைந்திருந்தது.

முதல் நூலிலேயே நன்றியுரையில் இவர் தன் வளர்ச்சிக்குப்பாத்திரமானவர்களைக் குறிப்பிட்டு கவிவரிகளால் நன்றி நவில்லுகிறார். நாவற் குழியூர் நடராசன், மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி, கவிஞர் நீர்வை முருகையன் ஆகியோரின் நினைவுகளைப் பின்வரும் வரிகளில் பதிவுசெய்கின்றார்.

**கீழ்மாகா னத்து விழாவொன்றிற் கண்டெடுத்து
ஈழத்து வானொலியில் இந்நாள் வரையெனது
நாவின் தமிழ்கள் ஒலிக்க-
பாவின் வகைகள் பலிக்க-
காலானவரே
பாவரங்கம் ஆளும் பதி, அப் பெருங்கவிஞன்
'நாவற் குழியூர் நடராசன்' அன்னார்க்கு
நன்றிக் கடனுடையேன் நான்.**

அந்நாளில் என்பா பலவற்றின் தந்தை இவர். இந்நாளில் நான்கவைக்கும் ஒற்றைப் பெருங்கவிஞன். இன்றியவும் ஈழத்து எழுச்சிக் கவிதைக்கு முன்னோடி யான முனைவன் வலுப்பாய்ந்த மின்போன்ற வீச்சு, மெழுகு மொழியானான் என்போல் இளைஞர்க்கு எதுகையாய் வாய்த்துள்ள அன்னான் 'மகாகவி' என் ஆக்கத்தின் அச்சநிலை.

**பேனாப் பிழத்த பெரிய 'முருகையன்'
தானாக வந்தொருநாட் தண்ணந் தமிழ்தந்தான்!
உணர் முதலான ஓசை ஒழவுகளை
நானகற்ற யாப்பு மரபும் புகட்டியவன்!
பா நாடகத்தைப் பழப்பித்த ஆசிரியன்!
மோனை எனக்கு முருகு.**

கவிஞர் பா.சத்தியசீலனின் மற்றுமொரு நூல் பத்தாண்டுகளின் பின்னர் 'மழலைத் தமிழ் அமிழ்தம்' என்ற தலைப்பில் ஜனவரி 1978இல் யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலையினால் 20 பக்கங்களில் சித்திரங்களுடன் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. ஓவியர் ரமணியின் ஓவியங்கள் பாடல்களுக்கு அணிசேர்த்துள்ளன. யாழ்ப்பாணம் லயன்ஸ் கழகத்தின் ஆதரவுடன் இது வெளியிடப்பட்டது. கவிஞர் பா.சத்தியசீலனின் நான்காவது சிறுவர் பாடல் தொகுப்பு இது என்ற குறிப்பு அந்நூலில் காணப்பட்ட போதிலும், அதற்கு முன்னர் வெளிவந்த மூன்று சிறுவர் பாடல் தொகுப்புகள் பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை.

டிசம்பர் 1979 இல் 12 பக்கங்களில் இவரது மற்றொரு சிறுவர் கதைப் பாடலான 'சந்தனப் பொட்டுச் சுந்தரம்பிள்ளை' வெளிவந்தது.

இது சிறுவர்களுக்கானதொரு வேடிக்கைக் கதைப்பாடல். ரமணி என அழைக்கப்படும் ஓவியர் வை.சிவசுப்பிரமணியத்தினதும், க.இராசரெத்தினம் அவர்களதும் கைவண்ணத்தில் அமைந்த சித்திரங்களுடன் இந்நூல் வெளிவந்தது. நகைச்சுவை உணர்வுமிக்கதும் குழந்தைகளின் சிந்தனை வெளிப்பாட்டுக்கு ஊக்கசக்தியாகவும் களமாகவும் அமையத்தக்க பாடல்வரிகளை எளிய நடையில் இந்நூலில் காணமுடிகின்றது.

மார்ச் 1985 இல் 'தலை காத்த தலைமயிர்' என்ற தலைப்பில் மற்றொரு நூலை 8 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தார். இது சிறுவர்க்கானதொரு கதைப் பாடல். தனது ஓவியத் திறமையால் உயிர்தப்பிய ஒரு எலிக்குஞ்சின் கதையிது. சந்தம் மிகு சிறந்த சிறுவர் பாடல்களை யாத்த சத்தியசீலனின் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று, சிறுவர்களின் வாசிப்பினை சுவைமிகுந்ததாக மாற்றுவதற்குத் தன் வாழ்நாளில் பெரும்பங்கைச் செலவிட்டவர் என்பதாகும். புதிர்ப்பாட்டு, படம் சொல்லும் பாட்டு, குழந்தைகளை எதுகை மோனைகளை உருவாக்க வழியமைக்கும் சிறுவர் பாட்டுப் புதிர்கள் என சத்தியசீலனின் சிந்தையில் மலர்ந்த சிறுவர் இலக்கியங்களில் ஒருசிலவே நூலுருக் கண்டுள்ளமை வேதனையானது.

1985,ல் இவரது மற்றுமொரு சிறுவர் பாடல் 'கப்பல்' என்ற தலைப்பில் நூலுருவாயிற்று. சிறுவர்க்கான புதிர்ப்பாட்டுக்கள், அவற்றுக்கான விடைகளுடன் 32 பக்கங்களில் இந்நூல் வெளியானது. புதிர்களுக்கான விடைகளும் கவிதைவரிகளிலேயே அமைந்திருந்தமை சிறப்பு. கவிதையினைப் பாடி இரசிக்கும் அதேவேளை சிறுவர்கள் தம் சிந்தனை வளத்தைப் பெருக்கும் விடுகதைகளுக்கு விடைநாடும் ஆர்வத்தினையும் அவரது பாடல்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தன.

1989 இல் இவர் மூன்று நூல்களை வெளியிட்டிருந்தார். 'பன்றியாரை வென்றுவிட்ட பாட்டியம்மா' 32 பக்கங்களில் வண்ணப்படங்களுடன் வெளியாயிற்று. சிறுவர்களுக்கேற்ற எளிய நடையில், அந்த அதிசயமான பாத அணிகள், பன்றியாரை வென்றுவிட்ட பாட்டியம்மா, உயிர் காத்த ஓவியம், குழப்படியும் குளப்படியும் ஆகிய சிறுவர்கதைகளை கவிதையுருவில் ஆக்கியிருந்தார். இவற்றில் உயிர் காத்த

ஓவியம் என்ற பாடல் ஒரு பாட்டுக்கூத்து உருவில் ஆக்கப்பட்டிருந்தமை சிறப்பம்சமாகும்.

இவ்வாண்டில்(1989) வெளிவந்த இவரது இரண்டாவது சிறுவர் இலக்கியம் 'பாட்டு விளையாட்டு' என்பதாகும். தனித்துவமானதோர் எழுத்துப்பாணியின் மூலமும், நேர்த்தியான நூலாக்கங்களின் மூலமும் ஈழத்துச்சிறுவர் இலக்கியத்தில் தனியிடம் பெற்ற பாவலவன், 24 பக்கங்களில் சித்திரங்களுடன் கூடியதாக இந்நூலை ஆக்கியிருந்தார். 1988 சித்திரை மாதத்தில் ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பாகிய 'பாப்பா புதிர்ப்பா' நிகழ்ச்சியிலே சிறுவர்களோடு சேர்ந்து தாம் வழங்கிய பாடல்கள் பலவற்றைச் சேர்த்து இந்நூலை அவர் வெளியிட்டிருந்தார். நகைச்சுவையும் புதிர்ச்சுவையும் பொருந்த அழகிய சந்தங்களுடன் அமைந்துள்ள பாடல்கள் இவை. ஆமை, யானை யார், வண்ணத்துப்பூச்சி, நத்தையார், பலூன், பாட்டை விடையுடன் இணையுங்கள், நிரையாய் வருகிற பூ, பூட்டாத பூட்டு, பாவைப்பிள்ளை, நடைவண்டி, ஆமையார், சீட்டாட்டம் ஆகிய தலைப்புகளில் இவை எழுதப்பட்டிருந்தன.

1989இல் மூன்றாவதாக இவரது முக்கியமான மற்றொரு நூலும் வெளிவந்தது. 'அல்லைப்பிட்டிப் பதி அருளப்பர் அம்மாணை' என்ற நூலே அதுவாகும். 82 பக்கங்களில் வெளிவந்த இந்நூல் அண்ணல் யேசுவிற்கு அருள்முழுக்குத் தந்தவரான அருளப்பரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட அம்மாணைவடிவமாகும். அல்லைப்பிட்டியைச் சேர்ந்தவர் என்ற வகையில் கவிஞர் பா.சத்தியசீலன் ஊர்ப்பற்றுடன் இயற்றிய இவ்வம்மாணை, இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டதுடன், பத்திரிகை களிலும் தொடராக பிரசுரிக்கப்பட்டுப் பிரபல்ய மானது. அல்லைப்பிட்டி அருளப்பர் அம்மாணை கத்தோலிக்க சமூகத்தினரதும், நற்புலமை வாய்ந்தோரதும் பாராட்டையும் புகழினையும் பெற்று குழந்தை இலக்கிய கர்த்தா என்பதற்கும் அப்பால் நல்லதொரு 'கிறிஸ்தவ கவிஞராகவும்' இவரை அடையாளம்காட்டியது.

இதனைத் தொடர்ந்து சத்தியசீலன் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களைப் படைப்பதில் தன் ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார். அடுத்த ஆண்டு 1990இல் 'உலகினார்க்கு ஓர் உடன்பிறப்பு: சார்ள்ஸ் டி .புக்கோ' என்ற இவரது மற்றொரு கிறிஸ்தவ இலக்கியம்

32 பக்கங்களில் வெளிவந்தது. இதனை யாழ்ப்பாணமீய 'Christi' அமைதி அருள் மையம் அமைப்பின் வண.ஜே.இ.ஜெயசீலன் அவர்கள் வெளியிட்டிருந்தார். சார்ள்ஸ் டி.புக்கோ அடிகளின் (Brother Charles) வாழ்க்கை வரலாறு பாவடிவில் எளிய முறையில் இதில் கூறப்பட்டிருந்தது.

1991இல் யாழ்ப்பாணம், பாக்ஸ் கிறிஸ்தர் அமைதி அருள் மையம், பாவலவன் சத்தியசீலனின் மற்றுமொரு சிறுவர் கிறிஸ்தவ நூலை 32 பக்கங்களில் வெளியிட்டது. 'பைபிள் கதைகள்' என்ற செய்யுள் வடிவிலான சிறுவர் நூல் அதுவாகும். இனிதாய் அமைந்தது எம் இறைவனின் படைப்பே, ஆதாம் இனிமேல் இப்பூமி அழகாய் இருக்காது உனக்கு, கனியும் நெஞ்சம் இல்லாமல் கனியைப் படைத்துப் பயன் என்ன?, பெட்டகம் ஒன்றைச் செய் நோவா பிரளயம் ஒன்று வருகிறது, பழியால் கட்ட நினைத்திட்ட பாபெல் கோபுரம் ஆகிய ஐந்து தலைப்புகளின் கீழ் பைபிள் கதைகள் செய்யுள் உருவில் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. சிறுவர்களுக்கேற்ற சந்தப் பிரிப்புடன் எளிய நடையில் பா. சத்தியசீலன் இச்செய்யுள்களை இயற்றியுள்ளார்.

கிட்டத்தட்ட இக்காலப்பகுதியில் பாவல வனின் மற்றொரு நூல் 'பாட்டு' என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து (அல்லைப் பிட்டி) அவரது சகோதரரான பா.சிலுவைராஜா அவர்களால், வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கொழும்பு 13, வூல்பெண்டால் வீதி,ஆனந்தா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துள்ள இந்நூலின் பதிப்பு ஆண்டைக் பதிப்பாளர்கள் குறிப் பிடத்தவறியுள்ளதால் அதனைக் கண்டறிய முடியவில்லை. 42 பக்கம் கொண்ட இந் நூலில் 34 சிறுவர் பாடல்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. அழகான உலகு, அழகான நிலவு, அழகான பொழுது, அழகான நிகழ்வு, விலங்குத் தோழன், விலங்குக் காட்சியகம், பச்சைத் தமிழ், வண்டிகள், தொழில், வானியல், மாணவர் நாங்கள், கல்வியகங்கள், கற்பூரமும் கடலையும், பூங்காற்று, இயற்கை எழில், பூங்காவின் பாங்கர், ஆறு, தமிழ்செய்தோர், பிறந்த நாள், தமிழ்ச்சங்கக் கலைவிழா, கொடை, அப்பலோ, அருளாளர், விழாத்தமிழ், ஒளிவிழா, அருள்பாலா, பொங்கல், வாணிவிழா, செங்குட்டுவன் சீர், வாழ்க, ஈழம் எங்கள் நாட்டா, மொழி, மொழி வாழ்த்து, வாணிவரம்

ஆகிய தலைப்புகளில் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. பேராசனப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் சேர்க்கையில் 1991 இல் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளதை (சேர்க்கை இலக்கம் 275604) கருத்திற்கொண்டு இந்நூல் 1991 இற்கு முன்னரே வெளிவந்திருக்கலாம் என்று கருதுகின்றேன்.

ஜூன் 1991இல் சத்தியசீலனின் 'உயிர் காத்த ஓவியம்' என்ற சிறுவர் பாடல் நூல் வெளிவந்துள்ளது. 32 பக்கங்களில் சித்திரங்களுடன் கூடியதாக, இவர் அவ்வப்போது எழுதியிருந்த புதிர்ப் பாடல்கள், கதைப் பாடல்கள் என்பனவற்றின் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. 13 தனிப்பாடல்கள், 12 புதிர்ப் பாடல்கள், பன்றியாரை வென்றுவிட்ட பாட்டி அம்மா, அந்த அதிசயமான பாத அணிகள், உயிர்காத்த ஓவியம், கெட்டிக்காரன் என்றாலும், குழப்படியும் குளப்படியும் முதலிய பிற கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் அடங்கியிருந்தது. தனித்தனியாக முன்னர் வெளிவந்து தமிழ்ச் சிற்றாக்களை இன்புறுத்திய இப்புதிர்ப்பாடல்களும், பாட்டுக் கூத்துகளும் கவிஞர் சத்தியசீலனின் எழுத்துலக வெள்ளி விழாவை முன்னிட்டு சிறப்புத் தொகுதியாக 7.6.1991 அன்று வெளியிடப் பட்டதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் பின்னர் பாவலவன் நூல்கள் எதையும் பிரசுரித்ததாகத் தகவல் இல்லை.

கவிஞர் சத்தியசீலனின் சில படைப்புக்கள் பல்வேறு தொகுப்புகளிலும் இடம்பெற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் தொகுத்த 'கவிதைச் செல்வம்' என்ற நூல் 1970 வாக்கில் வெளிவந்திருந்தது. கந்தரோடையிலிருந்து 'கலைச்செல்வி' ஆசிரியர் சிற்பி சி.சரவண பவன் இதனை கன்னாகத்தில், கலாதேவி அச்சகத்தின் வாயிலாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தார். கவிஞர் இ.முருகையனின் முன்னுரையுடன் கூடிய இக்கவிதைத் தொகுப்பில் இலங்கையின் இருபத்தொன்பது இளம் கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அதில் திமிலைக்கண்ணன், ஆ.லோகேஸ்வரன், பசீல் காரியப்பர், முகிலன், துரைசிங்கம், ஆரையூர் அமரன், ஆடலிறை, ஆ.காமாட்சி, மு.பொன்னம்பலம், ஆ.ச.கண்ணன், சபா.ஜெயராசா, கரவைக் கபிலன், திமிலை மகாலிங்கம், புரட்சிமாறன்,

வ.கோவிந்தபிள்ளை, இளங்குமரன், ஏ.இக்பால், செ.து.தெட்சிணாமூர்த்தி, முத்து சிவஞானம், மு.சுந்தரம், வெ.இராமநாதன், ஜீவா, ச.வே.பஞ்சாட்சரம், குமரன், ஐயன்னா, மணியம், க.உமாமகேஸ்வரன், சோ.பரமசாமி ஆகியயோருடன் கவிஞர் பா.சத்தியசீலனின் கவிதையொன்றும் இடம்பெற்றிருந்தது.

ஜூலை 1987,ல் 'நித்தியானந்தம்' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்திருந்த அமரர் பரமலிங்கம் நித்தியானந்தன் நினைவு மலரில் ஈழத்துக் கவிஞர் ஐவரது எழுபத்தியேழு கவிதைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. வ.இராசையா, யாழ். ஜெயம், வளவை வளவன், த.துரைசிங்கம் ஆகியோருடன் கவிஞர் சத்தியசீலனின் கவிதைகள் சிலவும் அத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருந்தன.

சித்திரை 1989 இல் யாழ். இலக்கிய வட்ட வெளியீடாக 'மதுர கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணம் பிரவுண் வீதி 82ஆம் இலக்க முகவரியிலிருந்து மற்றுமொரு நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மதுரகவி இ.நாகராஜன் நினைவாக யாழ். இலக்கிய வட்டம் நடத்திய சிறுவர் கவிதை புனைதல் போட்டியில் பரிசுபெற்ற 5 கவிஞர்களின் கவிதைகள் என்ற குறிப்புடன் கவிதைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. வ.இராசையா, யாழ்.ஜெயம், வளவை வளவன், த.துரைசிங்கம் ஆகியோருடன் கவிஞர் சத்தியசீலனின் பரிசுக் கவிதைகளும் இதில் அடங்கியிருந்தன. இரு நூல்களும் அதே கவிஞர்களின் தேர்ந்த கவிதைகள், இரண்டும் 80 பக்கங்களைக் கொண்டவை. இதனால் நித்தியானந்தம் நினைவுக் கவிதைகளும் மதுர கவிதைகள் கவிதைகளும் தலைப்பு மாற்றம்பெற்ற ஒரே தொகுப்பாக இருக்கலாம் என்பதற்கான சாத்தியக்கூற்றினை யாழ் இலக்கிய வட்டத்தினர் அறியக்கூடும்.

மே 2010 இல், 'இனிக்கும் பாடல்கள் படைத்த இருபது கவிஞர்கள்' என்ற நூலினை கவிஞர் துரைசிங்கம் அவர்கள் தனது உமா பதிப்பகத்தின் வாயிலாக கொழும்பில் வெளியிட்டிருந்தார். சிறுவர்களுக்கான கவிதைத் துறையில் முக்கியமானவர்களாகக் கருதப்படும் இருபது தமிழக / இலங்கைக் கவிஞர்களது பாடல்களை இந்நூலில் தரிசிக்கமுடிகின்றது. ஈழத்துக் கவிஞர்களான நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், யாழ்ப்பாணன்-வே.சிவக்கொழுந்து, மு.நல்லதம்பி, க.வேந்தனார், இ.நாகராசன்,

எம்.சி.எம்.சுபைர், இ.அம்பிகைபாகன், வ.இராசையா, சாரணா கையூம், திமிலைத் துமிலன் (சி.கிருஷ்ணபிள்ளை), வாகரைவாணன் (ச.அரியரத்தினம்) ஆகியோருடன் பாவலவன் பா.சத்தியசீலனின் கவிதைகளும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருந்தன.

பாவலவன் சத்தியசீலன் எம்மிடையே வாழ்ந்து ஜொலித்து மறைந்த ஒரு கவிஞன். அவரது ஆரம்பகாலப்படைப்புகள், நான் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று சிறு நூல்களாக அமைந்து அவை பாதுகாக்கப்படாமல் விரைவில் மறைந்துவிட்டன. பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த படைப்புகளும் பத்திரிகைக் கட்டுகளுக்கிடையில் எங்கெங்கோ சிறைப்பட்டு விட்டன. சத்தியசீலன் தனது காலத்தில் உள்ளூர்ப் பதிப்பகங்களையே நாடிச்சென்று தனது நூல்களை அச்சிட்டுவந்துள்ளார் என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. விதிலக்காக கொழும்பு ஆனந்தா அச்சகத்தைத் தவிர்த்தால் அவரது நூல்கள் அனைத்தும் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலட்சுமி அச்சகம், மானிப்பாய் வீ.ஜே.அச்சகம், ஆனைக்கோட்டை மஞ்சரி பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம்ஸ்ரீலங்கா புத்தக சாலை, யாழ்ப்பாணம் வஸ்தியான் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் யுணைற்றெற் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் விக்கினேஸ்வரா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் மேர்க்குரி அச்சகம் ஆகியவற்றிலேயே அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அதனால் விரிவான விநியோகத்திட்டம் எதிலும் அவர் அக்கறை கொள்ள முடியாதிருந்துள்ளது. தனது சுயமுயற்சியினாலேயே தனது நூல்களைத் தன் கைக்கெட்டிய வசதிளைப் பயன்படுத்தி சிறு வட்டத்திற்குள் விநியோகித்துவந்துள்ளார். இக்காரணங்களால் இன்றளவில் பாவலவன் பா.சத்தியசீலனின் இலக்கிய ஆளுமையை ஒருங்குசேரப்பார்த்துப் பயில எம்மால் முடியாதுள்ளது. 2001 இல் அவர் மறைந்த பின்னர் இதற்கான முயற்சிகள் எவையும் ஈழத்துப் படைப்பிலக்கிய உலகில் எடுக்கப் பட்டதாகவும் தகவல் இல்லை.

இன்றைய நிலையில் நூலுருவில் வெளிவந்துள்ள சத்தியசீலனின் படைப்பாக்கங்களைத் தேடித் தொகுத்துத் தனிநூலாகக் கொண்டுவருவதுடன், சிற்றூடகங்களில் வெளிவந்த அவரது உதிரிப் படைப்புக்களையும், பிரசுரம் காணப்பெறாதுள்ள கவிதைகளையும், தொகுத்து தனி நூலாகப் படைத்தனிக்கும்

எண்ணத்தைக் கொண்டுள்ளேன். கவிஞரின் உடன்பிறப்புக்களான சலோமை செல்லையாம்பா, பொன்னுத்துரை, சின்னத்துரை, சிலுவைராசா ஆகியோர் அல்லது அவர்களின் நண்பர்கள், மற்றும் பா.சத்தியசீலனை நன்கறிந்தவர்களான யாழ்ப்பாணம் PaxChristi, அமைதி அருள் மையத்துடன் தொடர்புற்றவர்கள் மற்றும் இலக்கிய நண்பர்கள் என்போர் அவரது படைப்புக்களை தமது குடும்ப நூலகத்தில் சேகரித்து வைத்திருக்கக்கூடும். அல்லையூர் இணையம் அவரது படைப்பாக்கங்களைத் தேடிப் பதிவிடும் பணியை மேற்கொள்ள முயலலாம். பாவலவன் சத்தியசீலனின் கவிதைகளைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் எனக்குக் கைகொடுக்கத் தயாரான உள்ள இலக்கிய ஆர்வலர்களின் தொடர்பினை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறேன்.

○○○

நூல் :
சுகந்திரம் (தென்னாசிய மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்)
 ஆசிரியர்:
கனாநிதி கந்தையா
பரிசீலனைசன்
முதற்பதிப்பு:
ஜனவரி 2018
விலை:
ரூபா 250/-

நூல் ஆசிரியர், ஆங்கிலத்தில் கவிதைகள் எழுதிய அனுபவம் உள்ளவர். அத்தோடு தமிழ்க் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்ட அனுபவமும் கொண்டவர். மொழிபெயர்ப்புச் சம்பந்தமான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதியவர். வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் மொழிபெயர்ப்புத் துறை சம்பந்தமான பயிற்சிகளில் பங்குபற்றியவர். இத்தகைய அனுபவங்கள்கொண்ட ஆசிரியர், தென்னாசிய இலக்கிய SAARC மாநாடுகளில் பங்குபற்றிய வேளையில் தான் அனுபவித்த கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளையும் புதிதாக எழுதிச் சேர்த்த மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் சேர்த்து 30 கவிதைகளை இந்நூலில் தந்துள்ளார். அத்தோடு அவர் மொழிபெயர்த்த மூலக் கவிதைகளையும் ஆங்கிலத்தில் தந்துள்ளார். மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் இது பயனுள்ள நூல், ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

புரியாத புதிர்

(குறுக்கதை)

நண்பன் நாதனிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது முதல் தலைகால் புரியவில்லை. தான் கனடாவிலிருந்து கொழும்பு வந்திருப்பதாகவும் முன்னறிவிப்பின் பின்னர் என்னை வந்து சந்திக்க வருவதாகவும் அவன் கூறியதிலிருந்து நான் மகிழ்ச்சிக்கடலில் ஆழ்ந்திருந்தேன்.

எனது மனையாளும் நாதனையும் மனைவியையும் எப்படியெல்லாம் உபசரிக்கலாம் என்று திட்டந் தீட்ட ஆரம்பித்திருந்தாள். பாடசாலைக் காலத்தில் மும்மூர்த்திகள் என்று பட்டம் வாங்கியிருந்த நானும், நாதனும், பாலாவும் பாடசாலைப் பருவம் தாண்டிய பல தசாப்தங்களின் பின்னரும் எமது நட்பைத் தக்கவைத்திருந்தோம். பாலாவை மாரடைப்பு எமனுக்கு அனுப்பிய பின்னர் நானும் நாதனும் பிரிந்து வாழும் இராம பரதர்களானோம்.

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியிலே நாதன் எமது வகுப்புத் தோழனானான். அவனது தந்தையார் கொழும்பில் அரசபணி புரிந்த பொழுது அவனது குடும்பம் இனக் கலவரத்துக்கு இரையாகி சொத்திழந்து அகதிகளாகக் கப்பலேறி வடபுலம் வந்திருந்தனர். பாலா அமைதியான சுபாவம் கொண்டிருந்தும் சிங்களவர் என்ற பேச்சை எடுத்தாலே கொதித்துப்போய் வசைபாட ஆரம்பித்து விடுவான். அவனது வேதனையைப் புரிந்திராத எனக்கு அது வியப்பாக இருக்கும்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் எனது சிறுவயதில் நான் அறிந்திருந்த சிங்களவர் மிகச்சிலரே. எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் ஒரு சிங்கள மருத்துவமாதா வாடகைக்குக் குடியிருந்தார். நான் சின்னஞ்சிறுவனாக அம்மா ஏதாவது வேலையாக இருக்கையில், அவர்களது வீட்டுக்குச் செல்வது வழக்கம். மருத்துவ மாதின் மகன் ஏதாவது படம் வரைந்து கொண்டிருப்பார். அவர் தனது தூரிகையினால் எனக்கு மீசை வைத்துவிடுவார். மருத்துவமாதா என்னைத்தூக்கி இடுப்பில் வைத்து ஏதாவது தின்பட்டத்தை எனக்கு ஊட்டியபின் வாயை நன்றாகத் துடைத்து விடுவார். நாங்கள தாவர பட்சணிகள் என்பதால் அம்மாவுக்குப் பயந்தே இந்த முன்னெச்சரிக்கை. எனக்குத் தெரிந்த இன்னொரு சிங்கள இளைஞன் பேக்கரியில் இருந்து பாண்கொண்டுவந்து விற்பவன், என்னைக் கண்டதுமே சிரிப்பைச் சிந்துவான். இவர்களின் சகவாசம் எனக்கு இனிய அனுபவத்தையே தந்தது.

சிங்களவர்மீது அத்தனை துவேஷமுற்றிருந்த நாதன் பின்னாளில் செய்த செயல் எனக்கு அதிர்ச்சியையும் சற்றே வெறுப்பையும் தருவதாக இருந்தது. அவன் பொறியியற் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த காலத்தில் சிங்கள வீட்டில் ஓர் அறையில் தங்கிப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். காலப்போக்கில் அந்த வீட்டு இளம்பெண்மீது மையல்கொண்டு அவன் அவளையே வாழ்க்கைத் துணையாக்கியுமிருந்தான். நானும் மணமாகி வடபுலத்திலிருந்து வடகிழக்கு நோக்கி நகர்ந்தேன்.

நாதனை மணந்த ஐரா எனப்படும் ஐராங்களி இனிய சுபாவம் கொண்டவள். அவளுக்கு ஓரளவு தமிழுந்தெரிந்திருந்தது. அவளும் எனது மனைவியும் தோழியராயினர். எனினும் நாட்டு நிலைமை அவர்களைக் கனடாவுக்கு விரட்டியிருந்தது.

இப்பொழுது நாதனும் நானும் பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டுவிட்ட நிலையிலும் எமது நட்புச்சங்கிலி அறுந்து விடவில்லை. அவ்வப்போதான தொலைபேசி உரையாடலோடு ஒரு தடவை மனைவியோடும் இன்னொரு தடவை வளர்ந்த இரு புதல்வியரோடும் வந்தவன் இம்முறை மகள்மார் தனிக்குடித்தனம் செய்ய

வேதில்நாதன்

அவனும் மனைவியும் மட்டும் வருவதாக இருந்தது.

நாதன் மாறவில்லை. தொந்தி மட்டும் கடம் வாசிக்க ஏற்றதாக இருந்தது. இரண்டு நாட்கள் எவ்வாறு கழிந்தன என்பதே தெரியவில்லை. மனைவியும் வேலைக்கு விடுப்புப் போட்டிருந்த மகளும் சமையலில் தமது கைவண்ணத்தைக் காட்டியிருந்தனர். கோணேசர் கோவில், மாபிள் பீச் எனச் சில இடங்களுக்கு மகன் தனது காரிலே எம்மை அழைத்துச் சென்றிருந்தான்.

காதல் மணம்புரிந்திருந்த நாதனின் புதல்வியரில் ஒருத்தி கனடாவில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து வெள்ளைக்காரி ஒருத்தியை மணந்த வடஇந்தியர் ஒருவரின் மகனை விவாகம் செய்ததாகவும் அவர்களது மகனுக்கு சஞ்சயன்

எனப்பெயர் சூட்டியிருப்பதாகவும் நாதன் கூறினான்.

பல நினைவுகளைச் சுமந்தபடி நாதனும் நானும் பிரிந்தோம். அந்த நினைவுகளுக்கு மத்தியிலும் பூதாகாரமாக எழுந்த ஒரு வினாவுக்கு விடைதெரியாது இன்றைக்கு நான் திணறிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இனம், இனம் என நாம் முட்டி மோதிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் தமிழனுக்கும் சிங்களத்துக்கும் பிறந்த மகள் வடஇந்தியனுக்கும் கனடிய வெள்ளைக்காரிக்கும் பிறந்த மகனை மணந்து அதன் பயனாக உதித்த சஞ்சயன் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதே அந்த வினா.

○○○

ஒவ்வொரு இரவும் அம்மா வருவாள்
சின்னானிலை பேயெண்டா அம்மா வருவாள்
உம்மாண்டி என்றால் அம்மா வருவாள்
உண்ணாமலே அம்மா வருவாள்
இப்பவும்
இனியும் அம்மா வருவாள்
அம்மாவின் கோயிலில்
கற்பூரம் தேவையில்லை
காசும் தேவையில்லை
நெர்த்திக்கடனும் இல்லை
அம்மாவே நேர்ந்திடுவாள்
அம்மாவே அழுதிடுவாள்
அம்மாவின் ஆலயம்
தவிப்புகளைத் தீர்க்கிறது
தாயகத்தீயை மூட்டுகிறது
தணலை நெஞ்சில் கொட்டுகிறது
ஏழ்கடலை கட என்றால் கடக்க
எட்டுத்திசையைத் தொடு என்றால் தொட
எரியும் கனியை சுவை என்றால் சுவைக்க
நெஞ்சில் நஞ்சைச் சும் என்றால் சும்க்க
நினைப்பு பறவையாகிறது
பாசம் மேகமாக கருணை
முளையாகிறது

எண்ண நிலத்தில்
வானம் பிறை தேடுவதில்லை
பிறை வாளை வரையும்
பிரிவின் வலியில் பிறையாகையால்
புதிய இறகாகி இறையாகிறாள் அம்மா
அரத்தங்களைக்கொட்டி
ஆறதல் இறைக்கிறாள் அம்மா
திவலைகளை பூக்களாய் தூவுறாள் அம்மா
துயில்தலில் ஆரோரோ இசைக்கிறாள் அம்மா
இப்போதும் சூழந்தையாகி இரவைப் போர்த்துகையால்
உம்மாண்டி கலைக்க அம்மா வருகிறாள்
இரவு இராகமாகிறது
தூக்கம் சொர்க்கமாகிறது
அம்மா உந்தன் நினைவாலே
மீளக் சூழந்தையாகிறேன்
கண்பிணைக்கிறேன்
கடவுளின் மடியில்

அம்மா

த.செல்வா, கிளிநொச்சி

BARONESA

ஆண்களின் பார்வையில் உருவாக்கப்படும் பெண்களின் உலகமும் பெண்களின் பார்வையில் வெளிப்படுத்தப்படும் பெண்களின் உலகமும் மாறுபட்டவை. இயக்குநரின் பாலின அடையாளத்தில் முரண்கள் வெளிப்படுவதில்லை. படைப்பில் வெளிப்படும் நுணுக்கமான அணுகுமுறையிலேயே பெண்களின் படைப்புலகம் உயிர்ப்படைகின்றது. அதில் ஆவணப்படங்களின் தாக்கம் தனித்துவமானவை. அந்தவகையில் பலதரப்பட்ட சினிமாக்களைப் பார்த்தாலும் உலகளாவிய ரீதியில் வெளியாகும் ஆவணப்படங்கள் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி கேள்விகளையும் குழப்பங்களையும் விட்டுச்செல்கின்றன. சமீபத்தில் எனக்குள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஆவணப்படம் Baronesa

2017 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இந்த பிரேசில் நாட்டு ஆவணப்படத்தை இயக்கியுள்ளார் Juliana Antunes. சேரிப்புறத்தில் வாழும் Andreia, அந்தச் சூழலில் வாழ விரும்பாமல் அங்கிருந்து வெளியேற எண்ணுகின்றாள். எங்கிருந்தோ வந்து, அங்கு குடியேறிய Leid, சிறைக்கு சென்ற கணவன் திரும்பி வருவான் என்ற நம்பிக்கையில் அங்கே தங்கி வாழ்கிறாள். போதைப்பொருள் கும்பல், குண்டர் கும்பல் சண்டைகளில் தப்பித்து வறுமையை மீறி வாழும் இருவரது வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை நேரடியாகப் பதிவு செய்துள்ளது இந்த ஆவணப்படம்.

தனிப்பட்ட முறையில், பிரேசில் தேசத்தையும் மக்களது வாழ்வியலையும் எனக்கு அறிமுகப்படுத்திய திரைப்படம் City of God. அதே போன்ற புறநகர் பகுதி மக்களை மையப்படுத்தி எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்தப்படத்தின் களமும் மக்களும் படைப்புலகமும் முற்றிலும் புதிதாகவே தெரிந்தன. இந்தக்களம் எனது வாழ்வியலுக்கு பெரிதும் அந்நியப்பட்டிருந்ததை சில இடங்களில் உணர்ந்தேன். அதுவே இந்தப்படத்தைப் பெரிதும் விரும்ப வைத்துவிட்டது எனலாம்.

புறநகர் பகுதி கதை என்பதைவிட இரண்டு பெண்களின் வாழ்க்கையும் அங்கு நிகழும் சம்பவங்கள் மூலமாக அவர்கள் யார் என்பதையும் இந்தப்படம் பேசுகின்றது. இரண்டு பெண்களின் சுயமும், சுதந்திரமும் படம் முழுவதும் நமக்கு அவர்களது இயல்பு வாழ்க்கையூடாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. போதைப்பொருள் கும்பலின் அடிதடிக்கு மத்தியில் வாழும் இரண்டு பெண்களும் தமக்கான மகிழ்ச்சியை எப்படி ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். தாம் வாழும் சூழலை எவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை அறியமுடிந்தது.

ஒரு இடத்தில் இயல்பாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் துப்பாக்கி சூடு நிகழ்த்தப்பட, எல்லாரும் பதறி அங்கிருந்து செல்வார்கள். அந்தஇடத்தில் இடம்பெற்ற நிஜ சம்பவம் அது. கமேராவை எடுத்துகொண்டு அங்கிருந்து விலகிச் சென்றுவிடுவார்கள். இந்த வன் முறையும் கொலையும் இயல்பு வாழ்க்கையில் கலந்துவிட்டதையும் Andreia ஏன் அங்கிருந்து செல்ல விரும்புகின்றாள் என்பதையும் இந்த நிஜ சம்பவத்தினூடாக நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

முதல் காட்சியில் உடலைக் காட்டும் இயக்குநர் படம் முழுவதும் பெண் உடல் தொடர்பான எண்ணப்பாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றார். சமூக இருப்பை உடலே தக்கவைக்கின்றது. உடல் என்பது அவர்களுக்கான சொத்தாக இருக்கையில் அதனைக் கொண்டு அவர்கள் வாழும் விதமும் அதனது சுதந்திரத்தை பேணும் விதமும் நமக்கு காட்டப்படுகின்றன. தங்கள் உடலை அழகுபடுத்த முனையும் காட்சிகளில் பின்னணியில் ஒலிக்கும் பாடல்கள் ஆண்மைய உலகினைப் பற்றிய கேள்விகளை எழுப்புகின்றன.

படத்தில் இரண்டு காட்சிகள் என்னைப் பெரிதும் சிந்திக்க வைத்தன. Leid, கணவனுக்காக காத்திருக்கின்றாள். குழந்தைகள், தனிமை, வறுமை, போதைப் பழக்கம், தனது பாலியல் ரீதியான துணை என்பவற்றில் அவளிடம் வெளிப்படும் சுதந்திரம் என்பதையே, காலம்காலமாக நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். நமக்கான சுயத்தையும் சுதந்திரத்தையும் யாரோ ஒருதரப்பிடம் நியாயப்படுத்தவும் உரிமை கோரவும் முனைகின்றோம். ஆனால் Leid, தன் வாழ்க்கையை வாழ்கிறாள், யாரிடமும் தன்னை நியாயப்படுத்தவோ தனக்கு உரிமை கோரவோ முனையவில்லை. பல சித்தாந்தங்களைக் கற்று அறம் வலியுறுத்தும் சமூகத்தை விட சாதாரண மக்கள், இயல்பான முறையில் தெளிவாகத் தங்கள் சுயத்தோடு வாழ்வது புரிந்தது.

விட்டு வாசலில் ஒரு குழந்தை இருக்க, உள்ளே தனது மூத்த மகனைப் பிடித்து கத்திக்கொண்டிருப்பாள் Leid. அவனும் அழுது கொண்டே தம்பிக்கு இப்படி செய்யமாட்டேன் என்று மறுப்பான். அந்தக் காட்சியில் வெளியே அமர்ந்திருக்கும் குழந்தையின் மிரட்சியான முகம் மட்டுமே நமக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கும். உள்ளே தாயும் மகனும் கத்துவது மட்டுமே கேட்கும். பத்துவயதுக்குட்பட்ட சிறுவன் தனது ஐந்துவயதுக்குட்பட்ட தம்பியை துஷ்பிரயோகம் செய்துள்ளான். அடுத்த காட்சியில் Leid மற்றும் Andreia இருவரும் பேசுகையில் உன் மூத்த மகனுக்கு இங்கிருக்கும் யாரோ பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்துள்ளனர். அதனால்தான் தனது தம்பிக்கு அதனை செய்துள்ளான் என்றுகூறி புரியவைப்பாள்.

நாளாந்தம் நமது குழந்தைகள் எப்படி எல்லாம் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர், எப்படி அவர்களது மனநிலையில் அது பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை சற்று சிந்திக்க வைத்தது. குழந்தைகளின்

நிர்வாணப் புகைப்படங்களை, வீடியோக்களை வெளியிடுவது தவறான செயல் என்பதை மேற்குலகம் இதற்காக தானே உணர்த்தி வருகின்றது. இவ்வாறான ஒரு சம்பவம் நமது சூழலில் நடந்திருந்தால் பெற்றோரின் புரிதல் எப்படியிருக்கும்? கோபம் வந்தாலும் நிதர்சனத்தைப் புரிந்துகொண்டு சூழலை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் அத்தனை எளிதில் நமக்கு வந்துவிடாது. இந்தக் காட்சி பல புரிதல்களை எனக்குள் ஏற்படுத்தியது.

படத்தின் முதல் காட்சி இசையோடும் நடனத்தோடும் ஆரம்பிக்கும். இறுதிக்காட்சி அமைதியாக குழந்தை உறங்கும் காட்சியோடு நிறைவு பெறும். Andreia வெளியேறினாலும் Leid இன் குழந்தை அந்த இடத்தின் புது உறுப்பினராக சமப்படுத்தியதை போன்ற எண்ணம் அந்தக் காட்சியைப் பார்க்கையில் தோன்றியது.

நிஜமான களம், நிஜமான மனிதர்கள் அவர்களது வாழ்வில் நடந்த சம்பவங்களை நமக்கு காட்சிப்படுத்திய விதமானது ஆவணப்பட உணர்வு, fiction பட உணர்வும் என இரண்டு தன்மைகளையும் கொண்டு ஆச்சரியப் படுத்தியது. இதைப்பற்றி இயக்குநரிடம் கேட்டபோது "எனக்கு எப்போதும் fiction படங்களை உருவாக்குவதற்குத்தான் ஆர்வம் உள்ளது. ஆவணப்படம் என்றாலும் fiction தன்மைகளைக் கொண்டே கதை சொல்ல விரும்புகின்றேன்" என்றார்.

இந்தப் பெண்களின் வாழ்க்கையூடாக சுதந்திரத்தின் விலை பற்றி மிக நுணுக்கமாக கேள்விகளை விட்டு செல்கிறார் இயக்குநர் Juliana Antunes. அந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்களை சுயத்தை உணரும் பெண்கள் நிச்சயம் கண்டடைவார்கள்.

○○○

வெம்மையின் நீட்சி

அவருடைய கண்கள் இலேசாகத் திறந்து மூடின. மீண்டும் திறந்தன; என்மீது நிலைத்தன. அந்த ஒரே பார்வை அவர் என்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டார் என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்தியது. எனக்கப்பால் சிறிது அலைந்து அருகே நின்றுருந்த எனது மகளின் முகத்தில் பதிந்தது. யார் என்பதுபோல மேலுயர்ந்து, மீண்டும் தாழ்ந்தன, அந்தச் சிறிய முகத்தின்மீது மெல்லிய கோடுகளாகப் படிந்திருந்த அவரது புருவங்கள்.

“ இவ என் மகள். உங்களப் பாக்கணும்னு சொன்னா. அதுதான் கூட்டிட்டு வந்தேன்..”

“ இதுக்கு மொதல்ல இந்தப் பொண்ணை பாத்ததில்ல...”

சொல்லி முடிக்கு முன்னம் மீண்டும் ஆயாசம் சூழ்ந்து கொள்ள கண்களை மூடிக்கொண்டார். பார்வையாளர்களைக் கண்காணிக்கின்ற காவலாளி எம்மை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். நோயாளிகளைப் பார்வையாளர் பார்வையிடுவதற்கான நேரம் இன்னும் அரை மணித்தியாலம் அப்படியே இருந்தது. எனவே, நான் அவனைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

எனது அபிமானத்திற்குரிய இந்த மனிதரைக் காண்பதற்காக ஏறத்தாழ எழுபது, எண்பது கிலோ மீற்றர் தொலைவிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். அதிகாலையில் கண்விழித்துப் புறப்பட்ட அயர்ச்சியும், எனது மகளின் குழந்தைத்தனமான தொண்தொண்பும் காரணமாக உடலும் உள்ளமும் சோர்ந்து கிடந்தன. அதிலும் புதுத் தெம்பு தருகின்ற காரணியாய் எனது மகள்-சிறிது கரகரப்பு என்றாலுமே- பெரிய ஆறுதலாக இருந்தாள். நான் அபிமானம் கொண்டு தலைவணங்கி, யாருடைய தமிழ் அறிவையும், ரசனையையும், புலமையையும் மனதுக்குள் போற்றி வந்தேனோ, அந்த அறிவிப்பாளரைப் பார்க்க, இளைய தலைமுறையின் பிரதிநிதியாகிய எனது மகள் புறப்பட்டு வந்தது எனக்குக் கொஞ்சம் ஆச்சரியம்தான்.

இன்றைய இளைய தலைமுறை தனது ஆற்றல்களையும், திறமைகளையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு எத்தனையோ வழிவகைகள் இருந்தாலும் அவற்றை லட்சியம் செய்யாமல் வெறும் பகட்டிலும், போலித்திரைகளிலும் புகுந்துகொண்டு தம்மைப் பற்றி பெருமதழுர்ந்து

நிற்பதாக என்னுள் மிக நீண்ட காலமாகவே ஒரு நினைப்பு இருந்து வந்தது. அதையெல்லாம் பொய்யாக்கிவிட்டு, தனது மூன்றாவது முந்திய தலைமுறையைச் சேர்ந்த இவரைப் பார்ப்பதற்கு அவள் என்னுடன் புறப்பட்டு வந்தது, விடிகாலையில் வீசும் பனிக் காற்று போன்று என் இதயத்தில் குளிர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

கெகிறாவ ஸஹானா

அவள் அவரது முகத்தருகே குனிந்து அவரது காதுகளில் ஏதோ கிககிக்க, அவர் மெல்லிதாக ஏதோ முணுமுணுத்தார். நான் அவரது கால்மாட்டில் நின்று வெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவள் உடனே திரும்பிப் பார்த்து, “அப்பா, அந்த அப்பிள் பழத்த இப்படித் தாங்க... நல்லா பசிக்குதாம்...” என்றபடி கையை நீட்டினாள். நான் கொண்டு வந்திருந்த பழக் கூடையிலிருந்து ஒரு பழத்தை எடுத்து நீட்டினேன். அதைக் கழுவி ஒரு துண்டை வெட்டி, அதைத் தனது விரல்களால் நசித்து, பல்லில்லாத அவரது பொக்கை வாய்க்குள் இட்டாள். அவளை விசித்திரமாகப் பார்த்த அவர் வாயை இறுக மூடிக்கொண்டார். அவள் ஏமாற்றத்துடன் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

எங்களுக்கு அப்பால் சற்று தூரத்தில் நின்றிருந்த அவரது உதவியாளர் அருகே வந்து, “இதையாவது சாப்பிடுங்க sir..” என்று கெஞ்சுவதுபோலக் கேட்டுக் கொண்டார். நானும் அதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னேன். ஆனால், அவரது உதடுகள் முன்னைவிட பிடிவாதமாக இறுக மூடிக்கொண்டன.

“என்ன கோவம் sir...? இப்பிடி பசி கெடந்தா எப்பிடி வீட்டுக்குப் போறது? இங்கயே இருக்கப் போறீங்களா? நல்லா சாப்பிட்டு உஜாராக வேணாமா...?” என்று கெஞ்சியபடி மகள் இன்னொரு துண்டை நசித்துக் கொடுக்க, அவர் அதே பிடிவாதத்துடன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார். அவரது கட்டிலுக்குப் பக்கத்திலும் எதிரிலும் இருந்த நோயாளர்கள் அனைவரும் இந்தக் காட்சியை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் இவரது வயதையொத்த முதியவர்களும் இருந்தனர். அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் உறவினர்கள் யாரும் இல்லை. இந்தச் சின்னப் பெண்ணுக்கும், கிழவருக்கும் இடையிலான பாசப் பிணைப்பைக்கண்ட அக்கண நேரத்தில் அவர்கள் தமது வெறுமையான வாழ்க்கையை நினைத்துப் பார்த்துக் கொண்டனரோ? அவர்களது மனங்களில் ஏற்பட்டிருந்த உணர்வலைகள் ஆதங்கம், ஆச்சரியம், தனிமை, கவலை என்று ஒரு கலவையாக அவர்களது கண்கள் வழியே வழிந்தோடுவதை ஒரே ஒரு திரும்பலில் நான் கண்டேன். அப்போது ஏதோ காரியமாக அங்கே வந்த ஒரு இளம் வைத்தியரைக் கண்டு எனது மகள் அவரருகில் ஓடோடி வந்தாள்.

“இவருக்கு இப்போது எப்படி இருக்கிறது...?” விசாரித்தாள்.

இலையுதிர் காலம்

அடைகூலை
உதிர்ந்துஅம்மணமாய்
நிற்கிறதமரங்கள்
குளிர்குளிக்க
காற்றின்ஐதிக்கு
கால்தூக்கிஅடுதுகள்
காய்ந்த சருகுகள்
பழுத்தகூலைகளும்
தரைகிறங்கத்தாடிக்கிறது
யாவம்மரம்ஈரம்
கின்னும்கிருக்கிறது
சிவ்மிசம்செய்ய
மறையின்றிப்போனதால்
சிட்டக்குருவிகள்
வெளியேறுதுகள்
மரத்தைவிட்டு
மஞ்சள்சருகுகளால்
வழிமுழுதும்கோலம்
எங்கள் மெல்பேர்னிள்
கூலையுதிர்காலம்.

ஆவூரன்

அவர் அவளைப் பார்த்து, “இதெல்லாம் வயசு போகின்ற காலத்தில் வருகின்ற பிரச்சினை. தனியே இருப்பதனாலும், அதனால் ஏற்பட்ட பயத்தினாலும் இப்படி இருக்கிறார். வேறெந்த நோயும் இல்லை..” என்று கூறிவிட்டு அப்பால் சென்றார்.

மீண்டும் அவரது தலைமாட்டருகே அமர்ந்து கொண்ட எனது மகள், தனது கைப்பையிலிருந்து ஒரு வெள்ளைத் தாளையும், பேனையையும் கொடுத்தாள். “இதுல ஏதாவது எழுதுங்க..” என்ற வற்புறுத்தினாள். அவரது உதவியாளரும் அவரருகே வந்து நின்றுகொண்டு, “sir... இப்படி பேசாம இருக்காதீங்க...ஏதாவது பேச நெனக்கிறத அதுல எழுதுங்க..” என்று கெஞ்சத் தொடங்கினார். அவர் எந்தச் சலனமும் இன்றி நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்திருந்தார்.

மௌனமே ஒரு கவசமாக அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாற்போல் எனக்குத் தோன்றிற்று.

முன்னொரு காலத்தில் ஆஜானுபாகுவாகத் திகழ்ந்த அவரது உருவம்...தமிழும், புலமையும், கம்பீரமும் ஒருங்குசேர பிரவாகித்த அவரது பேச்சு...கீழே தவறியும் விழுந்த விடாத உயர்ந்த பார்வை...ஓ..! இப்போது வாடி வதங்கி ஒரு பென்சில் குச்சியைப்போல ஆகிவிட்டிருக்கிற இந்த உருவம் இப்போதும் என்னுள் மரியாதையையும், பணிவையும் ஊற்றெடுக்கச் செய்தது. நோயின் ஒளிவெட்டு அவரது முகத்தை ஒரு விகசிப்போடு செதுக்கியிருந்த விதத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ஓல ஓல ஓல

அவர் குணமடைந்து வீடு திரும்பிவிட்டார் என்பதை அவருடைய உதவியாளருடன் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன். அது பூரண சுகமா அல்லது சுகப்படுத்த முடியாத திகைப்பின் கட்டமா என்று என்னுள் கேள்வியெழுந்து கொண்டிருந்தது. நேரடியாகப் பேச முடியவில்லை. எப்போது கேட்டாலும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார் என்ற பதில் வந்தது.

முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு பட்டி தொட்டியெங்கும் ஒலித்த அவரது குரல்..! பனி படர்ந்த புல்வெளியில் மெத்தென்ற காலைவைத்துத் துள்ளியோடுகின்ற ஒரு

முயலின் பாதத்தின் மென்மையையும், இதத்தையும் சேர்த்து தந்த அதன் அழகு..! மேடைகளில் உயரமும் திடகாத்திரமுமாக வந்துநின்று, வானத்திலிருந்து பூமியைப் பார்ப்பதுபோல மிகுந்த செருக்கும், மெல்லிய மோகனப் புன்னகையுமாக ஏதோ தமிழ் மொழியின் இனிமையை யெல்லாம் தானே தத்தெடுத்துக்கொண்டதுபோலவும், உறுதியுடன், தேனைத் தடவிக் குழைத்து சேர்த்தெடுத்து சர்க்கரைப் பொங்கல் வாயிலே கரைந்து செல்வதுபோலவும் அவரது பேச்சு காற்றலைகளில் தவழ்ந்து வந்து, தொடாத உள்ளங்கள் இல்லை; அவரது நீண்ட பெயர் வந்து குமிழியிட்டுப் பதியாத இதய பீடங்களுமில்லை என்று நிரூபித்திருந்தது. தனது பேச்சின் ஊடே இடையில் சினிமாப் பாட்டுகளை ஒலிக்கவிட்டு, நிறுத்தி, அவற்றைத் தான் ரசித்த காரணங்களை விபரித்து, கணியன் பூங்குன்றன், கம்பன், இளங்கோ, பாரதி எல்லோரிடமும் ஓர் அகப்பை முகந்து, அதை அச்சொட்டாகக் கூறும்போது, அந்தப் பாட்டு புதிய அர்த்தத்தில் உணரப்படும். சில சமயங்களில் கவிஞர்களின் குரலில் ஒலிப்பதிவு செய்த பேட்டியைக் கையோடு எடுத்துவந்து போட்ட, நல்ல சினிமாக்களிலிருந்து கத்தரித்து,

வேல் அமுதன் திருமண சேவை

◇ விண்ணப்பதாரியின் கோவையைப் பார்த்த மாத்திரத்தே சம்பந்தப்படுபவரை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? அது பொருந்தக் கூடியதுதானா என்பனவற்றை முடிவு செய்யக்கூடிய இலகு வழிமுறை.

◇ சுமார் கால்நூற்றாண்டு கால தொழில் அனுபவம்.

◇ செவ்வாய், வியாழன் தினங்கள் மாத்திரம் தவிர்ந்த அனைத்து நாட்களில் காலை 11.00 மணிக்கோ, திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 மணிக்கோ முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் வேல்அமுதன் திருமண ஆலோசனையகத்தில் சந்திப்பு.

◇ தொலைபேசி: 011 2360488, 076 8520108

◇ முகவரி: 8-3-3மெற்றோ மாடிமனை (33ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு 06.

நீலையாள் - திருத்திராமன் திருமணத்தின் அத்தீவரம் "இலக்கியச் செவ்வா" வேல்அமுதன் திருமண ஆலோசனையக சேவை!

பகுதிகளைப் போட்டுக் காட்டும்போது, ஒன்றுமில்லாதது என்ற நாம் விட்டிருந்த அந்தப் பகுதி சித்திரமாக ரசிக உள்ளங்களில் பதியும்.

ஒருமுறை அப்படித்தான். சீதா ராமன் கல்யாண வைபோகத்தைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர், இடையே போட, “மடிமீது தலைவைத்து விடியும்வரை தூங்குவோம்..” என்ற அந்தப் பாடலை அப்போதுதான் முதல் தடவையாகக் கேட்டதுபோல எனக்குத் தோன்றிற்று. அப்பாடலை இதற்கு முன்னர் ஏன் கவனிக்காமல் விட்டோம் என்று என்னுள் கேட்டுக் கொள்ள, அவர் சொன்னார், “அந்தப் பாட்டை எழுதியவர் யாரோ, அதைப் பாடியவர் யாரோ, அதற்கு வாயசைத்து நடத்தவர் யாரோ...ஆனால், அந்தக் கவிஞன் எண்ணாத கவிதையின் அழகையும், அந்தப் பாடகன் உணராத பாடலின் ரசனையையும், அந்த நடிகர்கள் காணவே முடியாத காதலின் உயர்வையும் நான் இதில் காண்கிறேன்... ராமனும் அப்படித்தான் உணர்ந்திருப்பான்...”

ஏதோ திருவிழாவில் கதாசாலைச்சேபம் செய்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டு, தூரத்தே ஒரு கடையின் வாசலில் நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த நான், ஆணியறைந்து நிறுத்தி னாற்போல ஆகிவிட்டிருந்தேன். அதற்குப் பிறகு, பக்கத்தில் எந்த ஊரில், எந்தக் கோயில் திருவிழா என்றாலும் அவர் வருகிறார் என்றால் நான் ஆஜராகி விடுவது வழக்கம். இப்படித்தான் அவருடைய ரசிகனானேன். அதன்பிறகு நானும் என் பங்குக்கு எங்கள் தேவாலய விசேடங்களுக்கும், பள்ளிக்கூட ஆண்டு விழாக்களுக்கும் அழைப்பிதழ் எடுத்துக்கொண்டு போய் நேரில் அவரை அழைத்து வந்திருக்கிறேன். பொதுவாக நேரில் அகந்தை மிக்கவர் போன்ற தோற்றம் காட்டினாலும் அவர், எனது அழைப்பை ஏற்று தவறாமல் வருகை தருவார். அது சமய வாடை கலக்காத தனி இலக்கியச் சொற்பொழிவாக இருக்கவேண்டும் என்ற நான் நிபந்தனை விதிப்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தேம்பாவணி பற்றியும், இரட்சணிய யாத்திரிகம் பற்றியும், இயேசு காவியம் பற்றியும் பேசி அசத்தியிருக்கிறார்.

“எனக்குத் தமிழ்மொழியின்மீது ரொம்ப விருப்பம். அதச் சொல்லுக்கு எந்த இடம் வேணுமானாலும் நான் போவேன்..” என்று ஆங்கிலத்தில் கூறிக்கொள்வார். அவரது

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

வட்டுக்கோட்டை ஊரினைச் சேர்ந்தவர் **முத்துக்குமாரர்**. இலங்கை நாட்டை ஒல்லாந்தர் ஆட்சிசெய்த காலத்திலே இவர் வாழ்ந்தார். தமிழ் வித்துவானாகிய இவரிடம் பலரும் கல்வி கற்றனர். **கஞ்சன் காவியம்**, **வலைவீசு யூரணம்** ஆகிய நூல்களையும் வேறும் சில நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார் எனப் பதிவுகள் உள்ளன. முத்துக்குமாரரின் புதல்வரான **சுவாமிநாதரும்** ஒரு தமிழ் வித்துவான். சுவாமிநாதரின் மாணவர்களிலே **சேனாதிராய முதலியார்** மிகவும் புகழ் பெற்றவர். பிற்காலத்திலே **ஆறுமுக நாவலர்** உட்பட பலருக்கும் சேனாதிராய முதலியார் கல்வி கற்பித்துள்ளார்.

வாழையடி வாழையாய் பிதா, பாட்டன், அப்பாட்டான், முப்பாட்டன் ஆகியோரைப் போலவே சுவாமிநாதரின் மகனான **சண்முகச் சட்டம்பியாரும்** புகழ்பெற்ற வித்துவான். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்திலே வட்டுக்கோட்டை மிசனரி கல்விச்சாலையிலே சண்முகச் சட்டம்பியார் கல்வி கற்பித்தார். **ஆ. சதாசீவம்** உட்பட புகழ்பெற்ற தமிழ் அறிஞர்கள் சண்முகச் சட்டம்பியாரிடம் கல்வி கற்றுள்ளனர்.

கண்களின் கூர்மையும், பரிசுத்தமும், அவரது விழியோரத்தில் தொங்குவது போன்ற பிரமையோடு நான் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். இது மகாபாரத சஞ்சயனின் கண்கள் போன்றதோ என்றுகூட எனக்குத் தோன்றுவதுண்டு.

“சீதை உன்னதமான பெண்மையின் வடிவம். அதற்கு தெய்வத்தன்மை கொடுக்காமலே நாம் பாக்கலாம். சாதாரண பொண்ணா அவளப் பார்த்தாத்தான் அந்த மென்மை, தன்னால் ராஜசேவை கெட்டுடக்கூடாது என்கிறதுக்காக எல்லாத்தையும் விட்டுக்கொடுத்த மனத்திடம், கணவன்கிட்ட வெச்ச அன்பு, அவன் குழந்தைகள் தாங்கி தனியவே பெத்து எடுத்துகிட்ட தைரியம் எல்லாம் நம்ம பெண்களுக்கும் வரும். அதப்பத்தி எங்க பெண்கள் யோசிக்கணும்...” என்று கூறி, “வாழ்ந்தால் உன்னோடு வாழ்ந்திருப்பேன் என்று வனம் புகுந்தாள் சீதை” என்ற பாடலை ஒலிக்கவிட்டுத் தலையைச் சரித்து மேலும் கீழும் ஆட்டி தன்னையே மறந்து நிற்பார். தன் மனைவி, தாய், தங்கை ஆகியோர்மீது

வேறாட்டம்

நீத்க்கும் வேறாட்டம் நியாயத்துக்கும் வேறாட்டம்
சாத்க்கும் வேறாட்டம் சமயத்துக்கும் வேறாட்டம்
போத்க்கும் குருமார்த்தும் வேறாட்டம் வேறாட்டம்
வேறாட்டம் ஓய்வோது வேறாட்டம் நீத்க்கறதே !

கோவல்சீலையே போடுதென்று வேறாட்டம் ஒருபக்கம்
கோவலையே தகர்ப்போடுதென்று வேறாட்டம் மறுபக்கம்
சார்யல்சீலையே சார்யல்சீலையே என்னுடையோய் வேறாட்டம்
சார்யல்சீலையே காத்தருவார் தம்பாட்டில் வேறாட்டம் !

மருத்துவர்கள் வசத்தகாய் வகைவகையாய் வேறாட்டம்
மருந்தலே கலம்படத்தை தருத்துவல் வேறாட்டம்
நோயாளர் சுகம்பெற்று வருவதற்கும் வேறாட்டம்
வேறாட்டம் மருத்துவத்தைப் பொருவைத்தே நீத்க்கறது !

கற்றறந்தார் காசக்காய் வேறாட்டம் நடத்துகறார்
கல்வக்கற்கும் மாணவரும் வேறாட்டம் நடத்துகறார்
அறியத்தனம் கொண்டுநிற்கும் அனைத்துக் கல்வமுதலையகளு
ஆதாயம் தேடுதற்கும் வேறாட்டம் நடத்துகறார் !

ஊழலென்றும் வேயதனை ஒழுத்துவல் வேறாட்டம்
உணர்வதனை ஓழிக்கவைக்கும் மஹாபுல்க்கப் வேறாட்டம்
வாழ்வதற்குத் தொழில்சேரும் மக்களது வேறாட்டம்
மாற்றுத் தருணாள்களும் வேறாட்டம் நடத்துகறார் !

கற்றறயனைப் படிப்பதற்கும் வேறாட்டம் நடக்கறது
கற்றறயலே இருப்பாரும் வேறாட்டம் நடத்துகறார்
வேறாட்டம் என்பதற்கே அற்த்தம்என்றிப் போகறது
வேறாட்டம் தனையொழுக்கப் வேறாட்டம் தேவையன்றோ !

எம். டெய்யராமசர்மா
டுமல்பெண், அடவுஸ்திரெவியா.

அதிக அன்பு கொண்டிருந்தாலும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஏதேதோ நோய்களுக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டு தன்னந்தனியாளாக நின்றிருந்தார். அவரது எளிமையான கயிற்றுக் கட்டிலில் படுக்கைக்கு மேலே அவர்களது புகைப்படங்கள் எப்போதும் சிரித்தபடி காட்சிதரும். பார்த்தால் மனதை என்னவோ செய்யும். தனிமரமாக, ஒரு குழந்தைகூட இல்லாத அவரது வாழ்வெல்லாம் தமிழும், இலக்கியமும், கம்பராமாயணமும்தான் சூழ்ந்து நிற்கின்றனவோ என்று தோன்றும்.

எனக்கும் அவ்வாறே நேர்ந்தது. என் அருமை மனைவி மூளையில் ஏற்பட்ட கட்டியினால் திடீரென என்னைவிட்டுத் தொலைவை அளவிடமுடியாத தூரத்திற்குச் சென்றுவிட, நான் எனது இருபது வயதே நிரம்பிய பருவ மகளுடன் தன்னந்தனியாக நின்றிருந்தேன். அவளது வாழ்க்கையில் இப்படியொரு இழப்பு ஏற்படுமென்று நான் நினைத்துக்கூடப் பார்த்திராத வேளையில் இப்படி நடந்து இப்போது சில வருடங்கள் கழிந்துவிட்டன. அப்போது அவள் பல்கலைக் கழக அனுமதிக்காகக் காத்திருந்தாள். இப்போது பட்டப் படிப்பை முடித்துவிட்டு வேலை கிடைக்கும்வரை காத்திருக்கிறாள். இதுவரை காலமும் தன் அன்னையைச் சுற்றி வளர்த்திருந்த பாசவலையை இப்போது என்மீது படரவிட்டு, தன் எதிர்காலத் துணை பற்றிய எண்ணம்கூட இல்லாமல் என்னையே வளைய வந்துகொண்டிருக்கிறாள். நான் என்ன செய்கிறேன், யாரோடு பேசுகிறேன் என்பதெல்லாம் அவளுக்கு அத்துபடி.

அப்படித்தான் ஒருநாள் அவரோடு நான் தொலைபேசியில் உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது அப்பாலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தவன், கண்களால் யார் என்று வினவினான்.

“பெரிய ஆர்க்யூமென்ட் ஒண்டு போச்சே... யாருப்பா அது...?” திரும்பத் திரும்ப கேட்டான். சொன்னேன். அதன்பிறகு நான் அவரோடு தொலைபேசியில் உரையாடும்போதெல்லாம் பாதியில் அவளும் கலந்து கொள்வாள். சில வேளைகளில் தொலைபேசிக் கட்டணம் மூவாயிரம் ரூபாவைத் தாண்டிச் செல்லுமளவிற்கு எங்களுக்கிடையேயான உரையாடல்கள் நீண்டு செல்லும்.

“உலகம் சீக்கிரமா அழியப் போகுது. அந்த டெஸ்டரக்ஷன்ல எல்லாம் அழிஞ்சி தரைமட்டம்

ஆனாலும் தமிழ்நாடு மட்டும் அழியவே அழியாது..” என்றார் ஒருநாள். தமிழ்நாடு, தமிழ் இலக்கியங்கள், சைவ சமயம் இவற்றின் மீதிருந்த உயர்ந்த பக்தியின் காரணமாகவே இப்படிச் சொல்கிறார் என்று நினைத்து நான் மௌனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், பக்கத்துத் தொலைபேசியில் நம் உரையாடலைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மகள் பிலுபிலுவெனப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

“எல்லாருக்கும் அவங்கவங்கட விருப்பங்கள் பெருசா இருக்கலாம். நாளைக்குக் கியாமையில் இயேசு வருவார்ன்ட்டு நாங்ககூட நம்புறோம். அப்ப நாங்ககூடசொல்லலாமே பெத்தலகேம் மட்டும்தான் அழியாம நெலச்சிருக்கும்னு..”

சிரித்துக் கொண்டே நேராக விஷயத்தை விளக்கிவிடும் கலையில் அவள் தேர்ந்தவள். அப்புறம் அவரிடமிருந்து பேச்சில்லை. மிகச் சிறந்த பேச்சாளர் என் மகளிடம் மௌனமாகிப் போனதை சிரிப்புடனும், இலேசான அனுதாபத்துடனும் நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இன்னொருநாள் வந்து கேட்டாள். “கடலப் பருப்பு தூள் பெக்கட் கடைல கெடைக்குமா அப்பா..?”

“ஏன்..?” என்று கேட்டேன். “அடிக்கடி வெளியில போற பெண்கள் அத முகத்துல பூசிட்டு ராத்திரிக்கு படுத்தா காலலை முகம் பளிச்சிண்டு இருக்குமாம். அங்கிள் சொன்னாரு..” என்றாள்.

“அவருக்கு இதெல்லாம் எப்பிடி?” வியப்புடன் கேட்டேன். “பேப்பர்ல பாத்துட்டு அத யாருக்காவது சொல்லணும்னு நெனச்சாராம்... எனக்கிட்ட சொன்னாரு..” என்றபடி செருப்பை மாட்டிக்கொண்டு வெளியே கிளம்பிச் சென்றாள்.

ஊல ஊல ஊல

இனிமேல் இருப்புக் கொள்ளாது என்ற நிலையில், எண்பது வயதைத் தாண்டிவிட்ட அவரைப்பற்றிய சந்தேகம் வலுப்பட, அவரோடு கொஞ்ச காலமாவது உடனிருந்து பேசிக் களிக்க வேண்டும் என்ற அவாவில் ஒற்றை பேக்குடன் அவரது கிராமத்துக்குப் புறப்பட்டு விட்டேன். தயங்கித் தயங்கி அவளிடம் சொன்னபோது அவள் துள்ளிக் குதித்து ஒரு நர்த்தனமே ஆடிவிட்டாள். தானும் வரவேண்டுமென்றுகூறி புறப்பட்டு விட்டாள்.

அந்த வீட்டின் முன் இறங்கினோம். வெண்குருத்து மணல் பரப்பப்பட்ட முற்றத்தில் கால்கள் மெத்தென்று பதிந்தன. ஒரு தென்னந் தோட்டத்தின் நடுவே நூற்றாண்டுப் பழமையோடிருந்தது அவ்வீடு. முன்புறச்

சுவர் வெடிப்பு விட்டிருந்தது. பக்கவாட்டில் கிணறும், துலாவும், அதைச்சுற்றி சிறிய மதிலும் தெரிந்தன. முற்றத்தின் ஓரமாக கைவிடப்பட்டிருந்த துளசி மாடம் தெரிந்தது. வீட்டுக்குச் சற்று தூரத்தில் ஒரு குளமும். அதற்கருகே சிறிய கோவிலும் தெரிந்தன.

அவர் ஒற்றைக் கட்டிலில் சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார். எங்களை நிமிர்ந்து பார்த்து. பார்வையால் வரவேற்று, எதிரேயிருந்த பிளாஸ்டிக் கதிரைகளைச் சுட்டிக் காட்டினார். “இது யாரு மகளா..?” என்றார் சற்று உற்சாகமாக.

“உங்களப் பாக்கணும்னு அடம் பிடிச்சி வந்துட்டா...அன்னிக்கு ஹோஸ்பிடலுக்கும் வந்தாவே..”

வியப்புடன் அவளைப் பார்த்துவிட்டு, “எனக்கு ஞாபகமேயில்ல...” என்ற கூறி குற்ற உணர்ச்சியுடன் தலையைக் குனிந்து கொண்டார்.

“ஞான மார்க்கத்துல என்ன சொல்லுது தெரியுமா? மனுஷன் வழிப்போக்கனைப்போல வாழணும். ஒருத்தன் இன்னொருத்தன்கிட்ட இருந்து எத எடுத்தானோ, அதையெல்லாம் திருப்பிக் குடுப்பான். எடுத்தவன் குடுத்தே ஆகணும்...எங்க எல்லாருக்கும் அப்பன் ஒருவன்தான். நாங்க வேத்துமை பாராட்டிகிட்டு இருக்கோம்... பசிய இதுக்குக் காரணமா காட்டக்கூடாது. பசி வந்தா ஒரு சின்ன கல்ல எடுத்து வாயில போட்டுகிட்டா பசி தீர்ந்துடும். அதச் சொல்லி யார்கிட்டயும் கை நீட்டத் தேவையில்ல...ஒரு பிச்சைக்காரனப்போல ரோட்டுல விழுந்து செத்தாலும் பரவாயில்ல...நாம யாருகிட்டயும் உதவிண்டு போயிரக்கூடாது..”

அவர் பேசுவதுபோல ஒரு எண்ணம்.

‘அந்த மேசை மேல ஒரு .:போர்ம் இருக்கு...சரியா பாருங்க..’ சுட்டிக் காட்டினார். மகள் எடுத்து வந்து அவரருகில் அமர்ந்து படித்தாள். அது வங்கியொன்றின் விண்ணப்பப் படிவம். தன்னிடம் சேமிப்பாக உள்ள பதினைந்து லட்ச ரூபா பணத்தைத் தனக்குப் பின்னால் எனது மகளுக்கு மாற்றுவதாகக்கூறி அவளது பெயரை அவர் கைப்பட எழுதியது.

நான் நிமிர்ந்து அவரைப் பார்த்தேன். அவரது முகம் பிரகாசமாக இருந்தது. பொக்கை வாய் பரம அழகாகத் தெரிந்தது. அயர்ச்சியுடன் காணப்பட்டாலும் அவரது கண்களில் குளிர்ச்சி பொலிந்தது. வாஞ்சையுடன் மகளின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு மெதுவாக கண்களை மூடிக்கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணம் பெரிய ஆஸ்பத்திரி மற்றும் பழைய பூங்காவை (Old park) உருவாக்கித் தந்த அரச அதிபர் டயிக் (Dyke) (1805-1867)

19ஆம் நூற்றாண்டில், வடமாகாணத்தில், ஆங்கிலேயரின் நிர்வாகத்தின் ஓர் அங்கமாக டயிக் என்பவர் விளங்கினார். இங்கு 45 ஆண்டுகாலம் பணியாற்றிய டயிக் கடைசி 34 வருடங்களாக அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றினார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. தனது அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பகுதியில் இவர் எவ்வித தலையீடுமின்றி ஒரு குறு நிலமன்னன் போல் பரிபாலனம் செய்தார் என்று தெரியவருகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்ட பொது வைத்தியசாலையும் கச்சேரிக்கு அண்மையில் காணப்படும் பழைய பூங்காவும் டயிக் அங்கு அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தை நினைவூட்டும் சின்னங்களாகவே பார்க்கப்படுகின்றன.

இங்கிலாந்தில் 1805ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவரின் முழுப்பெயர் பேர்சிவல் ஆக்லண்டு டயிக் (Percival Acland Dyke) என்பதாகும். இவரின் பெற்றோர் அன்றைய பிரபல்யமான ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறப்படுகின்றது.

டயிக் பயிற்சியாளராகத் தாய்நாட்டில் கடற்படையில் சேர்ந்தார். இவர் கடமையாற்றிய கப்பல் இலங்கையை நோக்கிப் பிரயாணம் மேற்கொண்டது. இக்கப்பலில் கோக்கின்ஸ் (Hawkins) என்ற பெயருடைய அம்மையாரும்

இலங்கைக்குப் பிரயாணம் செய்தார். கப்பலில் தனக்கு அறிமுகமான டயிக் என்ற கடற்படைப் பயிற்சியாளருக்கு கோக்கின்ஸ் அம்மையார் சில ஆலோசனைகளை வழங்கினார்.

எஸ்.ஜெயபதி (சி.னி)

அம்மையாரின் ஆலோசனையின்படி இவர் இலங்கையில் தங்க முடிவு செய்தார். அத்துடன் அன்றைய இலங்கை சிவில் சேவையிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். இவர் கடமை நிமித்தம் வட மாகாணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார்.

டயிக் கடமையாற்றிய ஆங்கிலேயரின் நிர்வாகக் கால ஆரம்பத்தில் இலங்கை மாகாணங்களில் நிலப்பரப்பில் ஆக்கூடிய பகுதியாக வடமாகாணம் இருந்தது. கினிநொச்சி, வவுனியா, மன்னார், நுவரகலாவிய என்றழைக்கப்பட்ட அனுராதபுரம் வட மாகாணத்துடன் இணைந்திருந்தது. பின்னர் அனுராதபுரப் பகுதி தனி மாகாணமாகப் பிரிக்கப்பட்டது. தரை மார்க்கப் போக்குவரத்து இல்லாத காலத்தில் ஒதுக்குப் புறமாக இருந்த வட பகுதியை அதிக சிறப்புடன் நிர்வகித்த டயிக்கின் அரசாட்சியை கொழும்பு நிர்வாகமும் பிரித்தானிய நிர்வாகமும் ஏற்றன. கொழும்பு நிர்வாகத்தினால் வழங்கப்பட்ட பதவி உயர்வை “Acting Auditor General” உத்தியோகத்தைப் பொருட்படுத்தாது தொடர்ந்தும் வட பகுதியில் விருப்பத்துடன் ஆட்சி செலுத்தினார் அதிபர் டயிக்.

பழமையைப் பேணிய டயிக்கின் நிர்வாகத்தில் தனிமனித சுதந்திரம் சிறிதும் இருக்கவில்லை. இருப்பினும் மக்களின் தேவைகளை உணர்ந்து வட பகுதியில் விவசாயத்தை ஊக்குவித்தல், உப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குதல் மற்றும் வைத்திய சேவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதில் இவர் கவனம் செலுத்தியுள்ளார்.

டயிக் தான் பிறந்த இங்கிலாந்திற்கு ஒரு முறை மாத்திரம் சென்றிருந்தார். அங்கு விக்டோறியா புகையிரத நிலையத்தில் இவரது வண்டிக் கதவைத் திறந்துவிடவும் மற்றும் பொதிகளைத் தூக்கிச் செல்லவும் “போட்டர்” யாருமிருக்கவில்லை என்று கூறித் தனது

விடுமுறையைக் குறைத்து உடனடியாக யாழ்ப்பாணம் திரும்பியதாகச் செய்திகளுண்டு.

வைத்தியசாலை உருவான கதை

வட பகுதி மக்களின் வைத்திய தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு பட்டணத்தில் ஒரு நல்ல வைத்தியசாலை அமைக்கும் நோக்குடன் டயிக் 1848 இல் முதலில் ஒரு சங்கத்தை ஆரம்பித்தார். அதற்கு “Friend in Need Society Dispensary and Hospital (FINSH) சங்கம் என்று பெயர் சூட்டினார். சங்க அங்கத்தவர்கள் £700/= நிதியைச் சேர்த்தார்கள். இத் தொகையில் பட்டணத்திற்கு அண்மையில் ஒரு காணி வாங்கப்பட்டு அங்கு தேவையான கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. சங்க அங்கத்தவர்களுக்குத் தரமான வைத்திய சேவையும் பாவனைக்குரிய மருந்து வகைகளும் வழங்கப்பட்டன. பணம் செலுத்தி சவ்வரிசி மற்றும் அறோட்டுமா (Arrowroot) வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. அங்கத்தவர்களின் சிபாரிசுக் கடிதத்துடன் செல்லும் வறியவர்களுக்கும் அங்கு இலவச சேவை வழங்கப்பட்டது. இது இயங்கிய முதல் 12 வருட காலத்தில் இராணுவ வைத்தியர் இங்கு கடமையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

கொழும்பு போதனா மருத்துவ வைத்தியசாலை 1870 இல் நிறுவப்பட்டது. இது நிறுவப்படுவதற்கு 22 வருடங்களுக்கு முன்னரே டாக்டர் கிறீன் அவர்களால் மானிப்பாயில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதனா வைத்தியசாலை பிரபல்யமாக இருந்தது. மேலை நாட்டு வைத்திய முறையில் பலர் இங்கு பயிற்சி பெற்றனர். டாக்டர் கிறீன் வடமாகாண அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய டயிக் உடைய நெருங்கிய நண்பர் என்பது பல நூல்களில் பதிவாகியுள்ளது.

அதிபர் டயிக்கின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க வாரமிருமுறை டாக்டர் கிறீன் “FINSH” இல் மேலதிகார “Superintendent” ஆக வேலை செய்தார். இச்சேவைக்காக வருடத்திற்கு £50/= மற்றும் பிரயாணச் செலவிற்காக £25/= வழங்கப்பட்டது. இந்த ஒழுங்கினால் தனது மருத்துவ தமிழாக்க மொழிபெயர்ப்புக்கு மேலதிக நிதி கிடைப்பதுடன், தனது மாணவர்களுக்கும் புதிய வைத்திய அனுபவம் கிட்டுமென டாக்டர் கிறீன் எண்ணினார். சுமார் 5 வருடத்தின் பின் டாக்டர் கிறீன் தனது “FINSH” பதவியைத் தனது சிறந்த

மாணவனான டாக்டர் ஜோசுவா டன்போத் (Dr. Joshua Danforth) என்பவரிடம் வழங்கிவிட்டுத் தனது வைத்திய போதனை முயற்சியில் முழுமையாக ஈடுபட்டதாகப் பதிவுகளுண்டு.

பழைய பூங்கா (Old Park)

அரச அதிபர் டயிக் தனது சொந்தப் பணத்தில் கச்சேரிக்கு அண்மையில் உள்ள 4 ஏக்கர் காணியை வாங்கினார். அங்கு தனது இருப்பிடமான “Residency” என்றழைக்கப்பட்ட பிரமாண்டமான வசிப்பிடத்தை அமைத்தார். இருப்பிடத்தைச் சூழவுள்ள காணியில் மகோகனி (மலை வேம்பு) மரங்கள் நாட்டப்பட்டு அவ்விடத்திற்கு பழைய பூங்கா என்று பெயர் சூட்டினார்.

வெளிப்பகட்டில் மிகுந்த விரும்பமுடைய டயிக், பிரமச்சாரியாக இருந்தபோதும் அங்கு பெரிய வீடொன்றைக் கட்டியதாகத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. இவ் வீட்டில் 6 விசாலமான படுக்கையறைகள், நீளமான கப்புகள் தாங்கும் விறாந்தை, குதிரைகளுக்கான லாயம், மற்றும் சுற்றுப் பயணம் போக வரும் யானை தங்குமிடம் போன்றவை இருந்தன. வீட்டில் 26 பேர் ஒரே நேரத்தில் அமர்ந்திருந்து உணவருந்தக்கூடிய சாப்பாட்டு மேசை, வேறு விலையுயர்ந்த தளபாடங்களும் இலங்கை பற்றிய அரிய நூல்களும் இருந்தன என்று பதிவாகியுள்ளது. இவற்றை எல்லாம் தனது சொந்தப் பணத்தில் வாங்கியுள்ளார். இவருக்குப் பின் கடமையில் வரும் யாழ் அரச அதிபர்கள் உத்தியோக ரீதியில் இச்சொத்துக்களை இலவசமாக உபயோகிக்கும் வண்ணம், தனது இறுதிச் சாசனத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார். துர்அதிட்டவசமாக இப்பிரமாண்டமான வதிவிடம் 1980 இல் தரைமட்டமானது. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கட்டடத்தில் இன்றைய அரச அதிபரது வதிவிடம் அமைந்துள்ளது.

சட்ட பூர்வமாக அதிபர் டயிக் பிரமச்சாரியாக இருந்தபோதும் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணுடன் மிக நெருக்கமாக இருந்துள்ளதாகப் பதிவுகளுள்ளது. டயிக் செல்லும் இடங்களுக்கு பல்லக்கு மூலம் இப்பெண் சென்று வருவாராம்.

டயிக்கை இலங்கையில் தங்க ஆலோசனை கூறிய கோக்கின்ஸ் அம்மையாரின் மகன் பெயர் வில்லியம் துவைனம் (William Twynam). யாழ்ப்பாண மக்கள் 1876, 1878 இல் கடும் வரட்சியினாலும் கோதாரி நோயினாலும் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளானார்கள். பஞ்சத்தால் வருந்திய மக்களுக்கு உதவுமுக்கமாக

அரசாங்கம் இலவசமாக விதை நெல் வழங்க ஏற்பாடு செய்தது. ஆனால் யாழ் அதிபராக இருந்த துவைனம் மக்களுக்கு இலவச நெல் விநியோகிக்கவில்லை. துவைனத்தின் இந்த அலட்சியப் போக்கை சட்ட நிருபண சபையில் அம்பலப்படுத்தும் முயற்சியில் ஆறுமுகநாவலர் ஈடுபட்டார். இந்த நோக்கத்துடன் அங்கு அங்கத்தவராக இருந்த சேர் முத்துக்குமாரசாமியின் உதவியை அவர் நாடினார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

டயிக்கிடம் பயிற்சிபெற்ற துவைனம் அவர்களால் தனது 'குரு'வைப் போல் மனம் போன போக்கில் நிர்வாகத்தைக் கொண்டுசெல்ல இயலாத நிலை காணப்பட்டது. அன்றைய காலகட்டத்தில் மக்கள் பிரதி நிதிகளின் அதிகாரங்கள் கூட்டப்பட்டமை இதற்கு ஒரு காரணமாக அமைந்தது. அத்துடன் தலைநகருக்கும் வட மாகாணத்திற்குமிடையில் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றமும் புதிய அரசாங்க அதிபர் எதேச்சாதிகாரமாக நடப்பதற்கு ஒரு தடையாக இருந்ததாகக் கருத இடமுண்டு. டயிக்கும் துவைனமும் கூட்டாக 60 ஆண்டுகள் வடமாகாண அரச அதிபர்களாக இருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது.

டயிக்கின் இறுத்க்காலம்

அதிபர் டயிக் உத்தியோக பூர்வமாக கோப்பாய்க்குச் சுற்றுப்பயணம் சென்றபோது 1867இல் கடமையில் உயிர் துறந்தார். இவரது மரணச் சடங்கின்போது நண்பனான மானிப்பாய் டாக்டர் கிறீன் அவர்களுக்கு இரண்டாவது முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டது. இவரது மறைவையொட்டி கச்சேரி, நீதிமன்றம், சங்கக் கந்தோர்கள் ஆகியன 5 நாள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. அதிபர் டயிக்கின் பூதவுடல் சண்டிக்குளி சென்ஜோன்ஸ் சேமக்காலையில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

அதிபர் டயிக்கின் நினைவாக இவரது 'C.C.S' நண்பர்கள் கொழும்பிலுள்ள 'St Peter's Church' தேவாலயத்தில் ஒரு ஞாபகப் பலகையை (Tablet) அமைத்தனராம். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ் அரச அதிபர் டயிக்கின் ஆட்சித் தாக்கம் குறித்து 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் 'சிவில் சேவை' பயிலுனராக (C.C.S Cadet) இருந்த லெனாட் வூல்ப் (Lenard Woolf) குறிப்பிட்டமை, டயிக்கின் முக்கியத்துவத்தை எமக்கு எடுத்து இயம்புகிறது. பேசிவல் ஆக்லண்டு டயிக் உண்மையில் ஒரு விசித்தரமான மனிதன் அல்லவா?

உதவிய நூல்கள் மற்றும் கட்டுரைகள்

1. Nineteenth Century American Medical Missionaries in Jaffna, Ceylon with special reference to Samuel Fisk Green MV Publications 2009
2. The Rajah of the North-Percival Acland Dyke - Pro Council of The British in Mid Nineteenth Century Sri Lanka. By E.S.J.Bastiampillai -1987
3. சேர். பொன். இராமநாதனின் கல்விச் சிந்தனையும் கல்விப் பணியும் ஆர்.எஸ். நடராசா கொழும்புத் தமிழ் சங்கம் -2011
4. Growing An Autography of the year 1904 -1911 By Leonard Woolf The Hogarth Press London 1977

○○○

விழிகளின் யுத்தம்

மன்னலென வெட்டும் பார்வை.
கண்களினால் சட்டும் கோர்வை.
பெண்ணென்ற பெயரால் நீ பாவை.
தேவதையே எமக்குள் யுத்தம் வீழ்களாலோ?
வீழ்களால் மட்டுமல்ல மொழிகளாலும்
யுத்தம் செய்யோம்!
மொழிகளால் பேசுவதும் யுத்தம்தானே?
காதலுக்கு கண்ணில்லை என்பார்களே?
காதலே கண்ணோடுதான் சங்கம்க்கிறது.
எங்கள் காதல் மடல்களும்
வீழ்கள் பார்த்தே விலாசம்மட்டும்கின்றன.
எனவே வீழ்களின் யுத்தம்
வியப்பல்ல!
வீழ்களின் சந்தம்ல்லா யுத்தம்து.
வழிபார்த்து வருகைக்காய்
வீழ்கள் போடும் யுத்தம்து.
வீழ்கள் மட்டுமல்ல யுத்தமடுவது
எங்கள் முத்தங்களும்து
யுத்தம் புரியலாம்!
வா....வாழ்க்கையே
ஒரு யுத்தம்
வந்துபார்!

- வதிரி. சி. ரவீந்திரன்

கேள்வி ஞானம்

- இலக்கியப் பதில்கள்

“கேள்வி - ஞானம்” பகுதிக்கு ஒருவர் ஒரு மாதத்தில் மூன்று கேள்விகளை மாத்திரமே அனுப்பலாம். அலற்றுக்குரிய பதில்களை இலக்கியன் வழங்குவார். கேள்விகளை அனுப்புவர்கள் தமது பெயர் முகவரியுடன் தொலைபேசி எண்ணையும் இணைத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் கேள்விகளுக்கு அடுத்துவரும் இதழில் பதில் வௌிவரும்.

- உச்சர்யர்

அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் வெளியீட்டு விழாவில் நீங்கள் பல்கலைக்கழகத்தினரின் செயற்பாடுகளில் அதிருப்தி நெறிவித்ததாக பத்திரிகைச்செய்தியில் படித்தீன். என்ன விசயம்?

- என்.தம்பிராசா, தீர்வெழுப்பு.

அது தொடர்பாக நான் குறிப்பிட்டது இதுதான்: “ஞானம் சஞ்சிகையை நாம் இன, மத, பிரதேச வேறுபாடின்றி கடந்த 18 வருடங்களாக நடத்தி வருகிறோம். தூர நோக்குடன் நாம் பல சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டு வருகிறோம். இச்சிறப்பிதழ்களில் பெரும்பாலானவை சமகால இலக்கியச் செல்நெறியின் காலக்கண்ணாடிகளாகத் திகழ்பவை. இதுவரை வெளியிட்ட சிறப்பு மலர்களை, ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர்களான தில்லைநாதன், நு.:மான், சண்முகதாஸ், துரை மனோகரன் யோகராசா, சிவலிங்கராசா ஆகியோர் சிறப்பான இலக்கியப்பணியெனப் போற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய பல்கலைக்கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளர்கள் இவற்றைச் சட்டை செய்வதில்லை. நாம் வெளியிட்ட ஈழத்துப் புலம் பெயர் சிறப்பிதழ், மற்றும் ஞானம் 200 ஆவது இதழான நேர்காணல் சிறப்பிதழ் ஆகியவற்றை இவர்கள் பல்கலைக் கழகத் துக்குள் உள்ளெடுப்பதில்லை. தமது மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதில்லை. நவீன இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுகாட்டுவதில்லை.

நாம் எழுத்துலகில் காலடி எடுத்து வைத்த காலத்தில் எழுத்தாளர்களைக் கருத்தியல் ரீதியாக வழிப்படுத்தியவர்கள் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களான கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் ஆவர். அவர்களோடு பேராசிரியர் தில்லைநாதன்,

நு.:மான் போன்றோர் இணைந்து செயற்பட்டார்கள். எழுத்தாளர்களை மட்டுமல்ல தமது மாணவர்களையும் அவர்கள் நெறிப்படுத்தினார்கள். பிற்பட்ட காலத்தில் பேராசிரியர் செ.யோகராசா சிறுகதைப்பட்டறைகளை நடத்தி எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தார்.

இன்றுள்ள தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்களுக்கு என்ன பிரச்சினை என்று எம்மால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விடயங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இவர்கள் அறிவுத்தடை செய்கிறார்கள். இது மாணவர்களுக்குச் செய்யும் துரோகமாகும்.

கவிதைகளில், சிறுகதைகளில் தொன்மக் குறியீடுகளை எழுத்தாளர்கள் பயன்படுத்துவதன் ஶாங்கம் என்ன?

- தனலட்சுமி தம்பிராசா, மன்னார்

தொன்மக் குறியீட்டின் முக்கியபயன் அதன் பன்முகப் பொருளாற்றலாகும். தொன்மப் பாத்திரத்தையோ நிகழ்ச்சியையோ குறியீடாகக் கொண்டால் அப்பாத்திரத்துக்கும் எழுத்தாளர் கூறவந்த நிகழ்ச்சிக்கும் உள்ள தொடர்பு நினைவுக்கு வந்து குறியீடு பயன்படுத்தப்பட்ட சூழலுக்கேற்ப கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் சுரந்துகொண்டே இருக்கும். தற்காலத்தில் தொன்மக் குறியீடுகளை அதிகம் பயன்படுத்தும் எழுத்தாளராக அ.முத்துலிங்கம் விளங்குகிறார். தொன்மக் குறியீடுகளின் பயன்பாட்டை விளங்கிக் கொள்ள அவரது வம்சவிருத்தி என்ற சிறுகதைத் தொகுதியைப் பெற்று வாசித்துப் பாருங்கள். அத்தொகுதியில் உள்ள கதைகளில் ஒரேயொரு கதையைத்தவிர

ஏனைய கதைகள் யாவற்றிலும் மகாபாரதச் சம்பவங்கள் ஆங்காங்கே தொன்மக் குறியீடுகளாக அமைந்துள்ளன.

சமீப காலத்தில் கவிதைத் தொகுதிகள், சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிடுவார் பலர் அத்தொகுதியில் உள்ள படைப்புகள் முன்னர் எங்கு எந்தப் பத்திரிகையில் எந்த ஆண்டில் பிரசுரமானவை என்ற குறிப்புகளைத் தருவதில்லை. இது பற்றிய உங்கள் கருத்து யாது?

- எஸ். செல்வத்துரை, மல்லாசம்

இலக்கியப் படைப்புகளை நூல்வடிவத்தில் தொகுக்கும் போது சில நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுதல் மரபாகும். குறித்த படைப்பு முன்னர் எந்தச் சஞ்சிகையில், பத்திரிகையில் அல்லது வேறு எந்த ஊடகத்தில் வெளிவந்தது என்ற விபரத்தையும் வெளிவந்த ஆண்டையும் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

இவ்வாறு குறிப்பிடவேண்டிய தேவைக்கு சில முக்கிய காரணங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் படைப்புக்குச் சொந்தக்காரரான எழுத்தாளர் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும்போது அந்த எழுத்தாளர் குறிப்பிட்ட சஞ்சிகையில் அல்லது பத்திரிகையில் வேறு ஏதாவது படைப்புகளைத் தந்திருக்கிறாரா? அவை பற்றி வாசகர்கள் ஏதாவது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கின்றனரா? அந்த எழுத்தாளரின் முந்திய படைப்புகளுக்கும் பிற்பட்ட காலப் படைப்புகளுக்கு மிடையில் வளர்ச்சிப்போக்குகள் தென்படுகின்றனவா போன்ற விடயங்களை ஆய்வு செய்ய இத்தகைய குறிப்புகள் அவசியமானவை.

இன்னுமொரு முக்கியமான விடயத்தை இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது என நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் அமரத்துவமடைந்த என்.கே.ரகுநாதன் என்ற எழுத்தாளரின் 'நிலவிலே பேசுவோம்' என்ற சிறுகதை பிரபல்யமானது. அக்கதையின் கரு ஒரு பிரமுகரின் குள்ளப்புத்தியான செயற்பாடு பற்றியது. மேடைகளில் உயர்ந்த கருத்துக்களை பேசும் ஒரு பிரமுகர் தன்வீட்டுக்கு வந்த ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரை வீட்டின் உள்ளே எடுக்காது வேளியே நல்ல நிலவு, வாருங்கள் முற்றத்திலே இருந்து பேசுவோம் என்று கூறுவதாக அமைந்த பிரபலமான கதை.

அக்கதை பேராசிரியர் கைலாசபதியைக் குறிப்பிட்டு எழுதியதாக நீண்டகாலமாக ஒரு கருத்து எழுத்துலகில் பலரிடம் நிலவிவந்தது. அக்கதை 1951இல் சுதந்திரனில் வெளியானதாக

நிலவிலேபேசுவோம் தொகுப்பில் கதையின் அடியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து ஒரு உண்மை வெளியாகிறது. அக்கதை கைலாசபதியைக் குறிப்பிட்டு எழுதிய கதை அல்ல. அக்கதை எழுதப்பட்ட காலத்தில் கைலாசபதி கொழும்பு நோயல் கல்லூரியில் -18 வயது மாணவராக இருந்தார். அப்போது எழுத்துலகில் அவருக்கு அதிக தொடர்புகள் இருந்ததில்லை. இப்படியான உண்மைகளை ஆய்ந்து அறிந்துகொள்வதற்கும் தொகுப்புகளில் கதை வெளிவந்த பத்திரிகை, வெளிவந்த ஆண்டு போன்ற விபரங்களைக் குறிப்பிடுதல் அவசியமானது.

கனடா இலக்கியத் தோட்டத்தின் இயல்விருது விழாவில் உங்களுக்கு "தமிழ் இலக்கியச் சிறப்புப் பரிசு" வழங்கப்பட்டதாக தினக்குரல் பத்திரிகையில் செய்தி பார்த்தேன். அது தொடர்பான படங்களில் உங்களைக் காணவில்லையே?

- அ.இராமன், கண்டி

கனடா இலக்கியத்தோட்டத்தின் 'இலக்கியச் சாதனை சிறப்பு விருது' சான்றுக் கேடயமும் பணப்பரிசும் வழங்க இருப்பதாக தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தினர் எனக்குக் கடிதமூலம் தெரிவித்திருந்தனர். நான் கனடா செல்வதற்கு முன்னரே அதனைத் தெரியப்படுத்தியிருந்தனர். நான் மகிழ்வுடன் அதனை ஏற்றுக்கொண்டேன். அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க எனது சுயவிபரம், புகைப்படம் ஆகியவற்றையும் அனுப்பிவைத்தேன். அவ் வேளையில் நாங்கள் அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் புலவர் சிறப்புமலரை வெளியிடுவதற்கான ஆரம்பக்கட்ட வேலைகளைத் தொடங்கியிருந்தோம். கடலுக்குள் கால்வைத்த பின்னர்தான் ஆழம் தெரிந்தது. அது ஒரு பாரிய முயற்சியாக இருப்பதை உணர்ந்தோம். யோசித்துப் பார்த்தபொழுது, ஞானம் நிர்வாக ஆசிரியர் பாலச்சந்திரன் அதன் ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அவருக்குப் பக்கபலமாக இருப்பது மிகமுக்கியமானது என்பதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். எனவே முன்னரே தீர்மானித்திருந்த எமது பயண ஏற்பாடுகளில் மாற்றம் செய்யாது, கனடிய இலக்கியத் தோட்டத்தின் பரிசளிப்பு விழா நடப்பதற்கு முன்னரே நான் நாடு திரும்பிவிட்டேன்.

○○○

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

மறந்தமுடியாத ஓர் ஆளுமை

தரு என்று அன்போடு அழைக்கப்படும் அமரர் வீ. ஏ. திருஞானசுந்தரம் பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகளாவது நான் எழுதாமல் விட்டால், என் மனமே என்னைச் சுடும். நான் அவ்வப்போது இலங்கை வானொலி பற்றி எழுதுவது சிலருக்குப் பிடிப்பதில்லை (சிலருக்கு நான் ஞானத்தில் எழுதுவதே பிடிப்பதில்லை. அவர்களுள், ஓரிரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும் அடக்கம்). நான் எழுதுவது இலங்கை வானொலியைச் சேர்ந்த சிலரைச் சுடக்கூடும். ஆனால், நியாய சிந்தையுள்ள பலருக்கு அது பிடித்திருக்கிறது. அவர்களுள் முதன்மையானவர், திருஞானசுந்தரம் (அவரைப் போலவே இலங்கை வானொலியைச் சேர்ந்த திறமையும், கடமையுணர்வும் கொண்டவர்களுக்கும் எனது எழுத்துப் பிடித்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மூலமாக நேரடியாகவும், தொலைபேசி வாயிலாகவும் அறிந்திருக்கிறேன்).

இலங்கை வானொலி பற்றி நான் எழுதிவந்தபோது, எனக்கு ஊக்கம் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்தியவர், திருஞானசுந்தரம். வானொலிச் சேவைகளில் இலங்கை வானொலி பற்றியே பெரும்பாலும் எனது விமர்சனங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அதற்குக் காரணம் உண்டு. இலங்கை வானொலி நமது நாட்டின் மூத்த அரசு வானொலி. நீண்டகாலமாகத் தனக்கெனத் தனித்த புகழுடன் சிறந்து விளங்கிய வானொலி. மிகச் சிறந்த அறிவிப்பாளர்களையும், தயாரிப்பாளர்களையும், நிர்வாகிகளையும், கலைஞர்களையும் கொண்டுவளங்கிய வானொலி. ஆனால், அதன் தற்போதைய நிலை வேதனைக்குரியது. ஒருசில சிறந்த ஆளுமைகளைத் தவிர, நிகழ்ச்சிகளின்போது வெட்டிப்பேச்சு நிகழ்த்துபவர்களையும், நல்ல தமிழை ஆளத் தெரியாதவர்களையும், மூக்கால் பேசுகிறவர்களையும் கொண்டு இயங்குகிறது, தற்போதைய இலங்கை வானொலி. இலங்கை வானொலியின் நீண்டகால நேயர் என்ற முறையிலேயே, அது பற்றிய எனது விமர்சனங்கள் அமைந்துள்ளன.

இலங்கை வானொலி பற்றிய எனது விமர்சனங்கள் ஏதாவது ஞானத்தில் வெளிவந்தால், நிச்சயமாக எனது தொலைபேசி மணி ஒலிக்கும். சந்தேகமே இல்லை. அந்தக் குரலுக்கு உரியவர், திருஞானசுந்தரமாகத்தான் இருப்பார். “ஞானத்தில் உங்கள் பத்தியை வாசித்தேன். இலங்கை வானொலி பற்றிய குறைநிறைகளை நேர்மையாகத் தந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், எங்கள் அறிவிப்பாளர்களில் எத்தனை பேர் இதனை வாசிப்பார்களோ தெரியாது. தொடர்ந்தும் இலங்கை வானொலி பற்றி எழுதுங்கள்” என்று கூறுவதோடு, அவரே மேலதிகத் தகவல்களையும் தருவார். தவறினால், கொழும்பில் ஏதாவது நிகழ்ச்சியில் சந்திக்க நேரும்போது, தவறாமல் தமது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இலங்கை வானொலி பற்றிய பல்வேறு புதிய தகவல்களையும் தந்துகொண்டிருப்பார். அவர் என்னுடன் இலங்கை வானொலி பற்றிப் பேசும்போது, மிகக் கவலை கலந்த தோரணையிலேயே பேசுவார்.

ஆரம்பகாலத்தில் வீரகேசரி பத்திரிகையில் ஓர் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அவர், பின்னர், இலங்கைக் காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராக இணைந்து, காலப்போக்கில் அதன் நிறைவேற்று ஆளணி அதிகாரியாகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணி யாற்றிக்கொண்டிருந்தபோது, இலங்கை வானொலியிலும் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகவும் பணிபுரியத் தொடங்கினார். காலப்போக்கில் நிரந்தர அறிவிப்பாளராகி, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகமாகவும் நியமனம் பெற்றார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் சிறந்த ஒலிபரப்பாளர்களில் ஒருவராகவும், சிறந்த நிர்வாகிகளில் ஒருவராகவும் திரு புகழ் பெற்றிருந்தார்.

ஒலிபரப்புத்துறையில் அனுபவம் வாய்ந்த அவரின் மறைவு, ஈடு செய்யமுடியாத ஒரு நிகழ்வு.

ஓர் இனிய குரலின் மறைவு

சிவாஜிகணேசன் நடத்த பராசக்தி வெளிவந்தபோது, நான் ஐந்து அல்லது ஆறு வயதுச் சிறுவன். எனது தந்தையின் தொழில் காரணமாக, எங்கள் குடும்பம் அப்போது அம்பாறை நகரில் வசித்துவந்தது. அம்பாறைத் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் நான் முதலாம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்த நேரம் அது. அப்போது விஜயா தியேட்டர் எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே இருந்தது (காலப்போக்கில் பெரிய தியேட்டராக இடம் மாறியது). எங்கள் குடும்பத்தினருடன் நான் பராசக்தி படம் பார்த்தேன். தியேட்டர் பக்கத்தில் இருந்ததால், தந்தையின் நண்பர்கள் பராசக்தி படம் பார்க்கச் செல்லும்போது, என்னையும் அழைத்துச் செல்வார்கள். அதனால், பராசக்தி படத்தை நான் எத்தனை முறை பார்த்திருப்பேன் என்பது எனக்கே தெரியாது. நினைவு தெரிந்த வரையில், நான் பார்த்த முதல் படமாகவும் பராசக்தியே நினைவில் உள்ளது.

பராசக்தி படத்தின் மூலம், அந்தச் சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே சிவாஜிகணேசன் என்னை மிகவும் கவர்ந்த நடிகராகிவிட்டார். சிவாஜியின் நடிப்புக்கு அடுத்ததாக, அந்தப் படத்தில் என்னை மிகவும் கவர்ந்தவை, அதில் இடம்பெற்ற இனிய பாடல்கள். எல்லாப் பாடல்களுமே என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. சிதம்பரம் ஜெயராமன், எம்.எஸ். ராஜேஸ்வரி, டி. எஸ். பகவதி போன்ற சிறந்த பின்னணிக் கலைஞர்கள் சுதர்சனத்தின் சிறந்த இசையமைப்பில் அப்படத்தில் அழகாக, இனிமையாகப் பாடியிருந்தனர். இன்று கேட்டாலும் மெய் மறக்கவைக்கும் அற்புதமான பாடல்கள், அவை. அவர்களுள் ஒருவரான எம்.எஸ்.ராஜேஸ்வரி (மதுரை சடகோபன் ராஜேஸ்வரி) ஓரிரு மாதங்களுக்கு முன்னர் காலமாகிவிட்டமை மனத்துக்குக் கவலையைத் தந்தது.

பராசக்தியில் இடம்பெற்ற “ஓ ரசிக்கும் சீமானே வா ஜொலிக்கும் உடையணிந்து களிக்கும் நடனம் புரிவோம்,” “புதுப் பெண்ணின் மனத்தைத் தொட்டுப் போறவரே உங்க எண்ணத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் போங்க” என்ற இரண்டு பாடல்களின் மூலம் அந்தச் சிறுவயதிலேயே எம்.எஸ்.ராஜேஸ்வரி என்னைக் கவர்ந்துவிட்டார். ஒரு பாடலை அப்போதைய குமாரி கமலாவுக்காகவும், மறுபாடலைப் பண்டரிபாய்க்காகவும் அவர் பாடியிருந்தார்.

இரண்டுமே வெவ்வேறு ராகத்தைக் கொண்ட இனிமையான பாடல்கள்.

எம்.எஸ்.ராஜேஸ்வரியின் குடும்பம் இயல்பாகவே ஒரு கலைக்குடும்பம். பாட்டி கண்ணாமணி அம்மாள், அந்தக் காலத்தில் புகழ் பெற்ற சாஸ்திரீய இசைப் பாடகியாக விளங்கியவர். தாயார் டி.வி.ராஜசுந்தரி நாடக மேடை நடிகையாகவும், 1930 களில் வெளிவந்த சில படங்களில் முக்கிய வேடம் ஏற்ற நடிகையாகவும் திகழ்ந்தவர். சடகோபன் - ராஜசுந்தரியின் ஒரே மகள் ராஜேஸ்வரி. அவர்களது குடும்ப நண்பரும், நடிகரும், தயாரிப்பாளருமான பி.ஆர்.பந்துலு (வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன், கப்பலோட்டிய தமிழன், கர்ணன் போன்ற படங்களின் இயக்குநர், தயாரிப்பாளர்), ராஜேஸ்வரியின் பாடும் திறமையை அறிந்து, பின்னணிப் பாடகியாக அறிமுகம் செய்துவைத்தார். ராஜேஸ்வரி விஜயலட்சுமி (1946) என்ற தமது முதல் படத்தில் கதாநாயகிக்காகப் பின்னணி பாடியபோது, அவரின் வயது பன்னிரண்டு!

சினிமாவில் சில பாடல்கள் பாடிய பின்னர், ராஜேஸ்வரிக்குத் தியாகராஜ பாகவதருடன் இணைந்து, ராஜமுத்தி (1948) என்ற படத்தில் பாடும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. எனினும், அந்தப் பாடல் படத்தில் இடம்பெறவில்லை. ஆனால், “பாத்தா சின்னப் பொண்ணா இருக்கு. இவ்வளவு பாடுது. சங்கீதம் கத்துக்கிச்சா?” என்று தியாகராஜ பாகவதரின் பாராட்டுக் கிடைத்தது.

காலப்போக்கில் ஏவிஎம் நிறுவனத்தில் ஒப்பந்த அடிப்படையில் (1947 -1954) ராஜேஸ்வரி பின்னணிப் பாடகியாக விளங்கினார் (பி. சுசீலாவும் சிலகாலம் ஏவிஎம் நிறுவனத்தில் ஒப்பந்த அடிப்படையில் பின்னணிப் பாடகியாக விளங்கினார்). ஏவிஎம் மின் நாம் இருவர் படத்தில் குமாரி கமலாவுக்காக காந்தி மகான் பற்றி அவர் பாடிய இரண்டு பாடல்களும் அவருக்குப் புகழைத் தந்தன. பெண் என்ற படத்தில் இடம்பெற்ற பாடல்களும் ராஜேஸ்வரிக்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்தன. அப்படத்தில் வைஜந்திமாலாவுக்காகத் தாம் எழுதிய “பாரத நாட்டுக்கிணை பாரத நாடே” என்ற பாடலை எம்.எல்.வசந்தகுமாரி தான் பாடவேண்டும் என்று பாபநாசம் சிவன் பிடிவாதமாக நின்றார். ஆனால், அப்பாடலை ஏ.வி.எம்.செட்டியாரின் விருப்பத்தின் பேரில் சுதர்சனத்தின் இசையில் ராஜேஸ்வரிதான் பாடினார். பாபநாசம்

சிவனும் அப்பாடலைக் கேட்டு இரசித்து, ராஜேஸ்வரியைப் பாராட்டினார்.

ராஜேஸ்வரிக்குப் புகழை தேடித்தந்த பல பாடல்கள் உள்ளன. எத்தகைய பாடலையும் குரலை மாற்றி, அனாயாசமாகப் பாடக்கூடிய திறமை அவருக்கு இருந்தது. எம்.எஸ். ராஜேஸ்வரி என்றதும், உடன் நினைவுக்கு வருவது, அவரின் குழந்தைக் குரல்தான். அசல் குழந்தை பாடுவது போன்றே அவரது குரல் வளைந்து கொடுக்கும். அத்தகைய குரலில் அவர் பல பாடல்களைப் பாடிப் புகழ் பெற்றுள்ளார். ஆனால், தொடர்ந்து குழந்தைக் குரலில் பாட அவர் விரும்பவில்லை. குமுதம் (1961) படத்தில் “மியாவ் மியாவ் பூனைக்குட்டி” என்ற பாடலைப் பாடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டபோது, குழந்தைப் பாட்டைத் தாம் பாடவிரும்பவில்லை என மறுத்தார். அதனால், அப்பாடல் சௌகார் ஜானகிக்கு ஏற்றதாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட பின், அவர் பாடினார். ஆயினும், குழந்தைப் பாடல்கள் அவரைத் துரத்திக் கொண்டே இருந்தன. அறுபது வயதுக்குப் பின்னரும் குழந்தைப் பாடல்களை அவர் பாடிவுள்ளார்.

எம். எஸ். ராஜேஸ்வரியின் வளர்ச்சியில் ஏ.வி.எம்.செட்டியாரின் பங்களிப்பு நிறைய உண்டு. இதனை, ராஜேஸ்வரியே மிகுந்த நன்றியுணர்வுடன் தெரிவித்துள்ளார்: “மெய்யப்பச் செட்டியார் இல்லை என்றால் நானில்லை. நான் பாடறதுக்கு எத்தனையோ தடைகள் வந்தன. அதையெல்லாம் முறியடிச்சது அந்த நல்லவர்தான். செட்டியாருக்கு என் திறமை மேலே எந்தச் சந்தேகமும் இருந்ததில்லை. எந்த மாதிரிப் பாடலைக் கொடுத்தாலும் நான் நல்லா பாடுவேன்கற நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்தது. கவுனும், பாவாடை தாவணியும் போட்ட வயசல இருந்த எனக்கு, எத்தனை அற்புதமான பாடல்களைக் கொடுத்து என்னை எங்கோ எத்திவைச்சார். என் ஆராதனைக்குரிய தெய்வம் அவர். பூணைக்குரிய புண்ணியவான் அவர்.”

சினிமா வாய்ப்புகளின் பின்னர், ராஜேஸ்வரி இசைக் கச்சேரிகளை நடத்திவந்தார். முன்னரே சினிமாப் படம் எடுக்கக் கிளம்பிய கணவரும், போனபோக்குத்தான். திரும்பி வரவில்லை. மூன்று பிள்ளைகளின் தாயாக நின்று குடும்ப பாரத்தைச் சுமந்தவர், அவர். எம். எஸ். ராஜேஸ்வரி மறைந்தாலும், இலகுவில் மறக்கக்கூடிய பாடகி அல்ல, அவர்.

என்று திருந்துவரோ?

இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் வழமை போன்று சிக்கலாகவே காணப்படுகிறது. சாண் ஏற முழம் சறுக்கும் நிலையே தொடர்ந்தும் இருந்துவருகிறது. இதற்கு, நமது தமிழ் அரசியல்வாதிகளே காரணகர்த்தர்களாக விளங்குகின்றனர். அரசியல் யாப்பு வரும் வரும் என்று எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து, அரசுக்கும் பிரச்சினை ஏற்படாதவாறு கவனித்துக்கொண்டு, தாம் பெறவேண்டியவற்றை எல்லாம் விட்டுக்கொடுத்து, கையால் ஆகாதவர்களாகத் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் காட்சியளித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களின் பரிதாப நிலையைப் பார்த்து வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர், தமிழ் மக்கள்.

ஆனால், தமிழ் மக்களின் கவலைகள் பற்றித் தமிழ் அரசியல்வாதிகளுக்குக் கவலைகள் இல்லை. எனினும், தமிழ் மக்கள் மிகக் கவனமாக நிலைமைகளை அவதானித்து வருகின்றனர். கையாலாகாத்தனம் உள்ள தமிழ் அரசியல்வாதிகளை, தமிழ் மக்கள் வேடிக்கை மனிதரைப் போலவே நோக்கிவருகின்றனர். அவ்வப்போது ஏதாவது சொல்லித் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றுவதும், பின்னர் சமாளிப்பதும் தமிழ் அரசியல்வாதிகளுக்குக் கைவந்த கலை.

தமிழ் அரசியல்வாதிகளின் நிலை பற்றி, அண்மையில் அரசு சார்புப் பத்திரிகை ஒன்றுக்கு வடமாகாண முதலமைச்சர் வழங்கிய நேர்காணலில், ஓர் உண்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது: “ஏற்கனவே எங்கள் அரசியல்வாதிகள் பலர் அரசாங்கத்திடம் இருந்து தனிப்பட்ட சலுகைகளைப் பெற்றதாலேயே அவர்களால் காணி கபளீகரம் செய்வதையும் பௌத்த கோயில்கள் கட்டுவதையும் தடுக்கமுடியாது போயிற்று. இராணுவத்திடமோ, அரசாங்கத்திடமோ நன்மைகள் பெறும்போது தூரகால சிந்தனையுடன் நடந்துகொள்வதே உசிதம். இல்லை என்றால் நாங்கள் அவர்களின் ‘அன்பின்’ அடிமைகளாக ஆண்டாண்டு தோறும் அவதியுற நேரிடும்... அரசாங்கத்தை அண்டினால் எதையும் பெறலாம் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அதன் தாற்பரியத்தை உணராதவர்களாகவே அவர்களைக் காண்கின்றேன்.” வடமாகாண முதலமைச்சரின் கருத்துகள், தமிழ் அரசியல்வாதிகளின் யதார்த்தநிலையை உணர்த்துகின்றன. தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைப் புறக்கணித்து, சொந்த நலனை முன்னிறுத்தும் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் என்று திருந்துவரோ?

நிலை அரவியல் நாளை
காலை வாறும் வேளை
புழி விழுந்து விழி பிதாங்கி
பலி பீடம் ஏறும் கோழை - சீந்த
மலர் மாலகைகள் சுமந்த
மூத்தஅரவியல் காளை!

தமிழ் பேசும் தேசத்தின்
கொல்லைப்புறம் கூட
தொல்பொருளியல் புனித நிலம்
வன வளத்துறையும் நில அளவையும்
அவர்களது சினமக உள்வரை

அன்று உயிர்க்கொலைகள் பற்றி
மட்டுமே ஆர்வம் காட்டினார்கள்
சீன்று - எமது பயிர் நிலங்களை
கடல் வளத்தை
கல்வியை காற்றை
விதவைப்பெண்களை
முன்னாள் போராளிகளை
அவர்களின்
பூர்வீகச் சொந்தம் என்கிறார்கள்
முப்படைச்சீருடைகளின் மறைவில்
காவியுடையால் கட்டி வைத்து

உளவியல் பேர்

அனாத் எம் ஹனிபா

சிறுபான்மையினரை அடிமைப்படுத்தும்
திணிக்கப்பட்ட வன்முறைச்சிகள்
சீழ் வடியும் அசிங்கத்தை துடைக்கும்
அரசின் வெண்ணிற தேசிய உடையில்
என்றும் மறையாதகுருதிக் கறைகள்

அரசாட்சி அரசு அதிபர்
அமைச்சரவை அரசு அதிகாரிகள்
புலனாய்வு துறையினர்
சீரானுவத்தினர் காவல் துறை எல்லாமே
சிங்களப் பேரினவாதம்
வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும்
பாசிசக்குடுதிபோட்டுக் கிழிந்த
அசுத்தமான துவாரங்கள் தான்

அவர்கள் முடியுமானவரை
எமது அடையாளங்களை
அரசு சீயந்திரத்தால்
அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் - சீனி
பாரம்பரிய பூர்வீக நிலம் என்பதை
பழைய வரை படத்தில் கற்பனையில்
மட்டுமே காணலாம் - மறந்து விடாதே
போர் சீன்தும் முடியவில்லை
நாளை என்பதும் நாளை

கனடாவில் வாழும் பிரபல எழுத்தாளர்
குரு அரவிந்தன் - மாலினி தம்பதியின் புதல்வன்
அருச்சுனன் அவர்களுக்கும்
ஜெயகுமார் சிவராஜா - கோமதி தம்பதியின் புதல்வி
வைஷ்ணவி அவர்களுக்கும் 16-06-2018 அன்று
திருமணம் இனிதே நிறைவேறியது.
கனடிய தமிழ் அரவியல் பிரமுகர் திரு. ஹரி ஆனந்தசங்கரி
திருமண நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்தார்.
புதுமணத் தம்பதிகளை ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ் விவளியீட்டு விழா

—லக்ஷ்மி

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி எனக் கூற வேண்டும்.

“ஈழத்தின் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் கொடுமுடி அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர்” நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழை “ஞானம்” சஞ்சிகை வெளியிட்டு வைக்கும் இந்நிகழ்வு வானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனக் கூறவேண்டும். என்றோ மறக்கப்பட்ட ஒரு மாபெரும் ஆளுமையை நினைவில் கொண்டு அவரது ஆக்கங்களில் பலவற்றை அயராமல் தேடித்திரட்டி “ஞானம்” சஞ்சிகை மிகக்காத்திரமான நூற்றாண்டு மலரை வெளியிட்டமையை ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய உலகும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உலகும் தலை உச்சிமேல் வைத்துக் கொண்டாட வேண்டும்”

இவ்வாறு பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.:மான், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் கடந்த 24.06.2018 அன்று மாலை நடைபெற்ற “ஈழத்து இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் கொடுமுடி அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ்” வெளியீட்டு விழாவில் தலைமை வகித்து உரையாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார்.

இந்நிகழ்வில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தை செல்வி பிரியங்கா ஆன் பிரான்சிஸ் பாடினார்.

“ஞானம்” சஞ்சிகையின் இணை ஆசிரியர் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.:மான் மேலும் உரையாற்றுகையில்:

“19 ஆவது அகவையில் காலடி எடுத்து வைக்கும் “ஞானம்” பல்வேறு இலக்கியச் சிறப்பிதழ்களை அவ்வப்போது வெளியிட்டு

சிறப்புப்பெற்றது. தற்போது அதன் 217ஆம் இதழை அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் சிறப்பு மலராக வெளியிட்டிருப்பதானது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் முக்கியமான நிகழ்வாகும். புலவர் 1864 ஆம் ஆண்டு கண்டியில் பிறந்து 1918 ஆம் ஆண்டு மறைந்தவர். அவர் வாழ்ந்த காலம் 54 ஆண்டுகளாயினும் 35 வருட காலமே அவரது இலக்கியப் பணி முழுமுச்சாக இடம்பெற்றது.

திருப்புகழ், பிள்ளைத்தமிழ், அந்தாதி மாலை, பதிகம், பஞ்சகம், கும்மி, கலம்பகம் குறவஞ்சி, புராணம், சிந்து, தனிப்பாடல்கள் எனப் பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களில் அரும்பெரும் நூல்களை படைத்துப் புகழ் கொண்டவர். ஆனால் அவரது நூல்கள் யாவும் அச்சேறின என்று கூற முடியாது. அத்தகைய ஒரு பெரும் புலவரின் இலக்கியச் சொத்துக்களைத் தேடிப்பிடித்து நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ் வெளியிட முன்வந்த “ஞானம்” ஆசிரியர் குழுவை குறிப்பாக ஆசிரியர் டாக்டர் தி.ஞானசேகரன், அவரது மகனும் நிர்வாக ஆசிரியருமான ஞானம் பாலச்சந்திரன் ஆகியோரது பணிகள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கவை. இதனால் ஞானத்துக்கு எந்த ஆதாயமும் இல்லை. அவர்களது ஆர்வம்தான் முக்கியமானது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய விழாக்கள் மிக ஆடம்பரமாக நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில நூல்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர மேலும் முயற்சிகள் இடம்பெற்றதாகக் கூற முடியவில்லை. இவ்விடயத்தில் இந்து சமய கலாசார திணைக்களத்தின் பணி சிறப்பாக எடுத்துக் கூறத்தக்கது. அவர்கள் வருடா வருடம் விழாக்களை நடத்துவதுடன் நூல்களையும் பதிப்பிக்கின்றார்கள்.

இதனை “ஞானம்” செய்து வழிகாட்டியுள்ளது. இந்நூல் ஒரு முக்கியமான ஆவணமாக விளங்குகிறது.

இனிமேல்தான் அவரது நூல்கள் செம்பதிப்பு நூல்களாக வெளிவரவேண்டும். அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவரின் ஆதாரபூர்வமான வாழ்க்கை வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும்.

டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரீப்மத்தீன் வாழ்த்துரை வழங்குகையில்

“இம்மலர் காலத்தால் போற்றப்படும். இஸ்லாமிய சமூகத்தினால் கொண்டாடப்பட வேண்டிய ஒன்று ஞானத்தின் இத்தொண்டு பிரமிக்கத்தக்கது. அவர்களை கண்ணியப்படுத்த வேண்டும். எதிர்வரும் ஜூலை 22ஆம்

திகதி அறிஞர் சித்திலெப்பை பேரவை நடத்தவிருக்கும் பெருவிழாவில் ஞானம் ஆசிரியர்களை பாராட்ட வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என கூறினார். இம்மலரை வெளிக்கொணரவதிலும் அரும்பணியாற்றிய திரு ஞானம் பாலச்சந்திரனையும் டாக்டர் ஜின்னாவ் சிறப்பாகப் பாராட்டினார்.

திருமதி மதுரா ஞானம் பாலச்சந்திரன் அப்துல் காதிர் புலவரின் சந்தத்திருப்புகழ் பாடல்கள் சிலவற்றினை இனிமையாகப் பாடிக்காட்டினார்.

ஔரார்யர் தல்லைநாதன் உரை

இந் நிகழ் வில் பிரதம அதிதியாக கலந்துகொண்ட கலாகீர்த்தி பேராசிரியர் சிதில்லைநாதன் பேசுகையில் கூறியதாவது:

“அசாதாரண ஆற்றல் படைத்தவர்களாக இஸ்லாமிய புலவர்களும் தமிழ் புலவர்களும் இணைந்து வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது துலாம்பரமாக தெரிகிறது. ஈழத்து இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் கொடுமுடியாக வாழ்ந்திருந்த அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் காலத்தின் தேவையாகும். ஞானம் மேற்கொண்ட காதிர் புலவர் பற்றிய நூற்றாண்டு நூல் பணி வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் இவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறது. ஞானம் பாலச்சந்திரன் மிகவும் ஆர்வமாக அன்னாரின் நூல்களை மிகவும் சிக்கல்களுக்கு மத்தியில் தேடி எடுத்து இம்மலரை தயாரித்து தந்திருக்கிறார்.

இவ்விடத்தில் ஒரு விடயத்தை குறிப்பிடலாம். 1960களின் கடைக்கூற்றில் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைவராக இருந்த காலத்தில் தற்கால தமிழிலக்கியம் குறித்த பாடவிதானத்தில் இலங்கை புலவர்களின் பாடல்களை சேர்க்க வேண்டும் என கேட்டுக் கொண்டேன். அவ்வகையில் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் அவர்களது பாடல்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென பெரிதும் விரும்பினேன். அதனை பேராசிரியரும் ஏற்றுக்கொண்டார். அறிஞர் ஹஸன் அப்துல் காதிருப்புலவர் அவர்கள் பற்றி தொகுத்த இரு நூல்களிலிருந்து பாடல்களை எடுக்க அனுமதித்தது எனக்கு சந்தோஷம். பாடல்கள் கிடைத்ததினால் மேற்கொண்டு புலவரது நூல்கள் குறித்து நாம் ஏதும் முயற்சி செய்யவில்லை.

இஸ்லாமிய இலக்கிய பாடவிதானமும் ஆரம்பிக்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்கது.

இக்காலத்தில் ஆய்வு முயற்சிகள் ஆழம் குன்றியதாகவும் காணப்படுகிறது. இணையத்தில் ‘டவுண்டோ’ என்பது போலாகி விட்டது. ஆழ்ந்த தேடல்கள் அதிகம் நாடப்படுவதில்லை. நூல்களை வைத்திருப்பவர்களும் அவற்றைக் கொடுத்து உதவவும் தயாராக இருப்பதில்லை. இந்நூல் மேலும் இது விடயத்தில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள தூண்டுவதாக இருக்கும்.

இத்தகையதோர் சூழலில் ஞானம் சஞ்சிகையின் பணி நாம் மிகவும் விதந்து வரவேற்கத்தக்கது என குறிப்பிட்டார்.

தரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் நூல் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்துகையில்:

“ஞானம் அதன் 100 ஆவது இதழ் 150 மற்றும் 200 ஆவது இதழ்களை அதிகுடிய பக்கங்களுடன் ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய சிறப்பு மலர்களாக வெளியிட்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவ்விதமே தமிழ் அறிஞர் பெருமக்களது நிறைவேற்றல்களை முன்னிறுத்தி அவ்வப்போது சிறப்புக் கட்டுரைகளையும் ஆசிரிய தலையங்கங்களையும் நேர்காணல்களையும் வெளியிட்டு வந்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் தமிழ் பேரறிஞர்களை போன்று முப்பது அரிய இலக்கிய நூல்களை ஆக்கிய இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய உலகிற்கு பெரும் பணிபுரிந்த அப்துல் காதிர் புலவரின் நூற்றாண்டினையொட்டி அவரது நினைவாக மலர் ஒன்றினை அளிக்க பெரிதும் விரும்பினோம். இங்கே மூன்று விடயங்களை நாம் முன்னிலைப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதாவது தமிழிலக்கிய பயணம், அதனை கையளிக்கும் விதம், பதியப்படாத விடயங்களை பதிந்து கொள்ளுதல் என்ற வகையில் செயற்பட்டிருக்கிறோம். இதற்கு உதவி புரிந்த அனைத்து இஸ்லாமிய தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் நாம் நன்றி கூறுகிறோம். அத்துடன் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இவ்விழாவில் அப்துல் காதிர் புலவர் அவர்களது சந்ததியினரும் கலந்து கொள்வது எமக்கு பெருமகிழ்ச்சியை தருகிறது’ எனக் கூறினார் அத்துடன் புலவரின் பழைய நூல்களை பதிப்பிப்பதில் தமக்கு ஏற்பட்ட அச்ச தொழில் ரீதியான இடர்பாடுகளையும் குறிப்பிட்டார்.

இம்மலர் குறித்து ஔரார்யர் ரம்ஸ் சிப்துல்லா கருத்துரை வழங்குகையில்

ஞானம் சஞ்சிகையின் 18 வருட வரலாற்றினை பார்க்கின்ற போது குறிப்பாக

எடுத்துக் கூறக்கூடிய பண்பு, எல்லோரையும் இணைத்து செல்லும் ஒன்றாகும். தமிழ்பேசும் மக்களை ஞானம் சமமாக மதித்து செயற்படுகின்றது. பிரதேச வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் பல்வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் அனைத்து எழுத்தாளர்களையும் எழுத அனுமதிக்கிறது. பல ஈழத்து இலக்கிய சிறப்பு மலர்களை வெளியிட்ட ஞானம், தனது 217 ஆவது இதழில் அத்துல்காதிர் புலவருக்கு நூற்றாண்டு மலர் ஒன்றை வெளியிட்டு ஒரு முக்கியமான தரத்துக்கு வந்திருக்கிறது. இது ஒரு மிக முக்கியமான பங்களிப்பாகும். நமது முன்னைய தலைமுறையினரின் இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய பங்களிப்பு ஞானம் மூலம் நமக்கு கிடைத்திருக்கிறது.

ஔராசீரியர் துரை மனோகரன் மலர் பற்றி நயவுரை ஆற்றுகையில்:

“இலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்களின் மனசாட்சியாக ஞானம் ஒலிக்கிறது. காலத்திற்கு காலம் அது சிறப்பு மலர்களை வெளியிடுகிறது. தனியாக அறிஞர்களின் பேரிலும் மலர்களை வெளியிடுகிறது. அத்துல் காதிர் புலவர் பற்றிய சிறப்பு மலர் கொடு முடியாகும்.

ஈழத்து தமிழிலக்கிய வளரச்சி என்னும் தமது நூலில் கனக செந்தில்நாதன் அவர்கள் அத்துல் காதிர் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். உடுப்பிட்டி சிவசம்பு புலவர் வாழ்ந்த காலத்தில் காதிர் அவர்களும் வாழ்ந்துள்ளார். இவர்கள் தமிழிலக்கியத்துக்கு பாரிய பங்களிப்பினை செய்திருக்கிறார்கள்.

இது ஒரு பாரம்பரியத்திற்கு கிடைத்த ஒரு விழாவாகும். ஓர் இளைஞரான ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்களது பணி மிகவும் மெச்சத்தக்கது என கூறினார்.

புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்கள் மலரின் முதற் பிரதியை பெற்று சிறப்பித்தார்.

ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் நன்றியுரை வழங்குகையில்:

ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து அதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் ஊக்குவிப்பினையும் வழங்கி வருகின்ற பேராசிரியர்கள் தில்லைநாதன், எம்.ஏ.நு.: மான், துரைமனோகரன் ஆகியோருக்கு நன்றி தெரிவித்ததுடன் எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள், நலன்விரும்பிகள் தரும் ஆதரவிற்கும் நன்றி தெரிவித்தார். அருள்வாக்கி அத்துல் காதிர்

புலவரின் வாரிசுகள் சமூகமளித்தமைக்கும் சமூகமளித்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார். ஞானம் சஞ்சிகை பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் உட்புகாமல் இருப்பது குறித்தும் அவர் தமது வருத்தத்தையும் தெரிவித்தார்.

நிகழ்ச்சிகளை ஷாமிளா ஷெரீப் தொகுத்து வழங்கினார்.

நன்றி - வீரகேசரி சங்கமம்

○○○

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

ஆறுமுகநாவலர் அணியும் நகைகளில் சில களவு போனபோது 1877ஆம் ஆண்டு **இலங்கை நேசன்** பத்திரிகையில் வெளியான செய்தி இது:

‘யாழ்ப்பாணத்துச் சைவப்பிரசாரகாரகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர்வர்கள் அணியுஞ் சில விசேஷ நகைகள் களவு போய்விட்டன. கழுத்திலே அணியும் இரு கௌரி சங்கரமணி பொருந்திய கண்டிகையும், ஒரு பஞ்சாத்தின மோதிரம், ஒரு சிவப்புக்கற்புத்தி பவுத்திர மோதிரம், ஒரு சாதாப் பவுத்திர மோதிரம், ஒரு சோடு சூவளைக் கடுக்கன், ருத்திராட்ச மணிகளொவ்வொன்றுக்கு மிடையே தங்க இடைசூரிகளுமுள். இவ்வாபரணங்கள் ஏறக்குறைய 750 ரூபாய் பெறும். இதைக் களவாண்டவன் அவருடைய தவசிப்பிள்ளை சுவாமிநாதன், இன்னுமிருவர். அவர்கள் வீட்டேவல் வேலைக்காரர். சுவாமிநாதன் தாசி மயக்காலேயே தோசிகை வைத்தவன். ஒரு காசக்கடைக்காரனிடமும், ஒரு தாசியிடமும் அகப்பட்டிருந்தவைகள் வெளிப்பட்டன. நகைகளையும் ஆட்களையும் பொலிசிற்கொடுத்து விளக்கம் நடந்தது. எதிரிகள் பிணையில் விடப்பட்டனர். விளக்கப் புத்தகம் அத்துவக்காத் துக்குப் போய்விட்டது. அறிந்தும் பொருளை வாங்கியவர்க்கு, இருந்துக் தண்டனை வேண்டுந்தான்.

—“ இலங்கைநேசன் ” 24-10-1877.

சம கால கீழ்வர்கள்

பேர்மனிய எழுத்தாளர் கீத்தா பரமானந்தன் அவர்களின் சுவடுகள். (சீறுகதை) முகவரி (கவிதை) என்னும் இரு நூல்கள் வெளியீடு

10.06.2018 அன்று யேர்மனிய

எழுத்தாளரும் யேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க உபசெயலாளருமான திருமதி கீத்தா பரமானந்தன் அவர்களுடைய முகவரி என்னும் கவிதை நூலும் சுவடுகள் என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலும் öffentlicher Begegnungstätte Kevelaer, Bury St. Edmund Str , 47623 Kevelaer – Germany என்னும் இடத்தில் ஜேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க அனுசரணையுடன் மிக விமரிசையாக நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வுக்கு ஜேர்மனி எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவரும் யேர்மனி “மண்” கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான திரு வ.சிவராசா அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.

●●●

ஆனந்த இசை நர்த்தன வடிவம்

பிரபல மிருதங்க வித்துவான் கணேசசர்மா. சுவாமிநாதன் சர்மா அவர்களின் நெறியாள்கையில் ஆனந்த நர்த்தன இசை நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. அதில் நாராயணன் சர்மாவின் கர்நாடகஇசை, பிரபல

நாட்டியத் தாரகை துஷந்தி வேலாயுதனின் நாட்டிய நிகழ்வு ஆகியன இடம்பெற்றன. செல்வி உமையாளினி பத்மநாதன் தமிழ் வாழ்த்து இசைத்தார். சுபாஷினி பிரணவன் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினார்.

●●●

புலம்பெயர் எழுத்தாளர் வி. ஜீவகுமாரனின் நூல் அறிமுகமும் கலந்துரையாடலும்

புலம்பெயர் எழுத்தாளர் வி.ஜீவகுமாரனின் நூல் அறிமுகமும் கலந்துரையாடலும் 02.07.2018 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. அவர் எழுதிய குதிரை வாகனம் நூல் அறிமுக உரையை ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் நிகழ்த்தினார். அவரது சிறுகதைத் தொகுதி “நிர்வாண மனிதர்கள்” தொகுப்பை முன்வைத்து எழுத்தாளர் திருமதி ராணி சீதரன் அறிமுக உரை நிகழ்த்தினார். “புலம் பெயர் எழுத்தாளர்கள் என்போர் எவர்? புலம்பெயர் எழுத்துக்கள் என்றால் என்ன?” என்ற தலைப்பில் வி. ஜீவகுமாரன் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், விமர்சகர்கள், எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எனப் பலரும் கலந்து சிறப்பித்தனர். இராப்போசன விருந்துடன் நிகழ்வு நிறைவுபெற்றது.

மூத்த எழுத்தாளர்களை கௌரவிக்கும் விழா

சம்பந்தில் கொடகே புத்தக நிறுவனமும் இலங்கை ஒலிப்பரபுக் கூட்டுத்தாபனமும் இணைந்து நடத்திய மூத்த எழுத்தாளர்களை கௌரவிக்கும் விழாவில் சகோதர சிங்கள எழுத்தாளர்களுடன் தமிழ். எழுத்தாளர்களான மலையகத்தின் மூத்த எழுத்தாளர். மு.சிவலிங்கம், எழுத்தாளர் தம்பு சிவா, இலங்கை கலைஞரும் எழுத்தாளருமான் புர்க்கான் பீ இப்திகார் ஆகியோர் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

தென்மராட்சி கல்விவலய இசையாசிரியர்கள், மாணவரின் ஏழ்சை மாலை

தென்மராட்சி கல்விவலய இசையாசிரியர்கள், மாணவரின் ஏழ்சை மாலை-23 அண்மையில் இடம்பெற்றது. கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. சுந்தரசிவம், இசை ஆசிரிய ஆலோசகர் திருமதி புனிதகுமாரி ஆகியோர் மங்கல விளக்கினை ஏற்றுவதனையும், முதன்மை விருந்தினர், முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கன் தமிழிசையின் படிமலர்ச்சி பற்றி உரை நிகழ்த்துவதனையும், யாழ். பல்கலைக்கழக இசை விரிவுரையாளர் திரு றோபேட் அருட்சேகரத்தின் இசைக்கச்சேரி ஆகியவற்றினையும் இங்கு காணலாம்.

சென்ற இதழில் வெளியான கனடா ரொறன்ரோ தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஞானம் ஆசிரியர் உரை என்று தலைப்பிட்ட செய்தியின் மூலப்பிரதியில் ‘நன்றி பதிவுகள் இணையம் - தகவல் சிந்தனைப்பூக்கள் எஸ்.பத்மநாதன்’ என்று இருந்தது. ஆனால், சஞ்சிகை தயாரிப்பின்போது தவறுதலாக ‘நன்றி பதிவுகள் இணையம்’ என்றபகுதி விடுபட்டு தவறான புரிதலை ஏற்படுத்தி விட்டது. இந்தத் தவறுக்காக பதிவுகள் இணைய ஆசிரியரிடமும் சிந்தனைப்பூக்கள் எஸ். பத்மநாதனிடமும் மன்னிப்புக் கோருகிறோம்.

வாசகர் பேசுநூர்

மலர் மிக அருமை. புலவர் பற்றிய முழுமையான விடயங்கள் உள்ளடங்குவதாகவே மலரைப் புரட்டும்வேளை படுகிறது. இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகம், பல்கலைக் கழகங்கள் செய்திபாட பணியை ஞானம் செய்துள்ளதாகக் கூறலாம்.

மலர் மிகநேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். விடயங்கள் தெளிவாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன. பிரதிகள் இவ்வளவு தெளிவாக எடுக்கப்பட்டமை பாராட்டுக்குரியது.

விடயங்கள் தந்த அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும் ஞானம் பிரதம ஆசிரியருடன் ஏனை ஆசிரிய குழாத்திற்கும் எனது உண்மையான பாராட்டுக்களைத் தெரிவிப்பதில் உள்ளம் மகிழ்கிறேன். இதழியல் வரலாற்றில் 'ஞானம்' என்றும் பேசப்படும்

– மொழிவரதன்

***

அன்பின் ஞானம் -குடும்பம் வணக்கம்!

அருள்வாக்கி அப்துல் காதீர் புலவர் நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழாக
மலர்ந்துள்ள இவ்விதழ்,
சுதேச இலக்கிய பாரம்பரியத்தின் ஊற்றுக்களை
ஆழத்தேடி
இன்றைய தலைமுறையினரிடம்
கையளிக்கும்
உயரிய காலப்பணி என்பேன்.

ஒரு சஞ்சிகையின் இதழுக்குள்
ஒரு பெரும் ஆளுமை முழுமையை
பதிந்து பகிர்ந்த நின் ஆற்றலை
வியந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

அன்புடன்

பேராசிரியர் என் சண்முகலிங்கன்

***

“ஞானம்” 216ம் இதழில் வந்த என் கடிதத்திற்கு 217ல் எதிர்வினையாற்றிய மதிப்பிற்குரிய ஆசி கந்தராஜா மற்றும் “கல்பிட்டி Dr. செ.சுப்ரமணியம்,” ”யாழ் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான பீட சிவா” மூவரும், முன்வைக்கப்பட்ட சந்தேகங்களுக்குப் பதில் சொல்லியிருந்திருந்தால் மிக்க நன்றியுடையவனாயிருந்திருப்பேன்.

– சாந்தன்

***

ஞானம் அருள்வாக்கி இதழ் என்னை பிரமிப்புக்கு ஆளாக்கியது. அவர் எமது ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்பதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. அவரைப்பற்றி சிறுவயதில் பாடநூலில் படித்ததும் ஞாபகம் வருகிறது.

மற்றது, மே மாத இதழில் சாந்தன் எழுதிய கருத்துக்கு சென்ற இதழில் ஆசி கந்தராசா பதில் எழுதியிருந்தார். அத்தோடு இது தொடர்பாக வே.தில்லைநாதன், டாக்டர் செ.சுப்பிரமணியம், சிவா ஆகியோரும் கருத்துத் தெரிவித்தனர். யாவும் சாந்தனின் கருத்துக்கு பல்வேறு கோணத்தில் சரியான விளக்கத்தை அளிப்பதாக அமைந்தது. இத்தகைய கருத்தாடல்கள் வரவேற்கத்தக்கவை.

மற்றது ‘ஆரியரால் உருவாக்கப்பட்ட நான்கு வேதங்கள்’ என்ற கருத்தை வாகரைவாணன்தான் முதன்முதலில் அவரது கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறார். இது புதிய கருத்து. அவர் அதற்கான ஆதாரத்தைத் தனது கட்டுரையில் தரவில்லை. அதனாலேதான் லண்டன் அம்பி என்ற வாசகர் எதிர்வினையாற்றியுள்ளார் என நினைக்கிறேன். வாகரைவாணன் தனது கூற்றுக்கான எழுத்து மூலமான ஆதாரத்தைத் தரவேண்டும்.

இரா.சி.இராமன், கண்டி.

***

வணக்கம், யுன்மாத ஞானம் இதழ் கிடைத்தது நன்றி. பள்ளிப்பராயத்தில் தமிழிலக்கிய பாடகற்றலில் அப்துல்காதீர் புலவர் பற்றி படித்த ஞாபகம். அப்போதைய அறிவில் அவரது கவிதைகள் விளங்க இயலாதவைகள், ஏன் இப்போதும் கூட, அவரது கவிப்புவமையையும் தமிழறிவின் ஆழத்தையும் கண்ணுற்று அவர் தமிழக புலவரென்றே எண்ணியிருந்தேன். ஞாபகத்திலிருந்து விடுபட்ட இத்துணை கவிப்பெருமகனாரை ஞானமீதுடாக அறியப்படுத்தியதில் நமக்கும் பெருமை. தங்கள்பணி யுக யுகாந்திரமாக மனுக்குலத்திடையே நினைவிலிந்து கொண்டிருக்கும். ஞானம் நிர்வாகத்தினரை நன்றியுடன் பாராட்டுகிறேன். -நிதி

***

இவ்விதழை அனுப்பியமைக்கு மிக்க நன்றி. நல்ல ஊழியம். புலவரை இன்றைய தலைமுறையினருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்ததோடு தமிழ்- முஸ்லிம் சகோதர புரிந்துணர்வுக்கும் வழி செய்யும் முயற்சி.

- கா.சிவயாலன்

***

ஞானம் சிறப்பிதழ் கிடைத்தது. மிகவும் நன்றிகள். தமிழலகிற்கு மிகப் பெரிய கொடை என்பதுடன் தமிழ் முஸ்லிம் ஒற்றுமையை வலுவடையச் செய்யும் ஒரு நடவடிக்கையும் ஆகும். மிகவும் நன்றிகள்.

- கே .நீலாம்பிகை

***

ஞானம் புலம்பெயர் எழுத்தாளர் சிறப்பிதழ் வெளியீட்டின்போது உங்கள் சார்பில் நன்றி சொல்லும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தில் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. பின்னர் இலக்கியத் தோட்டம் உங்களுக்கு வழங்கிய விருதினை உங்கள் சார்பில் பெறும் பாக்கியமும் எனக்குக் கிடைத்தது மேலும் இனிமையான மகிழ்ச்சி. இதை என்னவெனலாம்? - ஸ்ரீரஞ்சனி, கனடா.

***

தற்காலத்தில் நாட்டில் சில பகுதிகளில் இன நல்லுறவைச் சீர்குலைக்கும் நிகழ்வுகள் ஆங்காங்கே நடைபெறுவதை காண்கிறோம். இந்நிலையில் தமிழ் பேசும் இரண்டு இனங்களுக்கு இடையில் நட்புறவைக் கட்டி எழுப்பும் வகையில் அருள்வாக்கி அப்துல் காதீர் புலவருக்கு ஞானம் வெளியிட்ட சிறப்புமலர் வரலாற்றில் என்றும் பேசப்படும். இந்தச் சிறப்பு மலரை வெளியிட்டதன் மூலம் ஞானம் முஸ்லிம் சமூகத்தைக் கௌரவித்திருக்கிறது. இது ஈழத்துச் சிற்பிதழ் வரலாற்றில் முக்கிய நிகழ்வாக என்றும் பேசப்படும். இந்தச் சிறப்பிதழை இவ்வளவு சிறப்பாக வெளிக்கொணர்ந்த ஞானம் ஆசிரியர் குழுவைப் பாராட்டுகிறேன். யாருமே நினைத்துப் பாராத ஒன்றை ஞானம் செய்துள்ளது.

- எம்.எஸ்.எம். ரஜாக்கான், இம்புலுப்பிட்டிய

***

அமர் சம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2018

(அனுசரணை : சம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000/=

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000/=

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/=

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக கிணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் கீடது பக்க மூலையில்

"அமர் சம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி" எனக் குறிப்பிடப்படவேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : 30.09.2018

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. - ஆசிரியர்